Ἑωσφόρος Ἀστήρ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΥΠΟ

ΑΛΕΞ. ΜΠΑΡΑ & ΙΩΑΝ. ΚΑΛΦΟΓΛΟΥ

Τῇ συμπράξει καὶ συνεργασίᾳ τῶν παρ' ἡμῖν γλαφυροτέρων καλάμων καὶ τῶν δοκιμωτέρων καλλιτεχνῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ Α' ΦΥΛΛΑΔΙΟΥ

Ὁ Ρέντγεν καὶ ἡ ἀνακάλυψις αὐτοῦ. — Τὸ πρόγραμμά μας.— Ἀθηναϊκαὶ ἡμέραι.— Ἡ ἐπιστήμη δι' ὅλους. (Αἱ ἀόρατοι μεταμορφώσεις.= Ἡ αἴσθησις τῶν χρωμάτων).— Ποίημα Α. Παράσχου. — Ἤθη καὶ ἔθιμα. (Ὁ δρόμος τοῦ πυρὸς τῶν Ἰνδῶν). — Τὰ περίεργα τῆς φύσεως (Θησαυρὸς ἀσφαλῶς φρουρούμενος. Πηγὴ ἀνθρακικοῦ ὀξέος. Γιγαντώδης χελώνη. Ἡ παλαιοτέρα βοτανικὴ συλλογὴ τοῦ κόσμου).— Ἀνακαλύψεις καὶ ἐφευρέσεις (Ἡ τηλεγραφία τῶν εἰκόνων. Περίεργος ἱπποτροχιόδρομος. Τὸ φορητὸν ποδήλατον. Μουσικὸς φθογγογράφος Φωτισμὸς δι' ὀξυλαινίου Τηλεφωνικὴ ἐφαρμογή. Χρησιμοποίησις τοῦ Νιαγάρα. Λογιστικὴ μηχανή).— Δημώδης ἰατρικὴ καὶ ὑγιεινή.— Τὸ ἄστρο (Ποίησις Ν. Δαμιανοῦ).— Νάσω (Διήγημα εἰκονογραφημένον.— Περιγραφὴ Εἰκόνων.— Ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις.— Ἀστεῖα. — Ὀλίγαι πρακτικαὶ συμβουλαί.— Χρονογραφικὴ ἐπισκόπησις.— Ἐπιστημονικὰ νέα.— Φιλολογικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ κίνησις.— Συρμικὴ ἐπιθεώρησις (διὰ κυρίας καὶ κυρίους).— Ἐπιστημονικὰ παίγνια.— Αἰνίγματα.— Προβλήματα.

ΕΙΚΟΝΕΣ. Ὁ Ρέντγεν. — Δύο φωτογραφήματα κατὰ τὴν μέθοδον Ρέντγεν.— Πλατεῖα Ὁμονοίας ἐν Ἀθήναις (ὁλοσέλιδος).— Τέμενος Χαμιδιὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει (ὁλοσέλιδος).— Ἡ γένεσις τοῦ μαργαρίτου (δισέλιδος) Δύο εἰκόνες τοῦ διηγήματος «Νάσω».— Δύο ἐξελίξεις γελοιογραφικαί.— Δύο εἰκόνες ἐπιστημ. παιγνίων.

Μουσικὸν παράρτημα τετρασέλιδον δι' ᾆσμα καὶ κλειδοκύμβαλον.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐσωτερικοῦ ..... Δραχ. 12
Ἐξωτερικοῦ ..... Φρ. Χρ. 12

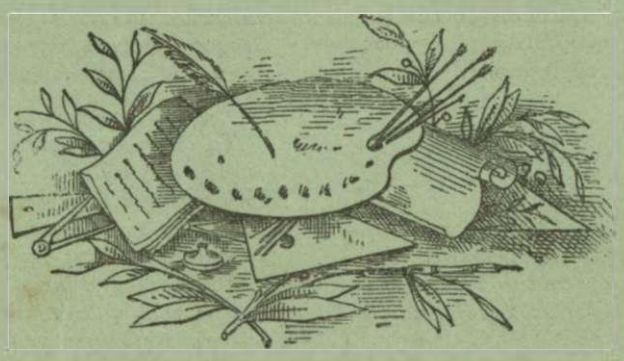

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

Ἀπ' εὐθείας ἐν τῷ Γραφείῳ ἢ δι' ἐπιστολῆς πρὸς τοὺς ἐκδότας

ΑΘΗΝΗΣΙ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ὑπὸ τὸ νέον Θέατρον παρὰ τὴν Τράπεζαν Ἠπειροθεσσαλίας.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Τῇ 2 Φεβρ. ἐτελέσθη ἐν Σοφίᾳ μετὰ πομπῆς ἡ ἀναβάπτισις τοῦ ἡγεμονόπαιδος τῶν βουλγάρων εἰς τὸ Ὀρθόδοξον δόγμα. Τὸ γεγονὸς τοῦτο, τὸ κινῆσαν τοσοῦτον θόρυβον καὶ ἐξεγεῖραν τὴν ἀγανάκτησιν μὲν τοῦ παπισμοῦ, τὸν ἐνθουσιασμὸν δὲ τῶν ἀπογόνων τοῦ Κρούμου, εἰκάζεται ὅτι δὲν θὰ μείνῃ ἄμοιρον πολιτικῆς σημασίας, καθόσον ἐγένετο ἀφετηρία ἐπισήμου συνδιαλλαγῆς τῆς Ρωσσίας πρὸς τὴν τέως ἀγνώμονα ἀπελεύθερον τοῦ Αἵμου.

Ἀπεδίωσεν ἐν Ἀθήναις τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ ἔγκριτος ἐξ Ἠλείας πολιτευτὴς Ἀνδρέας Αὐγερινός, τύπος ἀγνοῦ καὶ χρηστοῦ πολιτικοῦ χαρακτῆρος ἐκ τῶν σπανίων, διατελέσας πολλάκις εἰς τὰ ὑπατα τῆς πολιτείας ἀξιώματα.

Ἐν Ἀθήναις ὡσαύτως παρεπιδημῶν ἀπέθανεν ὁ Ρῶσσος ὑποναύαρχος Λεωνίδας Καλογερᾶς, Ἕλλην τὴν καταγωγὴν ἐκ Μονεμβασίας.

Λησταναρτικὸν κροῦσμα παρὰ τὰ Τουρκοβουλγαρικὰ μεθόρια τὴν 17ην προὐκάλεσε συμπλοκὴν ἀπολήξασαν εἰς τὴν ὁλοσχερῆ σχεδὸν καταστροφὴν τῆς βουλγαρικῆς συμμορίας ὑπὸ τοῦ ὀθωμανικοῦ στρατοῦ.

Ἐξέλιπεν ἀπὸ τῆς πολιτικῆς ἡμῶν σκηνῆς σὺν τῷ θανάτῳ τοῦ γεραροῦ ἐξ Αἰγίου πολιτευτοῦ Ἰωάννου Μεσσηνέζη συμβάντι τὴν 18ην ἐν Πάτραις, καὶ ἑτέρα ἐξοχος κοινοβουλευτικὴ φυσιογνωμία. Γνωστὴ καὶ ἄληστος ἡ ἐν τῇ πολιτείᾳ ἔντιμος καὶ φιλόπατρις δρᾶσις τοῦ ἀνδρός.

Δεινὴ καταστροφὴ βυθίσασα τὴν Ἰταλίαν εἰς συγκίνησιν καὶ πένθος, ἠγγέλθη τὴν 20ὴν ἐξ Ἀβυσσινίας, ἔνθα ἕδρα ἡ μεγαλομανὴς πολιτικὴ σοφία τῶν νεωτέρων Μαρίων τῆς Ρώμης. Εἰς τὴν μάχην τῆς Ἄδουας ὁ ἰταλικὸς στρατὸς ὑπέστη πανωλεθρίαν ἀπολέσας περὶ τοὺς δεκαπενταχίλιους ἄνδρας, ἑβδομηκοντάδα πυροβόλων καὶ ὁλόκληρον αὐτοῦ τὸ στρατόπεδον. Οἱ ὑπὲρ ἑστιῶν καὶ βωμῶν ἀμυνόμενοι ὑπήκοοι τοῦ Μενελὶκ τρίτην ἤδη φορὰν δεινὴν προβάλλουσιν ἀντίστασιν εἰς τὰς ἐκπολιτιστικὰς προθέσεις τῶν Ἰταλῶν καὶ θεωρεῖται σχεδὸν βέβαιον ἤδη, ὅτι ἡ ἀπόπειρα τῆς μεταφυτεύσεως τοῦ ἰταλικοῦ πολιτισμοῦ εἰς τοὺς φιλησύχους, ἀδλαβεῖς καὶ χριστιανοὺς ἀγρίους τῆς Ἀβυσσινίας οἰκτρῶς ἀπέτυχεν. Εὐνόητος ὁ ἐπὶ τῷ φοβερῷ ἀγγέλματι ἐκραγεὶς ἀναβρασμὸς ἐν Ἰταλίᾳ. Ταραχαὶ καὶ διαδηλώσεις ἐγένοντο εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τοῦ βασιλείου καὶ ὁ λαὸς ἐν ἀγανακτήσει ἀπεδοκίμασε τὴν ἀφρικανικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως, ἥτις τέλος ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ.

Ὡς ἐκ τῆς φοβερᾶς ταύτης ἥττης, ἡ θέσις τῆς Ἰταλίας ἐν τῇ τριπλῇ συμμαχίᾳ ἐξέπεσε τὰ μέγιστα. Ἡ κρίσις ἀντήχησε δυσκρέστως ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας. Στάσεις καὶ λειποταξίαι ἠγγέλθησαν πανταχόθεν.

Ἐπαπειλεῖται ρῆξις τῶν σχέσεων Ἱσπανίας καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν συνεπείᾳ ἀποφάσεως τῆς Ἀμερικανικῆς Γερουσίας, ἥτις ἐξεφράσθη συμπαθέστατα ὑπὲρ τῶν ἐπαναστατῶν τῆς Κούβας καὶ τῆς κυβερνήσεως, ἣν ὁ λαὸς τῆς νήσου ἀνεκήρυξε πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος.

Τὴν ὑποβολὴν τῆς παραιτήσεώς του ὁ Κρίσπης εἶδε γενομένην δεκτὴν ἐν τῇ Ἰταλικῇ Βουλῇ μετὰ γιουγαϊσμῶν καὶ ἐμπτυσμῶν. Ἀνήκουστον παράδειγμα ἀποδοκιμασίας κυβερνητικῆς, ἣν ὑπηγόρευσε δικαία ἐθνικὴ ἀγανάκτησις.

Ὁ τελευταῖος σινοϊαπωνικὸς πόλεμος ἤρχισεν ἤδη νὰ ἀναπτύσσῃ τὰ ἐκπολιτιστικά του ἀποτελέσματα ἐπὶ τῶν τέως ἀνενδότων κατοίκων τοῦ Οὐρανίου κράτους. Ἀγγέλλεται ὅτι ἐσχάτως ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας διέταξε τὴν ἄμεσον κατασκευὴν σιδηροδρόμου μεταξὺ Σαγκάης καὶ Ναγκίν.

Ἔργον ἐξόχως φιλάνθρωπον καὶ ἐκπολιτιστικὸν ἐνεκαινίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου. Οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ ἄστεγοι τῆς Ὀθωμανικῆς πρωτευούσης θὰ εὑρίσκωσι τοῦ λοιποῦ καταφύγιον καὶ ἄνεσιν εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς Ἄσυλον τῶν πτωχῶν, ἵδρυμα προωρισμένον νὰ παύσῃ τὴν ἐπαιτείαν καὶ νὰ ἀνακουφίσῃ πάσης φυλῆς καὶ θρησκεύματος ἐνδεεῖς. Τὸ ἄσυλον πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔχει τέμενος, ναούς, ὀρθόδοξον καὶ ἀρμενικὸν καὶ ἰδιαίτερα παραρτήματα διὰ τοὺς ἀστέγους κληρικοὺς πάσης θρησκείας.

Τὸ πεσὸν ἰταλικὸν ὑπουργεῖον Κρίσπη διεδέχθη μετὰ πολυήμερον κρίσιν νέον ὑπουργεῖον ὑπὸ τὸν Ρουδίνη. Ἄγνωστος ἔτι ἡ πολιτική, ἣν θὰ ἀκολουθήσῃ ἐν τῷ Ἀφρικανικῷ ζητήματι, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι σκοπεῖ νὰ ἐπιδιώξῃ συνομολόγησιν εἰρήνης μετὰ τοῦ Μενελίκ.

Ἐπιρρώνυται ὀσημέραι ἡ φήμη περὶ συνομολογήσεως ρωσσοτουρκικῆς συμμαχίας, παρὰ τὰς ἐπισήμους διαψεύσεις. Αἱ μεταξὺ Πέτερχωφ καὶ Γιλδὶζ σχέσεις προσλαμβάνουσι βαθμηδὸν χαρακτῆρα οἰκειότητος, ἐμβάλλοντα εἰς ἀνησυχίας τὴν γηραιὰν ἀλώπεκα τοῦ Ταμέσεως. Τὸ Ἀρμενικὸν ζήτημα φαίνεται, ὅτι θὰ λάβῃ τροπὴν πάντῃ ἀσυμβίβαστον πρὸς τὰ σχέδια τῆς Ἀγγλίας, ἥτις ἀπό τινος ἀποτυχίας μόνον συνείθισε νὰ δρέπῃ ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀπεδίωσεν ἐν Παρισίοις ὁ ἔξοχος μυθιστοριογράφος καὶ δραματικὸς Ἀρσένιος Οὐσσαί, διαπρέψας ὅσον ὀλίγοι εἰς τὸ φιλολογικὸν στάδιον διὰ τῆς ἰδιαζούσης χάριτος καὶ τοῦ σπινθηρίζοντος πνεύματος, ὅπερ ἀπετύπωσεν ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ.

Ἡ «Ρώμη» τοῦ Ζολᾶ, ἐκ τῆς ὁποίας, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ὡς ἀπαρχὴν ἐκαρπώθη ὁ διάσημος συγγραφεὺς ἱκανὰς ἐκατοντάδας χιλιάδων φράγκων, φαίνεται ὅτι δὲν ἐνέπνευσεν εἰς τοὺς ἀμεσώτερον ἐνδιαφερομένους ἰταλικοὺς κύκλους τὸν ἐνθουσιασμὸν, ὃν πέρυσι προὐκάλεσεν ἡ εἰς Ρώμην ἐπίσκεψις τοῦ γάλλουμυθιστοριογράφου. Τὸ ἔργον κρίνεται ὡς ἄγαν περιγραφικὸν καὶ ἱστορικόν.

Ἐγένοντο τέλος τὴν 19ην Φεβρ. τὰ ἀπὸ τοσούτου χρόνου ἀναβαλλόμενα ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Βύρωνος, ὃν οἱ ἀδελφοὶ Σκυλίτση ἐδώρησαν εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ σύμπλεγμα παριστῶν τὸν Βύρωνα στεφανούμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐκρίθη οὐχὶ ἀντάξιον τῆς φήμης καὶ τοῦ γοήτρου τῆς γαλλικῆς τέχνης, ἥτις τὸ παρήγαγεν. Καὶ παραλείποντες τὰ ἡμιεπίσημα καὶ μὴ σκώμματα καὶ τὰς εἰρωνικὰς ἐπικρίσεις, ἃς τὸ ἔργον ἐφείλκυσεν ἐν τε τύπῳ καὶ τοῖς καλλιτεχνικοῖς κύκλοις σημειοῦμεν ἁπλῶς ὅτι καὶ αὐτὸς ἔτι ὁ καθόλου τύπος τοῦ μνημείου προδίδει πλείστας ὅσας παραβιάσεις τῶν στοιχειωδῶν τῆς καλαισθησίας κανόνων καὶ δικαίως ἀπεκλήθη τὸ σύμπλεγμα «δυσερμήνευτον» ἐν πολυκρότῳ ἄρθρῳ ἑσπερινῆς ἐφημερίδος, διότι πράγματι οὐδεὶς ἀκριβῶς ἐνόησε τί περίπου ἤθελε νὰ παραστήσῃ ὁ γλύπτης.

---- Εἰς τὸν καλλιτεχνικὸν ἀναντιρρήτως κύκλον ἀνάγονται ὅλαι αἱ ἀπό τινος πυρετωδῶς διεξαγόμεναι προπαρασκευαὶ διὰ τοὺς προσεχῶς τελεσθησομένους ἐνταῦθα διεθνεῖς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. Ἐκτενῆ περὶ τοῦ φλέγοντος τούτου ζητήματος τῆς ἡμέρας δὲν ἐπιχειροῦμεν ἐν τῇ χρονογραφικῇ ταύτῃ ἐπιθεωρήσει νὰ ἐκθέσωμεν, ἀφοῦ ἄλλως αἱ πλεῖσται τῶν σχετικῶν λεπτομερειῶν κυμαίνονται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν μεταξὺ ἀναιρέσεων καὶ τροποποιήσεων, περὶ ὧν μόνος ὁ ἡμερήσιος τύπος εἶνε εἰς θέσιν ν' ἀσχολῆται. Ἐπιφυλασσόμεθα ἐν καιρῷ νὰ παράσχωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν λεπτομερῆ καὶ μετ' εἰκόνων περιγραφὴν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ὁψέποτε τελεσθῶσιν οὗτοι, ἀρκούμενοι μόνον ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὰ ἑξῆς ὀλίγα. Αἱ Ἀθῆναι, παρὰ τὰς ἀπαισιοδοξίας τῶν δυσκόλων, ἔσονται ἐπάρκως ἐκ τῶν ἐνόντων, ἐννοεῖται, παρεσκευασμέναι πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ἐλευσομένων ξένων. Τὸ Στάδιον, τὸ ἡμιούργημα τοῦτο τοῦ νέου παρὰ τὸν Νεῖλον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, ἔσται ὁπωσδήποτε ἕτοιμοι πρὸς τὸν σκοπὸν, δι' ὧν προωρίσθη. Πλὴν τῶν ἀγώνων, γενήσεται ἐν αὐτοῖς καὶ ἡ παράστασις τῆς Ἀντιγόνης τοῦ Σοφοκλέους, διὰ κατάλληλου σκηνικῆς διασκευῆς παρὰ τὴν ἀρχαίαν σφενδόνην. Πομπὴ ἀρχαιοπρεπὴς καὶ θεαματικὴ θρυλλεῖται ὅτι προετοιμάζεται. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων πυρετωδῶς ἐργάζεται, ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἤρξατο τῶν ἐξωραϊστικῶν τῆς πόλεως ἔργων, καὶ ἐν γένει ζωηρὰ κίνησις καὶ δραστηριότης ἐκδηλοῦται εἰς τοὺς ἁρμοδίους κύκλους, προσλαμβάνουσα καὶ γενικώτερον χαρακτῆρα ἔνεκα τοῦ μεγίστου κοινωνικοῦ καὶ ἐθνικοῦ ἐνδιαφέροντος, ὅπερ ἐνέχει διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ δι' ὁλόκληρον τὴν χώραν ἡ προσδοκωμένη ἀρχαϊκὴ πανήγυρις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

---- Ἡ ἐν τῷ Ὁμίλῳ τῶν Φιλομούσων δοθεῖσα συναυλία τῆς 14ης ἀπέδειξεν ἔτι ἅπαξ ὅτι ἡ μουσικὴ ἔχει κάμει οὐχὶ πλέον προόδους ἀλλὰ κατακτήσεις ἐν τῇ κοινωνίᾳ μας καὶ τὸ εὐχάριστον τοῦτο ἀποτέλεσμα ὀφείλεται ἐξ ἴσου καὶ εἰς τὸ λαμπρῶς μεταρρυθμισθὲν Ὠδεῖον καὶ εἰς τὴν ἐπιτυχῶς ἀνακαινισθεῖσαν Φιλαρμονικὴν καὶ εἰς τὸν ἐξαίρετον Ὅμιλον τῶν Φιλομούσων. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Καμιλιέρη οἱ ἐρασιτέχναι ἐμάγευσαν τὸν κόσμον καὶ ἰδίως ἡ ἐρασιτέχνις ὑψίφωνος δεσποινὶς Σοφία Σ. Παπαβάκη.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

Διὰ τὰς κυρίας

Πρὸς τὰ μῦρα τοῦ ἔαρος καὶ τὰς χρωματικὰς ἁρμονίας τῶν ἀνθέων βαίνουσιν ἐκ παραλλήλου αἱ χαρίεσσαι δημιουργίαι τοῦ ἐαρινοῦ συρμοῦ. Ἀλλ' ἡ ἐρατεινὴ ὅσον καὶ ἰδιότροπος αὐτὴ θεότης, ἡ καλουμένη Μόδα θὲν ἔμαθε νὰ προτρέχῃ τῶν μετεωρολογικῶν μεταβολῶν καὶ πολὺ φρονίμως θὰ πράξωσιν ὅσαι δὲν λησμονήσωσιν ὅτι ὁ Μάρτιος ἔχει ἐνίοτε καθυστερούντα πείσματα, ἐκσπῶντα εἰς βάρος τῶν ἀπερισκέπτως ἐνδυομένων.

Καὶ διὰ νὰ λαλήσωμεν ὀλίγον τὴν γλῶσσαν τοῦ συρμοῦ, σημειοῦμεν ὅτι τὸ κορσὲ μὲ μπασκάκι ἔγεινε καὶ πάλιν τοῦ συρμοῦ, ὑπὸ μορφὴν καζάκας, τείνει δὲ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν βλοῦζαν, ἥτις ἤρχισε κάπως νὰ παραμελῆται καὶ νὰ λαμβάνῃ ὄψιν ὑποκαμίσας. Γίνεται δὲ τὸ νέον περικόρμιον μὲ ὕφασμα διάφορον τῆς φούστας καὶ πρὸς τοῦτο κατάλληλα εἶνε τὰ ἐλαφρὰ βελοῦδα, τὰ σκέτα ἢ ρηγωτὰ ἢ κλαδωτά. Τὰ μανίκια ἐξακολουθοῦν νὰ γίνωνται, δι' ὅσας θέλουν, ἀπὸ διαφορετικοῦ χρώματος ὕφασμα. Αἱ πλατεῖαι φοῦσται, παρὰ τὴν ἀναλαίσθητον ὀγλητρότητά των δὲν φαίνονται ἔχουσαι διαθέσεις νὰ στενεύσωσιν· αἱ ἐπιμήκεις μεγάλαι πτυγαί, αἱ πρὸς τὰ ὀπίσω σχηματιζόμεναι, γίνονται ὁλονὲν μεγαλείτεραι. Ὁ παρελθὼν χειμὼν μάλιστα φαίνεται ὅτι μᾶς ἐκληροδότησεν ὁριστικῶς τὴν εὐδοκίμησιν τῆς ἐκ μαύρου ἀτλαζίου φούστας, ἥτις καθὰ βεβαιοῦσιν οἱ κύκλοι τῶν εἰδημόνων εἶνε λίαν ἐπιτυχὴς συνδυασμὸς κομψότητος καὶ πρακτικοῦ πνεύματος, καθόσον δύναται νὰ τὴν φορῇ τις μὲ οἱονδήποτε κορσὰζ καὶ ἐπανωφόριον. Εἰς τὴν διασκευὴν τοῦ κορσὰζ ἡ μεταξωτὴ μουσελίνη λαμβάνει σπουδαῖον μέρος, παρεμβαλλομένη λ. χ. εἴτε ὡς φισσοῦ καλύπτον τεμάχιόν τι κακοκομμένον, εἴτε ὡς ἐπιστήθιον πτυχωτὸν σκεπάζον ἄκομψον ἄνοιγμα εἴτε ὡς ἐπικόσμημα πλισσὲ διὰ νὰ κρύπτῃ ἀτέχνους τινὰς λεπτομερείας τοῦ φορέματος.

Διὰ τοὺς κυρίους.

Τὰ ἐαρινὰ ἐπανωφόρια γίνονται ἐν γένει ἀνοικτόχρωμα. Τὸ σχῆμα τὸ καλούμενον **dorsay** εἶνε πολὺ τοῦ συρμοῦ. Αἱ πλήρεις ἐνδυμασίαι μὲ σακκάκι εὐθὺ φοροῦνται συνήθως τὴν πρωΐαν. Ἡ ζακέττα ὁμοίως φορεῖται ἀκόμη ἀρκετὰ μακρυὰ καὶ ἀνοικτή, γίνεται δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ μαῦρον σεβιὸτ ἢ ἐριοῦχον μὲ λεπτὰς διαγωνίους. Τὰ βελοῦδινα περιλαίμιαδὲνσυνεθίζονταιπλέον.

Τὰ πανταλόνια δεικνύουν τάσιν εἰς τὸ νὰ στενεύσωσι πρὸς τὰ κάτω, χωρὶς νὰ εἶνε πολὺ πλατέα πρὸς τὰ ἄνω. Πολλὰ γίνονται καὶ ἀπὸ ὕφασμα καδρίλιέ, ἀλλὰ συνηθέστερα εἶνε τὰ ρηγωτὰ μὲ ρήγαις μόλις διακρινομένας.

Ἡ μαύρη ρεγδικότα διατηρεῖ τὸ κλασικόν της σχῆμα καὶ τὸ μέτριον μῆκός της. Κομβόνεται εἰς τὸ μέσον περίπου τοῦ κορμοῦ καὶ σταυρόνεται ἀρκετὰ φαρδυά.

Τὰ φράκα συνεθίζονται πολὺ μὲ μεταξωτὰ ρεβέρ. Αἱ ποδιαί, ὀχι πολὺ μακραί, εἶνε συνήθως ὑποστρόγγυλοι. Τὰ ζιλὲ τῆς ἐπισήμου στολῆς γίνονται ἐκ λευκοῦ πικέ, εἶνε δὲ πολὺ ἀνοικτὰ ἐμπρός, μόλονότι σταυρόνονται κάποτε.

Ἀθηναῖος Ἀστήρ

Ἔτος Α' — Ἐν Ἀθήναις, Μαρτιος 1896 — Ἀριθ. 1

Ο ΡΕΝΤΓΕΝ
ΚΑΙ Η ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΑΥΤΟΥ

Ἡ διὰ μέσου ἀδιαφανῶν σωμάτων φωτογραφία, περὶ ἧς ἀπό τινος ἀσχολεῖται ὅλος ὁ ἐπιστημονικὸς καὶ φιλοπερίεργος κόσμος, εἶνε νέος θρίαμβος τῆς ἐπιστήμης, νέα μεγαλοπρεπὴς ἀκτινοβολία τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος. Παρὰ τὴν ἁπλότητα, μεθ' ἧς περιγράφουσιν αὐτὴν οἱ ἐπιστήμονες, διαβλέπει τις ἐν αὐτῇ τὸ θαυμάσιον, τὸ ὀνειρωδῶς ἀπίστευτον, τὸ σχεδὸν ὑπερφυσικόν. Ἡ ὕλη, ὁ σκιερὸς αὐτὸς φραγμός, ἔπαυσε νὰ ἔχῃ μυστικὰ διὰ τὸ ἀνθρώπινον ὄμμα καὶ ἡ περὶ Λυγκέως παροιμία κατέστη πρᾶγμα καταληπτόν.

Ἰδοὺ ἐν ὀλίγοις, καὶ ἄνευ ἐπιστημονικῶν ἀναπτύξεων, εἰς τί ἔγκειται ἡ ἀνακάλυψις αὕτη ἡ συγκινήσασα ὁλόκληρον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον.

Ὡς γνωστόν, ὅταν ἠλεκτρικόν τι κύκλωμα ἢ ρεῦμα διακοπῇ που, τεμνομένου τοῦ ἄγοντος αὐτὸ σύρματος, ἐὰν ἡ μεταξὺ τῶν δύο ἄκρων τῆς τομῆς (ἢ ἠλεκτρωδίων, ὅπως συνήθως λέγομεν), ἀπόστασις δὲν εἶνε μικρά, ἀλλὰ κυρίως ἐπιδρῶσιν ἐπί τινων οὐσιῶν, τὰς ὁποίας καθιστῶσι φωσφορίζουσας, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν εὐαισθήτων οὐσιῶν τῶν χρησιμοποιουμένων ἐν τῇ φωτογραφίᾳ, ὅτι διαπερῶσι μᾶλλον ἢ ἧττον εὐκόλως τὰ λεπτὰ σώματα καὶ τέλος ὅτι ἐκτρέπονται τῇ ἐνεργείᾳ μαγνήτου. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἦτο γνωστὸν καὶ εἶχε μελετηθῇ πρὶν ἢ ὁ γερμανὸς καθηγητὴς τοῦ Βυρτσβούργου, οὗ τὴν εἰκόνα βλέπετε ἄνωθι, ἐπιληφθῇ τοῦ ζητήματος.

ΡΕΝΤΓΕΝ

Ἀλλ' ὁ Ρέντγεν ἀνεκάλυψεν εἰς τὸ φαινόμενον τοῦτο ἑτέραν μορφὴν ἀκτινοβολίας, ἣν αὐτὸς μὲν ὠνόμασεν **ἀκτῖνας**—Χ, οἱ δὲ θαυμασταί του **ἀκτῖνας τοῦ Ρέντγεν**, αἵτινες διακρίνονται καὶ τῶν φωτεινῶν καὶ τῶν καθοδικῶν ἀκτίνων, καὶ ἰδοὺ ποῦ ἔγκειται ἡ διαφορά των. Αἱ νέαι αὗται ἀκτῖνες διαπερῶσι σανίδας πολλῶν ἑκατοστομέτρων πάχους, βιβλίον χιλιοσέλιδον, πλάκα παχεῖαν ἐκ τοῦ γνωστοῦ μετάλλου ἀργιλλίου· διαδίδονται εὐθυγράμμως μήτε ἀνακλώμεναι, μήτε διαθλώμεναι καὶ ἀνυπέρβλητος, τὰ δύο ἠλεκτρικὰ ῥευστὰ τείνουν νὰ ἑνωθῶσι καὶ ἀποκαταστήσωσι τὸ κύκλωμα, ἡ δὲ ἕνωσις αὕτη γίνεται ὑπὸ τὴν γνωστὴν μορφὴν τοῦ ἠλεκτρικοῦ σπινθῆρος, τοῦ παριστῶντος ἐν μικρογραφίᾳ τὸ φαινόμενον τῆς ἀστραπῆς καὶ τοῦ κεραυνοῦ. Ἀλλ' ὁ σπινθὴρ οὗτος ἐκρήγνυται ὑπὸ τὸ γνωστὸν σχῆμα μόνον ἐνόσῳ συμβαίνει ἐν τῷ ἀτμοσφαιρικῷ ἀέρι· διότι ἐὰν τὰ δύο ἠλεκτρώδια ἐγκλεισθῶσιν ἐντὸς σωλῆνος, καὶ ἐκ τοῦ σωλῆνος αὐτοῦ ἀφαιρεθῇ ὁ ἀήρ, τότε ἡ ἕνωσις μεταξὺ τῶν δύο ἠλεκτρικῶν ρευστῶν λαμβάνει ἐν τῷ ἀερκένῳ **οὐχὶ πλέον μορφὴν** σπινθῆρος γραμμωτοῦ, **ἀλλὰ διαχύτου φωτός**, φωτὸς παραδόξου, **διαλείποντος ἐνίοτε**, μὴ ὁμοιαζόντος πρὸς **τὰς συνήθεις φωτεινὰς** ἀκτῖνας καὶ ἐκπεμπομένου κυρίως ἐκ τοῦ ἀρνητικοῦ ἠλεκτρωδίου **τοῦ καὶ ἄλλως** καθοδίου καλουμένου, **ἐξ οὗ αἱ ἀκτῖνες αὗται** ἐκλήθησαν **καθοδικαί**. Τὰς ἰδιότητας τῶν ἀκτίνων τούτων περιέγραψαν λεπτομερῶς οἱ ἐπιστήμονες ἐσχάτως· ἀρκεῖ νὰ σημειώσωμεν ἐνταῦθα ὅτι εἶνε μὲν ὁραταὶ διὰ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ἔχοντος τὴν συνήθη αὐτοῦ πυκνότητα—

Εἰκ. α'.

Εἰκ. β'.

Εἰκ. α'. Εἰκ. β'.
ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
κατὰ τὴν μέθοδον Ρέντγεν

δὲν ἐπηρεάζονται ὑπὸ τοῦ μαγνήτου. Ἡ ἀκτινοβολία αὕτη, ἡ παράδοξος καὶ μυστηριώδης, διερχομένη διὰ τῶν σκιερῶν σωμάτων δὲν ἐκπέμπει οὐδὲν φέγγος, ἀλλ' ἐπιδρᾷ ἐπὶ πλακὸς κεχρισμένης δι' εἰδικῆς τινὸς χημικῆς συνθέσεως, τοῦ πλατινοκυανιούχου βαρίου, ἣν καθίστησι φωσφορίζουσαν, ὡς ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῆς εὐαισθήτου φωτογραφικῆς πλακός, ἐφ' ἧς ἀποτυποῖ σκιαγραφίαν τῶν σωμάτων δι' ὧν διῆλθε. Ὁ καθηγητὴς τυχαίως ἔθηκε τὴν χεῖρα μεταξὺ τῆς συσκευῆς καὶ μιᾶς ἀπεναντι εὐαισθήτου πλακός, εἶδε δὲ μετ' ἐκπλήξεως ὅτι αἱ ἀκτῖνες αὗται διῆλθον μὲν τὰς σάρκας οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ ὀστᾶ, ἀφεῖσαι τοιουτοτρόπως ἀκριβῆ σκιαγραφίαν τοῦ ὀστείνου σκελετοῦ τῆς χειρός· τὸ πρᾶγμα δοκιμασθὲν καὶ ἐπὶ φωτογραφικῆς πλακὸς παρέσχεν ἐκπληκτικὸν ἀποτέλεσμα, ἐξ οὗ ἰδίως διεφημίσθησαν τοσοῦτον τὰ πειράματα τοῦ Ρέντγεν.

Εὐνόητον πάντα συγκίνησιν ἀμέσως παρήγαγον τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα καὶ αἱ νέαι πρακτικαὶ ἐφαρμογαὶ τοῦ γερμανοῦ ἠλεκτρολόγου. Αἱ τολμηραὶ εἰκασίαι καὶ αἱ εὐφάνταστοι ὑποθέσεις δὲν ἔλειψαν πανταχόθεν· ἀλλὰ δέον νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι προέδραμον κάποιας τῶν γεγονότων. Ἡ ἀνακάλυψις, ἐφ' ὅσον δὲν τελειοποιηθῇ σὺν τῷ χρόνῳ — τοῦθ' ὅπερ βεβαίως θὰ γείνῃ, — δὲν πρέπει νὰ μεγαλοποιηθῇ πέραν τῶν δικαίων καὶ πραγματικῶν της ὁρίων. Αἱ ἐφαρμογαί της, καὶ ἰδίως αἱ ἐν τῇ ἰατρικῇ, αἱ καὶ σπουδαιότεραι, ἀπαντῶσιν εἰσέτι πολλὰ τὰ δυσχερῆ καὶ τὰ ἄκαρπα σημεῖα, διότι οἱ κωλύοντες τὰς ἀκτῖνας ταύτας φραγμοὶ εἶνε ἀκόμη πολλοὶ καὶ σπουδαῖοι. Ἀλλ' οὐχ ἧττον καὶ αἱ ἀμυδραὶ λάμψεις, ἃς μέχρι τοῦδε ἐπέχυσαν ἐπὶ σκοτεινῶν τινων ζητημάτων τῆς χειρουργικῆς εἶνε ἱκαναὶ ὅπως ἐπισπάσωνται τὸν θαυμασμὸν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν, οὐδὲν δὲ παράδοξον ἐὰν ἡμέραν τινὰ τὸ ἀνθρώπινον ὄμμα ἀντιποιηθῇ κεθ' ὁλοκληρίαν τὸ θεῖον δικαίωμα τοῦ «εἰσάζειν κρδίας καὶ νεφρούς».

Συμπληρώσωμεν ἐν τέλει τὴν σύντομον καὶ γενικὴν ὅλως πραγματείαν ταύτην διὰ τῶν ἑξῆς βιογραφικῶν σημειώσεων. Ὁ Γουλιέλμος Ρέντγεν ἐγεννήθη τῷ 1844 ἐν Lennep τῆς ἐπαρχίας Δυσσελδόρφης (Πρωσσία), ἐσπούδασε δ' ἐν Ζυρίχῳ καὶ νῦν διευθυνεῖ καθηγητὴς τῆς φυσικῆς ἐν τῷ ὀνομαστῷ διὰ τὴν ἰατρικήν του σχολὴν ἰδίως Πανεπιστημίῳ τοῦ Βυρτεμβούργου τῆς Βαυαρίας, ἔνθα ἰδιαιτέρως διδάσκει τὴν μηχανικήν, ἀκουστικὴν καὶ ὀπτικήν.

ΑΛΓΕΡ.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΣ

Τὴν φορὰν ταύτην ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ εἰς τὸν φιλολογικὸν ὁρίζοντα ἀνατολὴ τοῦ «**Ἀθηναικοῦ Ἀστέρος**» δὲν θὰ προσελκύσῃ καὶ νέαν γλαῦκα εἰς Ἀθήνας. Ἐννοοῦμεν τὸν «**Ἀθηναϊκὸν Ἀστέρα νὰ** ἀναγάγωμεν εἰς περιωπὴν πρώτης τάξεως φιλολογικοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ ἀστέρος, μὴ τρεμοσβύνοντος ὑπὸ πυκνὴν ἀτμόσφαιραν μετριότητος καὶ κοινοτοπιῶν, μὴ ὠχριῶντος πρὸ οὐδεμιᾶς συγκρίσεως καί, ὅπερ οὐδαμῶς εὐκαταφρόνητον, ὁρατοῦ διὰ πᾶν βαλάντιον. Καὶ διὰ νὰ κατέλθωμεν ἐκ τῶν γενικοτήτων ἐπὶ τὰς λεπτομερείας, ἰδοὺ ἐν ὀλίγοις τί θὰ παρέχῃ κατὰ μῆνα τοῖς ἀναγνώσταις αὐτοῦ ὁ «**Ἀθηναϊκὸς Ἀστὴρ**»:

Ἐν πρώτοις ὕλην, ἡ ἐκλεκτικότης τῆς ὁποίας θέλει καθιστᾷ τὸ περιοδικόν μας, ἀνάγνωσμα ἀγαπητὸν εἰς πάσης τάξεως καὶ μορφώσεως ἀναγνώστας, ἱκανοποιοῦν καὶ τὰς λεπτοτέρας ἔτι ἀπαιτήσεις, χάριν εἰς διαφόρους γλαφυροὺς καὶ ἐκ τῶν δοκιμωτάτων παρ' ἡμῖν καλάμων, ὕλην ἐνέχουσαν πάσας τὰς ἀποχρώσεις τῆς πνευματικῆς κινήσεως, **φιλολογικήν, ἐπιστημονικήν, καλλιτεχνικὴν περίεργον καὶ ἐν γένει ἐγκυκλοπαιδικὴν πρώτης δυνάμεως**. Ἐκλεκτὴ διηγηματογραφία, πρωτότυπος καὶ ξένη, τὰ ἐπιστημονικὰ ζητήματα τῆς ἡμέρας ὑπὸ προσιτὸν τύπον ἐκλαϊκεύσεως, ἠθογραφικαὶ ἢ κοινωνικαὶ μελέται ὑπὸ μεθυγραφικὴν ἀμφίεσιν ἀπερίττου χαριτολογίας, σύντομοι ὅσον καὶ ἠρτυμέναι δι' ἱκανοῦ ἀττικοῦ ἅλατος εἰκόνες τοῦ Ἀθηναϊκοῦ βίου, αἱ νεώτεραι κατακτήσεις τῆς ἐπιστήμης, αἱ γεωγραφικαὶ περιεργότητες ὑπὸ μορφὴν περιηγήσεων, ἡ σύγχρονος καλλιτεχνικὴ κίνησις καὶ ἐν τέλει πᾶν ὅ,τι περίεργον, τερπνόν, χρήσιμον, διδακτικὸν καὶ ἐνδιαφέρον, ἰδοὺ τί θὰ πραγματεύηται ὁ Ἀθηναϊκὸς Ἀστήρ.

Ἀλλ' ὅ,τι ἰδίως θὰ καθιστᾷ τὸν «**Ἀθηναϊκὸν Ἀστέρα**» τὸ πρώτιστον τῶν ἐν Ἀνατολῇ περιοδικῶν ἔσται ὁ **πλοῦτος**, ἡ **σπατάλη**, τολμῶμεν νὰ εἴπωμεν, **περὶ τὰς εἰκόνας**. Ἕκαστον φυλλάδιον θὰ ἀποτελῇ ἀληθὲς **μέγα λεύκωμα εἰκόνων** ὡς ἄριστα ἐπεξειργασμένων ἐν τε τῇ Ἑσπερίᾳ καὶ παρ' ἡμῖν ὑπὸ τῶν καλλιτέρων ζωγράφων καὶ σχεδιαστῶν, εἰκόνων ἐκλεκτῶν καὶ ποικίλων, αἵτινες θὰ παριστῶσιν ὅ,τι διασημότερον καὶ περιεργότερον θὰ **ὑπάρχῃ** ἐν τε τῇ **Ἀνατολῇ** καὶ τῇ **Δύσει**. πρόσωπα, τοπία, κτίρια ἢ μνημεῖα, ἀντιγραφὰς περιφήμων εἰκόνων, ἀμφιέσεις, τὰ περίεργα τῆς φύσεως καὶ τῆς τέχνης. Ὁ σύγχρονος καὶ ἀρχαῖος κόσμος θὰ παρελαύνῃ οὕτως εἰκονογραφημένος ἀνὰ τὰς σελίδας τοῦ φύλλου μας ἐν συστοιχίᾳ μεγαλοπρεπεῖ ὑπὸ ἔποψιν ἐκλογῆς, ἀλλ' ἀρίστῃ καὶ ὑπὸ ἔποψιν ἐκτελέσεως. Πολλαὶ τῶν εἰκόνων τούτων ὁλοσέλιδοι, ἢ καὶ δισέλιδοι, θὰ ἀποτελῶσιν ἀληθὲς κόσμημα πάσης αἰθούσης.

Τὸ καλλιτεχνικὸν μέρος θὰ συμπληροῦται πρὸς τούτοις καὶ διὰ **μεγάλου παραρτήματος μουσικῆς** κατὰ μῆνα ἐκ τῶν νεωτέρων μουσικῶν ἀριστουργημάτων.

Εὐνόητον ὅτι τοιαῦται βλέψεις ἐπιτάσσουσιν ἀναλόγους θυσίας καὶ μόχθους, ἔχομεν δὲ τὸ θάρρος νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οὔτε ἐκεῖναι μᾶς πτοοῦσιν οὔτε τούτους ἀποδυσπετοῦμεν. Μᾶς ἐνθαρρύνει ἡ ἐλπὶς ἢ μᾶλλον ἡ πεποίθησις, ὅτι ἐν τῇ φιλομουσίᾳ καὶ τῇ φιλοκαλίᾳ τοῦ κοινοῦ θέλομεν εὕρει ἐνεργὸν καὶ ἔμπρακτον ὑποστήριξιν καὶ ἀκριβῶς ὅπως ἄρωμεν πᾶν πρὸ τοιαύτης φιλομούσου προθυμίας πρόσκομμα ἀπεφασίσαμεν νὰ **περιορίσωμεν τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς εἰς τὸ κατώτατον ὅριον τοῦ δυνατοῦ**, βασίζοντες τὰς ἐλπίδας ἡμῶν ἐπὶ ὡς οἷόν τε εὐρυτάτης διαδόσεως. Ὑπὲρ αὐτῆς δὲ τολμῶμεν θαρρούντως νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν φιλότιμον σύμπραξιν καὶ ἀρωγὴν ἁπάντων τῶν ὁμοεθνῶν μας.

ΚΥΡΙΑΙ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΙ,

Ἐὰν εἶνε ἀληθὲς τὸ πολλάκις λεχθὲν ὅτι ὁ τύπος κατήντησε σήμερον ὁ ἐπιούσιος πνευματικὸς ἄρτος τῶν νεωτέρων κοινωνιῶν, ἀναμφισβητήτως τὸ θρεπτικώτερον στοιχεῖον τοῦ ἄρτου τούτου εἶνε τὰ περιοδικά. Τὰ περιοδικά, καὶ ἰδίως τὰ ἐγκυκλοπαιδικά, εἶνε μέλισσαι ἀπανθίζουσαι ὅ,τι γλυκύτερον, τερπνότερον, ὠφελιμώτερον ἐκκρίνουσιν οἱ κάλυκες τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων· εἶνε μαγικὰ κάτοπτρα, ἐν οἷς κατοπτρίζονται ἐναμίλλως τὸ μεγαλεῖον τῆς φύσεως καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ περιοδικὸν εἶνε πολλάκις περίληψις ὁλοκλήρου βιβλιοθήκης, καλειδοσκόπιον τῆς πνευματικῆς κινήσεως, φακὸς δι' οὗ διαβλῶνται τὰ ἐπιστημονικὰ καὶ κοινωνικὰ ζητήματα, πανόραμα ἐξελίσσον τὰ περίεργα τοῦ κόσμου. Τέρπει μὲ τὴν ποικιλίαν του, διδάσκει μὲ τὴν ἐμβρίθειάν του, ψυχαγωγεῖ μὲ τὴν μεθυγραφίαν του. Πανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου τὰ περιοδικὰ εἶνε ἡ ἀπαραίτητος ἐσοδεία πάσης οἰκίας, τὸ ἀναπόφευκτον ἐφόδιον πάσης οἰκογενείας. Διότι ἓν καλὸν περιοδικὸν καὶ τὰς γνώσεις τῶν γονέων πλουτίζει καὶ τῆς ἀνατροφῆς τὸ ἔργον θαυμασίως διευκολύνει καὶ τῶν γερόντων τὴν ἀνίαν διασκεδάζει καὶ τῶν νέων τὴν φιλομάθειαν ὑποδαυλίζει. Τὸ περιοδικὸν εἶνε ὁ ἀνθρώπινος βίος ἐν μικρογραφίᾳ, ὁ κόσμος ἐν ἐπιτομῇ, ἡ φύσις ἐν πανοράματι, ἡ κοινωνία ἐν εἰκόνι. Ἐπὶ τῶν σελίδων αὐτοῦ κορέννυνται ἡ περιέργεια, ἐξύνεται ἡ πολυπραγμοσύνη, τρέφεται ἡ καλαισθησία, ἀναπτύσσεται τὸ κοινωνικὸν ὁρμέμφυτον, ζωπυροῦται ὁ θαυμασμὸς πρὸς τὰ ἔργα τοῦ Πλάστου, ὑποθάλπεται ὁ πρὸς τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ὡραῖον ἔρως. Οἴκος ἄνευ περιοδικοῦ εἶνε ὅ,τι πολυτελὴς αὐθουσα ἄνευ παραθύρου ἢ λυχνίας.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὴ ἀκαλαίσθητος αὐτὸς ὁ Φεβρουάριος τοῦ 96! Μᾶς ἐστέρησε τόσα ὡραῖα πράγματα, ἀποτελοῦντα οἱονεὶ μέρος τῆς ἀθηναϊκῆς ζωῆς μας· καὶ ἐν πρώτοις τὰς θαλπερὰς περιπτύξεις τοῦ αἰωνίου φίλου μας, τοῦ ἡλίου· ἔπειτα τὴν ἀπαράμιλλον γλυκύτητα τοῦ ἀττικοῦ μας οὐρανοῦ κα μετ' αὐτῆς τὴν παροιμιώδη διαύγειαν τῶν θαυμασίων ὀριζόντων τοῦ ἄστεως, καὶ τέλος, τὸ ποιητικώτερον ὅλων, τὴν μαγικήν, τὴν ἀσύλληπτον ἐκείνην φυτείαν τῶν ἴων, ἣν καθ' ἑσπέραν συνεθίσαμεν νὰ βλέπωμεν ἀναθάλλουσαν δι' ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας ἐπὶ τῆς φαλακρᾶς κλιτύος τοῦ Ὑμηττοῦ ὑπὸ τὴν δροσόρρυτον φωταύγειαν τῆς δύσεως. Ἐξέλαβε, φαίνεται, ὁ ἀγροῖκος τὸ ἰοστέφανον ἄστυ μας ὡς ἀκτήν τινα τῆς Γροιλανδίας καὶ ἐξέχυσε τὴν ἀνίσχυρον λύσσαν του καταδιώκων ἴσως φανταστικόν τινα Νάνσεν. Μικροῦ δεῖν, ὑπὸ τοιαύτας ριγηλὰς ἐμπνεύσεις, μετωνομάζετο καὶ ὁ Ἀθηναῖος ἀστὴρ μας εἰς.... Πολικόν!

Ἀθῆναι καὶ χειμών, — ἀλλὰ χειμὼν πραγματικὸς καὶ ὄχι ἡ ἀθηναϊκὴ ἐκείνη συνήθης παρδίψα τοῦ χειμῶνος, καθ' ἣν ἐνίοτε συλλογίζεταί τις μήπως ἐλησμόνησε νὰ σχίσῃ πρὸ πολλοῦ τὰ φύλλα τοῦ ἡμερολογίου καὶ ἦλθε λεληθότως ὁ Μάϊος ὑπὸ πλαστοπροσωπίαν Ἰανουαρίου, — Ἀθῆναι καὶ χειμὼν ἀποτελοῦσι τὸ μᾶλλον ἀνούσιον ἐξύμωρον ἐξ ὅσων ἐφαντάσθη ἢ μετεωρολογία καὶ ἐπραγμάτωσεν ἡ φύσις, ἐξύμωρον κατὰ τοῦ ὁποίου διαμαρτύρονται στρατιαὶ ὅλη δυσηρεστημένων στοιχείων, ἀπὸ τῆς ἐρήμου θυλῆς τῶν Φαλήρων μέχρι τῶν κατηρῶν μαιάνδρων τοῦ Βασιλικοῦ Κήπου. Ὅπου συνήθως θροεῖ ἡ φαιδρὰ τύρβη τῶν περιπάτων, ὁ ἀπηνὴς βορρᾶς σκορπίζει τὴν ἐρήμωσιν καὶ τὴν μελαγχολίαν. Θὰ ἔλεγες ὅτι προσπαθεῖ ὁ πλάνης αὐτὸς υἱὸς τοῦ Αἰόλου νὰ θερμανθῇ ὀλίγον ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων καὶ τῶν στεγῶν μας, ὕστερον ἀπὸ τοὺς πάγους καὶ τὰς χιόνας, ἅπερ διῆλθε, καὶ ἔσπειρε συγχρόνως κατὰ τὴν διάβασίν του. Τίς οἶδεν ἂν δὲν καταστελλίζουν κᾶπου εἰς ἐσοχὴν τινα γείσου ἢ παρὰ τὴν καμπὴν ὑδρορρόης τῶν στεγῶν μας ὀλίγαι λησμονημέναι ἀκτῖνες ἀπὸ τὸ τελευταῖον χειμερινὸν μειδίαμα τοῦ ἡλίου!

Καὶ βλέπετε τότε τὴν Δενδροστοιχίαν σιωπηλὴν καὶ περίλυπον ὡς μυθολογικὸν ἄλσος, τὸ ὁποῖον ἐγκατέλιπον αἱ Νύμφαι· Δὲν κροτοῦσι πλέον ἐπὶ τῶν μαρμάρων μὲ τὸν ταχὺν ρυθμὸν προσδοκωμένης συνεντεύξεως ἢ τὴν ἀπελπιστικὴν βραδύτητα ἀδιαφορούσης ρραστώνης τὰ λατρευτῆς κομψότητος ὑποδημάτια τῶν νεαρῶν Ἀτθίδων μας, οὔτε ἀχίνουσιν αὔλακας ἀρωματικῶν ἀποπνοιῶν εἰς τὸν ἀέρα αἱ ἐσθῆτες, τῶν ὁποίων ὁ μελῳδικὸς θροῦς συγχέεται ἐν τερπνῇ ἁρμονίᾳ μὲ τὸν ψίθυρον τῶν σχοίνων καὶ τοὺς τερετισμοὺς τῶν πτηνῶν τοῦ Κήπου. Δὲν περελαύνουσιν ἐπὶ κομψῶν ὀχημάτων ὁλοι οἱ δυνατοὶ συνδυασμοὶ κάλλους, χάριτος καὶ κομψοπρεπείας, οὔτε μεταφέρει ὁ ἀτμήλατος τροχιόδρομος εἰς τὰ νερὰ τοῦ Φαλήρου βοτρυας φιλομειδοῦς, τῶν ὁποίων αἱ ἀσχημότεραι ρᾶγες κρέμανται συνήθως ἑκατέρωθεν τῶν ἁμαξῶν. Ληθαργεῖ τότε ἡ Δενδροστοιχία, διαλείπουσαν, εἶνε ἀληθές, νάρκην, ἀλλ' ὁπωσδήποτε ληθαργεῖ, ἀπροσπέλαστος, ἐγκαταλελειμμένη, σχεδὸν ἀγρία. Μένουν αἱ ἐργάτιδες τῶν Ὀλυμπίων καὶ οἱ ὑπὸ δίαιταν ποδηλάται περιάγουν ἐκεῖ αἱ μὲν τὴν πτωχείαντων, οἱ δὲ τὴν ἀνίαν των. Ἐλησμόνησα· διέρχονται καὶ αἱ κηδεῖαι.

Πόσον τραχεῖαι ἐνίοτε μερικαὶ ἀντιθέσεις τοῦ βίου! Προχθὲς παρέτυχον εἰς παράδοξον συνάντημα. Γαμήλιος πομπή, ἐποχουμένη πετηκοντάδος ἁμαξῶν, μὲ τὸ ὄλβιον ζεῦγος ἐπὶ κεφαλῆς διέσχιζε μετ' εὐνοήτου πατάγου κεντρικὴν ὁδὸν καὶ περιήγεν ὑπὸ τὰ περίεργα βλέμματα τῶν διαβατῶν καὶ τὰ κᾶπου κᾶπου ἐπίτηδες ἀνοιγόμενα παράθυρα μίαν τῶν ἀστυκῶν ὅσῳ καὶ ἀστείων ἐκείνων ἐπιδείξεων, ἀφ' ὧν δὲν ἀποσπᾶται εἰσέτι ἡ κατωτέρα στιβὰς τῆς μεσαίας τάξεως. Καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν πνεῦμα θριάμβου ἐβασίλευεν· νέος Καῖσαρ, ὁ Ὑμέναιος ἐν ἁρματηλασίᾳ ὠδήγει τοὺς ἐστεφανωμένους—ἂν ὄχι ἐστεμμένους—αἰχμαλώτους του πρὸς τὸ Καπιτώλιον τοῦ νυμφικοῦ θολάμου. Καὶ ἔβλεπες τὴν ἀνταύγειαν τοῦ θριαμβευτικοῦ ἐκείνου ἤθους σελαγίζουσαν ἰδίως ἐπὶ ἀφελῶν τινων μορφῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐφρόντιζον κἂν νὰ κρύπτωσι τὴν χαράν των διὰ τὴν ἀνέλπιστον καὶ ἀνέξοδον ἐκείνην καροτσάδα. Αἴφνης, κατὰ μοιραίαν σύμπτωσιν, ἀπὸ τῆς καμπῆς μιᾶς παρόδου προέβαλεν ἀντιμέτωπος ἄλλη συνοδεία, ἐφ' ἁμαξῶν καὶ αὕτη, ἀλλ' ὁμοιάζουσα μὲ τὴν πρώτην ὅσον ἡ νὺξ μὲ τὴν ἡμέραν. Ἤτο ἡ ἀντίστροφος ὄψις τοῦ μεταλλίου τῆς ζωῆς· ἐκεῖ ἐπωχεῖτο ἡ ζωὴ μεσουρανοῦσα εἰς τὸ κυαναγὲς τῆς εὐδαιμονίας· ἐδῶ ἐκυλίετο πρὸς τὴν νύκτα τοῦ τάφου ἡ ζωὴ συντετριμμένη καὶ ἐκμηδενισθεῖσα· ἐκεῖ γάμος, ἐδῶ κηδεία. Πνοὴ πενθίμου ρίγους διέδραμε τὴν γαμήλιον πομπὴν καὶ ἐπιαὶ ἀρωμάτων νυμφικῶν ἔρραναν τὴν νεκρικὴν συνοδείαν. Καὶ συνέβη τι παράδοξον τότε, ἐκ τῆς συγκρούσεως τοῦ φερέτρου πρὸς τὴν παστάδα· μοὶ ἐφάνη ὅτι ἡ χαρὰ τῶν νεονύμφων ἐκοιλάνθη ἀπὸ μίαν ρυτίδα συνοφίας μελαγχολικῆς, καὶ ἐπὶ τῆς ἱερᾶς γαλήνης τοῦ νεκροῦ ἐπεφάνη λάγισεν ἰριδίζουσα ἀκτὶς ἀφάτου ἀγαλλιάσεως. Ἡ σκιὰ ἀπεκόμισε ράκος φωτὸς καὶ τὸ φῶς ἐκαλλύνθη μὲ ὀλίγην σκιάν.

Κατὰ τῶν ἀγρίων διαθέσεων τοῦ ἀναπήρου μηνὸς ἀποτελεσματικὴ ἀντίδρασις γίνεται εἰς τὰς κομψὰς φιλοξένους αἰθούσας. Ὁ κοσμοπολίτης συρμὸς τῶν five o'clock tea κυριαρχεῖ καὶ παρ' ἡμῖν, καὶ εἶνε ἐξ ἐκείνων, καθ' ὧν οὐδεὶς μισόκινος παραπονεῖται. Διέρχεταί τις ὥρας τοσοῦτον εὐαρέστους καὶ τερψιθύμους ἐν ἀναστροφῇ μετὰ τόσου καλοῦ καὶ ἰδίως ὡραίου κόσμου, ὥστε λησμονεῖ πρὸς στιγμὴν καὶ τὰς στερεοτύπους κατὰ τοῦ δημάρχου μεμψιμοιρίας διὰ τὸν βόρβορον τῶν ὁδῶν, καὶ τὰς κλασικὰς ἐναντίον τοῦ χειμῶνος ἐγκλήσεις διὰ τὴν ἐπιμονήν του. Ὁ καιρὸς καὶ ὁ δήμαρχος μένουν πρὸς στιγμὴν ἥσυχοι καὶ συγκεντροῦται τις πλειότερον εἰς τὰς αἰσθήσεις καὶ τὴν αἰσθητικήν του. Ἡ αἰσθητικὴ ἐντρυφᾷ ἐπὶ τῆς χαριέσσης καὶ σχεδὸν ἀφελοῦς φιλοκαλίας, ἣν ἀποπνέει ὁ ὅλος διάκοσμος τῆς αἰθούσης, διάκοσμος κυμαινόμενος μεταξὺ πολυτελείας καὶ καλαισθησίας, καὶ τοῦ ὁποίου τὰς χαριεστέρας φωτοσκιάσεις ἀποτελοῦν αἱ εἰκόνες καὶ τὰ ἄνθη. Καὶ λέγων εἰκόνας καὶ ἄνθη, συμπεριλαμβάνω καὶ τοὺς καλλιτεχνικοὺς αὐτῶν συνδυασμούς, τὰς γυναῖκας.

Ἡ Ἀτθὶς εἰς συναναστροφὴν εἶνε ὅ,τι ἐπίχαρι καὶ γοητευτικὸν δύναταί τις νὰ φαντασθῇ. Αἱ θελκτικώτεραι ἀντιθέσεις διασταυροῦνται ἐπὶ τοῦ ἀτόμου της· ἐπιδεικνύει προσποιητὴν ἀφέλειαν καὶ τὸ πνεῦμά της σπινθηρίζει μὲ ἔντασιν ἀκτίνων τοῦ Ρέντγεν· γελᾷ καὶ ὑπὸ τὰ διεσταλμένα χείλη ἀφίνει νὰ φαίνωνται δύο στοῖχοι—θὰ ἔλεγον στῖχοι τοῦ Musset,—λευκῶν μικρῶν ὀδόντων ἑτοίμων νὰ σπαράξωσι τὴν ἠρεμίαν τῆς καρδίας σου ἢ τὴν σοβαρότητα τοῦ ἀτόμου σου διὰ μιᾶς λεπτῆς εἰρωνείας. Ὅταν ὁμιλῇ ἢ βαδίζῃ, νομίζεις ὅτι περιάγει καὶ ἀποπνέει πυκνὴν ἀτμόσφαιραν χάριτος, ἥτις δὲν ἔχει οὐτε τὸ ἐπιδεικτικὸν τῆς Γαλλίδος, οὔτε τὸ σκαιὸν τῆς Ἀγγλίδος, οὔτε τὸ παιδαριῶδες τῆς Γερμανίδος. Καὶ ὅμως κρᾶμα ἱκανῶν ἐλλείψεων γνωρίζει τεχνηέντως νὰ συγκαλύπτῃ ἡ Ἀτθίς, καὶ ἀκριβῶς ἐν τούτῳ ἔγκειται ἓν στοιχεῖον τῆς τελειότητός της.

Καὶ παρατίθεται τὸ τεῖον. Πρὸς τοὺς εὐώδεις ἀτμοὺς τῶν σινικῶν φύλλων αμιλλῶνται τόσαι ἀρωματικαὶ πνοαὶ ἐξωτικῶν ἀνθέων, ἢ ὁσμὴν ἴριδος καὶ ὑλαγκ-ὑλάγκ. Ἡ ἁμίλλα ἐπεκτείνεται μέχρις αὐτῶν τῶν χρωμάτων· βλέπεις λ. χ. τὴν γαλακτώδη λευκότητα ὡραίας ἑλληνικῆς ρινὸς νὰ ροδίζῃ ἄνωθεν κύμβης γάλακτος ἢ περαιτέρω τὴν ροδόχρουν χιόνα μιᾶς γλυκερᾶς μορφῆς νὰ ἀπομάσσῃ ἡ χιονώδης λευκότης μικροῦ χειρομάκτρου, τοῦ ὁποίου τὸ ἐρυθροκένητον σῆμα ἐκλαμβάνεις πρὸς στιγμὴν ὡς κηλῖδα ἀλουργοῦς χρώματος, ἣν ἀφῆκαν ζεῦγος ἀνειγοκλειομένων κοραλλίων περαιτέρω. Ὅταν μάλιστα μετ' ὀλίγον τὴν ἡδυπάθειαν τῶν ὀφθαλμῶν, τῆς ὀσφρήσεως καὶτῆς γλώσσης συμπληρώσῃ καὶ ἡ ἔκστασις τοῦ ἀκουστικοῦ ὀργάνου ἐπὶ τῇ ἀκροάσει τεχνικοῦ τινος à quatre mains ἢ ἁρμονικῆς δυῳδίας, ἢ μεταρσίωσις εἰς τὰς κυαναᾶς σφαίρας τῆς ἰδανικότητος εἶνε πλήρης. Καὶ αἰσθάνεσαι, ὑπὸ τὰ παλμώδη κύματα τῆς μουσικῆς, σεαυτὸν εὐτυχῆ πρὸς ὥραν, πρὸς πεῖσμα τοῦ μαινομένου ἐξω χειμῶνος, παρὰ τὴν συνήθη ἀνίαν τοῦ βίου, ἥτις σὲ περιμένει ἐξωθεν τῆς θύρας.

Καὶ ὅμως κινεῖται .... ὁ ἀττικὸς ἥλιος καὶ μᾶς δεικνύει κᾶπου-κᾶπου τὴν παρήγορον ὄψιν του. Ὦ! ὅταν συλλογίζωμαι τί θὰ ἐγίνετο ἄνευ θερμοῦ ἡλίου ἡ ὡραία χώρα μας! ἴσως Βέλγιον, ἀλλ' ἴσως καὶ Ἰσλανδία. Ἀφαιρέσατε ὅ,τι θέλετε ἀπὸ τὸν Ρωμηόν, καὶ αὐτὴν τὴν ἐφημερίδα του ἀκόμη, ἀλλὰ μὴ τοῦ ἀφαιρεῖτε τὴν 'λ ι α κ ά δ α του· ἡ περὶ Διογένους παράδοσις εἶνε ἐπιτυχὴς συμβολισμὸς τοῦ ἐθνικοῦ μας χαρακτηριστικοῦ· εἴμεθα τέκνα τοῦ ἡλίου ἅλοι, ἀπὸ τοῦ ἀσημοτέρου ἀγρότου τῶν βουνῶν μέχρι τοῦ ἐπισημοτέρου λ ι μ ο κ ο ν τ ό ρ ο υ τῆς πρωτευούσης. Ζῶμεν, κινούμεθα καὶ ἐσμὲν μόνον ὑπὸ ἐλεύθερον ἥλιον· ὁμίχλαι ἐμπνεύσασαι Ὀσσιανοὺς καὶ Κλέψτοκ ἡμᾶς θὰ μᾶς καθίστων παράφρονας. Τὸ spleen δὲν εἶνε ἀγγλικὴ νόσος, εἶνε ἑλληνικὴ καὶ μᾶς προσβάλλει ὅλους ὁσάκις δὲν βλέπομεν ἥλιον· διόλου ἀπίθανον, κακοκαιρίας ὀλίγων ἡμερῶν ἀποτέλεσμα νὰ ἦτο καὶ ἡ ἵδρυσις δύο δημοσιογραφικῶν ὀργάνων ὑπὸ τοὺς ἀκτινοβόλους τίτλους «Ἥλιος» καὶ «Παρήλιος». Ὀλίγαι δέσμαι ἡλιακῶν ἀκτίνων μᾶς ἐπανάγουν εἰς τὴν φυσιολογικὴν κατάστασιν, ἐπαναφέρουν τὴν ἰκμαδα τοῦ λογικοῦ καὶ τῆς λογικῆς μας εἰς τὸ φυσικὸν των ὕψος ἀπὸ τῶν κάτω ἄκρων, ἔνθα τὴν ἔχει παρασύρει τὸ ψῦχος, μᾶς ἀπαλλάσσουν τέλους τῆς χειμερίας νάρκης, εἰς ἣν ἐπὶ μῆνας ὅλους εὑρισκόμεθα βεβυθισμένοι. Ἀθῆναι ἄνευ ἡλίου εἶνε κοινὴ πόλις, ἔχουσα μόνον εἰς βάρος της τὴν ἀκαλαισθησίαν τῶν δημοτικῶν της ἀρχόντων καὶ τὴν φορτικὴν παρακαταθήκην ὀλίγων λειψάνων τῆς ἀρχαιότητος, τὰ ὁποῖα μᾶς στοιχίζουν τόσους ἐξευτελιστικοὺς παραλληλισμοὺς καὶ τόσας μεμψιμοίρους ἐπικρίσεις. Ἀλλὰ Ἀθῆναι ἡλιόλουστοι εἶνε ἡ γλυκυκή, ἡ διαυγής, ἡ λευκὴ πόλις τοῦ ἡλίου, τῶν ἴων καὶ τοῦ Παρθενῶνος.

Ἄλιξ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΕΜΕΝΟΣ ΧΑΜΙΔΙΕ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

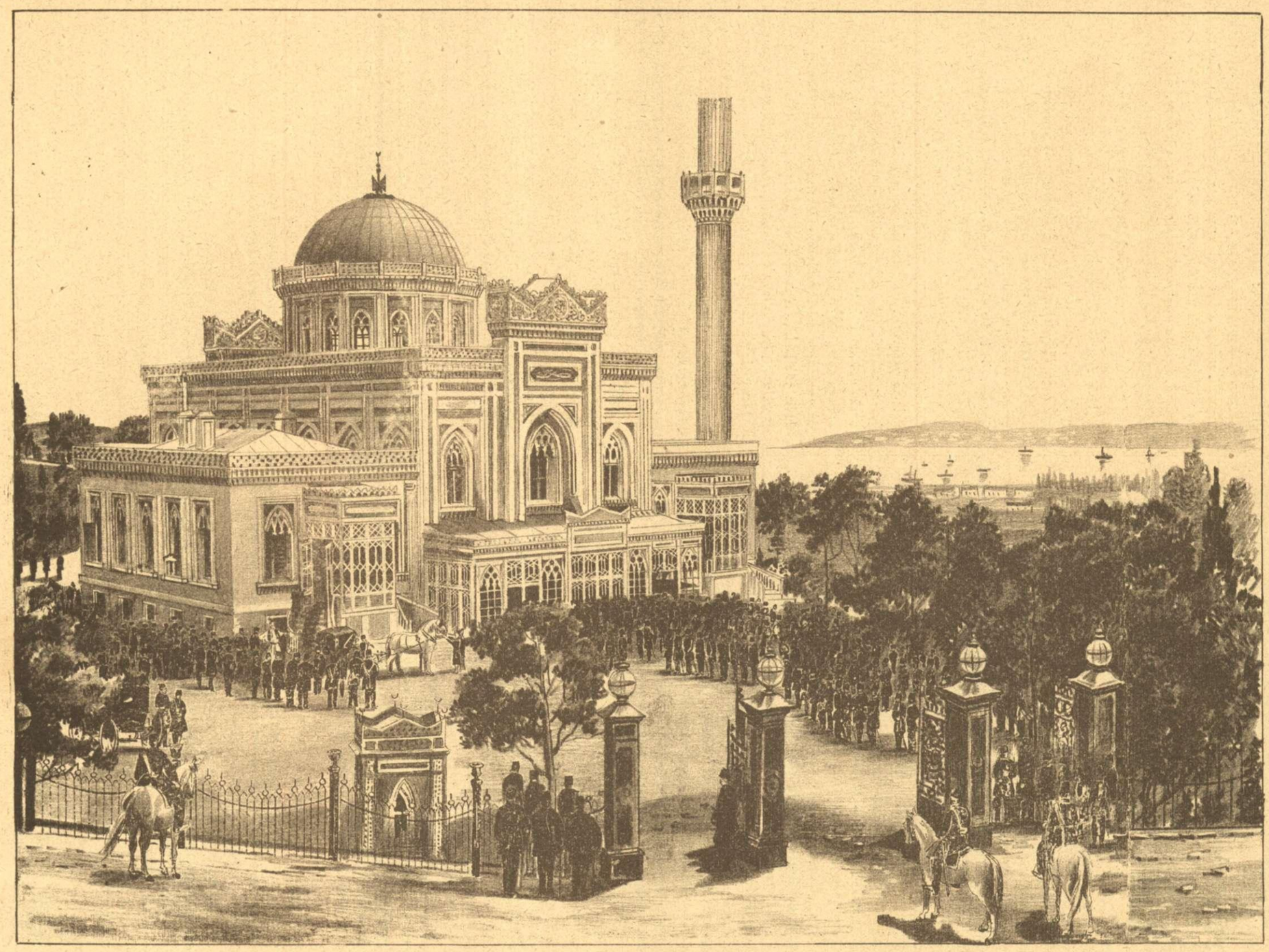

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

Αἱ ἀόρατοι μεταμορφώσεις.

Ἔπρεπε νὰ ὑπῆρχε σήμερον νέος Ὀβίδιος διὰ νὰ περιγράψῃ εἰς τόσον λαξευτοὺς στίχους τὰς νέας μεταμορφώσεις, τὰς ὁποίας μᾶς ἀποκαλύπτει σήμερον ἡ ὡς μυθολογία θαυμαστή, ἀλλὰ καὶ ὡς τὸ φῶς πραγματικὴ αὐτὴ θεότης τοῦ αἰῶνός μας, ἡ Ἐπιστήμη! Συμβαίνουσι καθ' ἑκάστην πέριξ ἡμῶν, ὑπὸ τὰ ὄμματά μας ἢ ἐν ἀγνείᾳ ἡμῶν, μεταμορφώσεις καὶ ἐξελίξεις πολὺ περιεργότεραι τῶν μυθολογικῶν, καὶ ἀκριβῶς μίαν ἄποψιν τούτων θὰ προσπαθήσω νὰ σᾶς παραστήσω ἐνταῦθα.

Καὶ στοιχειώδεις γνώσεις φυσικῆς ὅστις ἔχει, ἐνθυμεῖται βεβαίως ὅτι ὅλα τὰ πράγματα τοῦ ὁρατοῦ κόσμου ἀποτελοῦνται ἐξ ὕλης, ἥτις παρίσταται ὑπὸ ποικίλας μορφὰς καὶ συνθέσεις. Τὰς ἑβδομήκοντα ταύτας μορφὰς τῆς ὕλης, τὰς μέχρι σήμερον γνωστάς, ἡ χημεία ὠνόμασε στοιχεῖα, ἀμφιβάλλουσα ὅμως εἰσέτι ἂν ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τὰ διαιρούμενα εἰς μέταλλα καὶ μεταλλοειδῆ, εἶνε πράγματι ὕλαι διάφοροι ἢ εἶνε ἁπλῶς ποικίλαι μορφαὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὕλης, ὕλης παγκοσμίου ἴσως, διότι τὰ πλεῖστα τῶν στοιχείων τῶν ἀποτελούντων τὰ γήϊνα σώματα ἀνεκάλυψε τὸ φασματοσκόπιον καὶ ἡ ἀνάλυσις καὶ εἰς τοὺς οὐρανίους κόσμους ὡς καὶ εἰς τὰ συντρίμματα αὐτῶν τὰ πίπτοντα ἐνίοτε ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας ὡς ἀερόλιθοι. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ καὶ οἱ ἄπειροι αὐτῶν συνδυασμοί, οἱ συνιστῶντες ὅλα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ὄντα, ἔμψυχα ἢ ἄψυχα, ὀργανικὰ ἢ ἀνόργανα, ἀπαντῶσιν ὑπὸ τρεῖς διαφόρους φυσικὰς καταστάσεις, τὴν στερεάν, ὑγρὰν καὶ ἀερίαν, καταστάσεις διὰ τῶν ὁποίων δύναται ἀλληλοδιαδόχως νὰ διέλθῃ παν σῶμα ὅταν τεθῇ ὑπὸ καταλλήλους ὅρους, ὅηλ. ὅταν αὐξηθῇ ἢ ἐλαττωθῇ ἢ ἐκλείψῃ ἡ δύναμις ἐκείνη ἡ συγκρατοῦσα καὶ συνέχουσα πρὸς ἀλλήλας τὰς ἐσχάτας διαιρέσεις τῆς ὕλης, τουτέστι τὰ μόρια, καὶ καλουμένη μοριουλκὸς δύναμις ἢ συνοχή.

Μετὰ τὰ τετριμμένα ταῦτα προεισαγωγικά, ἃς ἐξετάσωμεν πτίκς ἰδιότητας ἔχει ἡ ὕλη Καὶ ἐν πρώτοις, ἡ ὕλη εἶναι ἀδιάφθορος καὶ αἰωνία· ὑλισταὶ δὲν εἴμεθα, ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀλήθειαν, ἣν κυρίως ἀνεκάλυψεν ὁ αἰών μας. Ἡ ὕλη μεταβάλλεται, τροποποιεῖται, ἀλλάσσει μορφὰς καὶ καταστάσεις, ἀλλὰ μένει ἄφθαρτος, δὲν ἐκμηδενίζεται. Ὁ ἄνθρωπος ἢ ἡ φύσις οὐδὲ ἓν μόριον ὕλης δύναται νὰ καταστρέψωσι, νὰ ἐκμηδενίσωσιν, ἀλλ' ἐπίσης οὐδὲ ἓν μόριον ὕλης δύναται νὰ πλάσωσι. Ἀφ' ἧς ὑπῆρξεν ὁ πλανήτης μας, οὐδὲν μόριον ὕλης οὔτε προσετέθη εἰς τὴν ὑπάρχουσαν οὔτε ἀφῃρέθη αὐτομάτως, ἐκτὸς τῶν ἑκάστοτε πιπτόντων ἐπ' αὐτοῦ ἀερολίθων. Ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς αἰωνιότητος αὐτῆς τῆς ὕλης, ὁποία ἰλιγγιώδης ἀνακύκλωσις, ὁποῖος θαμβωτικὸς στροβιλισμὸς δὲν τελεῖται καθ' ἑκάστην στιγμὴν ὑπὸ τὰ ὄμματά μας, χωρὶς κἂν νὰ ὑποπτεύωμεν ὅτι τὸ ἄπειρον αὐτὸ ῥεῦμα τῶν μεταβολῶν καὶ μεταμορφώσεων τῆς ὕλης συμπρασύρει καὶ ἡμᾶς ἐν τῇ δίνῃ του! Ἀπὸ τῶν νερῶν μέχρι τῶν βυθῶν τοῦ ὠκεανοῦ, ἀπὸ τοῦ κολοσσοῦ τῶν Ἄλπεων μέχρι τοῦ μόλις ψηλαφητοῦ κόκκου κόνεως, ἀπὸ τῆς φαλαίνης τῶν πολικῶν θαλασσῶν μέχρι τοῦ ἐγχυματικοῦ ζωϋφίου μιᾶς σταγόνος ὄξους, ἀπὸ τῆς αὐγῆς τῆς γεννήσεως μέχρι τῆς δύσεως τοῦ θανάτου, τὸ παν ἐν τῇ φύσει μεταβάλλεται, ἀλλοιοῦται, μεταμορφοῦται ἀεννάως ὅπως ἐπανέλθῃ καὶ αὖθις ὑπὸ τὴν αὐτὴν μορφὴν καὶ πάλιν μεταβληθῇ.

Ἐδῶ ἐξετμίζεται ἐν ὄακρυ διὰ νὰ σχηματίσῃ ἴσως περαιτέρω μίαν σταγόνα δρόσου ἐπὶ ἑνὸς πεταλου ῥόδου, ἢ βραδύτερον μίαν νιφάδα χιόνος, ἥτις νὰ παγώσῃ ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἑνὸς βουνοῦ. Τὸ μόριον τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος, τὸ ὁποῖον ἐκπέμπει ἡ τελευταία πνοὴ ἀποθνήσκοντος τίς οἶδεν ἂν ἀφῖνεν ἐλεύθερον τὸ ὀξυγόνον του διὰ τῆς πνοῆς ἑνὸς φυτοῦ δὲν ζωογονεῖ τὴν πρώτην κυκλοφορίαν ἑνὸς νεογνοῦ περαιτέρω! Τὸ ἄνθος

ἐκεῖνο, τοῦ ὁποίου σᾶς θέλγει τὸ κάλλος καὶ ἡ εὐωδία, εἴσθε βέβαιοι ὅτι δὲν περιέχει ὀλίγα μόρια ἀνθρακος προελθόντα ἐκ τῆς ἀποσυνθέσεως ἑνὸς νεκροῦ; Ὁ θάνατος ρίπτει εἰς τὸ χωνευτήριον τῆς γῆς τὴν ὀργανικὴν ὕλην διὰ νὰ ἐξαγάγῃ ἐξ αὐτοῦ πάλιν νέα στοιχεῖα ζωῆς καὶ ὑποθάλψῃ νέας ὑπάρξεις. Ἀλλὰ μήπως καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ζωήν μας δὲν καταβροχθιζόμεθα, δὲν φθειρόμεθα αἰωνίως; τὰ κύτταρα τοῦ ὀργανισμοῦ μας εὑρίσκονται εἰς ἀέναον δίνην· φθείρονται, ἀποπίπτουσι καὶ ἀντικαθίστανται ἀλληλοδιαδόχως δι' ἄλλων, ἀκριβῶς ὅπως ῥέει τὸ ὕδωρ ποταμοῦ. Τί γίνεται ἡ ἀποπίπτουσα ἐκείνη ὕλη; μεταμορφοῦται, ἀλλάσσει προσρισμὸν καὶ κατόχους καὶ μεταβαίνει ὅπως συγκροτήσῃ νέους ὀργανισμοὺς καὶ ζωογονήσῃ νέα ὄντα. Ἀδιαλείπτος ἐπικοινωνία μεταξὺ ὀργανικοῦ καὶ ἀνοργάνου κόσμου τελεῖται καθ' ἑκάστην στιγμὴν ὑπὸ τὰ ὄμματά μας· κυκλοφορία ἄπειρος τῆς ὕλης, ἥτις μεταπλάσσεται, μεταμορφοῦται ἀλλ' αἰωνίως ὑφίσταται ἀκεραία, ἀδιάφθορος.

Ἡ αἴσθησις τῶν χρωμάτων

Πολλάκις ἐλέχθη ὅτι οἱ λαοὶ ἔζων, ἀνεπτύσσοντο ὡς οἱ ἄνθρωποι, ἔχοντες ὡς αὐτοὶ νεότητα, ὥριμον ἡλικίαν καὶ γῆρας. Ἰδοὺ νέα τούτου ἀπόδειξις ἐξαγομένη ἐκ τῆς αἰσθήσεως τῶν χρωμάτων.

Ἡ ὀπτικὴ ἱκανότης δὲν διαφέρει μόνον κατὰ τὰ ἄτομα, ἀλλ' εἶνε προσέτι ἀνάλογος καὶ πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ πολιτισμοῦ, εἰς ὃν ἀνήκει τὸ ἄτομον. Ὁ ἐν Βρεσλαυΐᾳ καθηγητὴς τῆς ὀφθαλμολογίας Magnus ἀνέπτυξε τὸ θέμα τοῦτο εὐφυέστατα ὡς ἑξῆς.

« Ἐν ἀρχῇ, λέγει, ὁ ἀμφιβληστροειδὴς χιτὼν τοῦ ἀνθρωπίνου ὀφθαλμοῦ εὑρίσκετο, καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἔκτασιν, ἐν καταστάσει ἀναισθησίας πρὸς τὰ χρώματα, εἰς εἶαν καὶ σήμερον διατελεῖ ἡ περιφερικὴ ζώνη τοῦ ὑμένος τούτου, ἔνθα πάντα τὰ χρώματα συγγένονται εἰς μίαν ἀπόχρωσιν ῥοδαὶν μᾶλλον ἢ ἧττον σκιεραν. Βραδύτερον οἱ ἄνθρωποι ἤρχισαν νὰ διακρίνωσι τὸ ἐρυθρὸν καὶ τὸ κίτρινον, τουτέστι τὰ ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὰ μακρότερα καὶ ἰσχυρότερα φωτεινὰ κύματα. Οὕτως, οὔτε οἱ ἀρχαῖοι ὕμνοι τῆς Βέδας, οὔτε τὸ Ζενδ-Ἀβέστα οὔτε ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ἀναφέρουσί που περὶ κυανοῦ οὐρανοῦ, καίπερ βρίθοντα περιγραφῶν τῆς φύσεως. Ὁμοίως εἰς τὰ ὁμηρικὰ ἔπη τὸ πρασινόχρουν τῶν φυτῶν καὶ τὸ κυανυγὲς τοῦ οὐρανοῦ οὐδαμοῦ ἐμφανίζονται, ἐνῷ κατὰ πᾶσαν στιγμὴν γίνεται λόγος περὶ τοῦ κιτρίνου καὶ τοῦ ἐρυθροῦ. Ὁ Ὅμηρος καὶ ὁ Ἡζεκιὴλ φαίνεται ὅτι ἀντελαμβάνοντο μόνον τῶν διαπύρων λάμψεων τῆς ἴριδος, ἐνῷ μετά τινας αἰῶνας ὁ Ξενοφάνης διακρίνει ἐν τῷ μετεώρῳ τούτῳ τὸ πορφυροῦν, τὸ ἐρυθρὸν καὶ τὸ πρασινωπὸν κίτρινον. Ὁ Ἀριστοτέλης προσθέτει τὸ κυανοῦν καὶ τὸ ἰόχρουν. Εἰς τὴν ἑβραϊκὴν καὶ ἀσσυριακὴν γλῶσσαν αἱ περιγραφαὶ τοῦ κιτρίνου καὶ τοῦ πρασίνου πολλάκις συγχέονται· ὁμοίως ἀρχαιοτὶ συγχέεται τὸ κυανοῦν πρὸς τὸ μέλαν.

Σύγχρονοι παρατηρήσεις ἐπιβεβαιοῦσι τὰς ἄνω ἱστορικὰς ἀληθείας· οἱ ἰθαγενεῖς τῶν νήσων τοῦ Ἰνδικοῦ ἀρχιπελάγους διακρίνουσι σαφῶς μόνον τὸ λευκόν, τὸ μέλαν καὶ τὸ ἐρυθρόν, συγχέουσι τὸ κυανοῦν καὶ ἰόχρουν πρὸς τὸ μέλαν, τὸ κίτρινον ἀνάγουσιν εἰς τὸ λευκὸν ἢ ἐρυθρὸν καὶ τὸ πράσινον ἀποκαλοῦσιν ὀτὲ μὲν κυανοῦν (συνώνυμον τῷ μέλανι) ὀτὲ δὲ κίτρινον.

Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι τὸ ὄργανον τῆς ὁράσεως τελειοποιεῖται παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ καθ' ὅσον οὗτος ἐθίζεται νὰ ἀναλύῃ περισσότερον τὰς συναισθήσεις του καὶ ὅτι αὐξανομένου διηνεκῶς τοῦ πεδίου τῆς ὀπτικῆς ἐνεργείας, ἡ περιφερικὴ ζώνη τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς θὰ καταστῇ καὶ αὐτὴ τέλος εὐαίσθητος εἰς ἀκτῖνας σκοτεινὰς μέχρι τοῦδε.

Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ πῶς ἀναπτύσσεται ἡ αἴσθησις αὕτη παρὰ τῷ παιδίῳ κατὰ τὰς παρατηρήσεις διασήμων ἐπιστημόνων.

Τὸ βρέφος κέκτηται κατ' ἀρχὰς μόνην τὴν αἴσθησιν τοῦ φωτός· διακρίνει τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν καὶ μανθάνει τότε νὰ βλέπῃ τὰ περὶξ αὐτοῦ ἀντικείμενα καὶ παρακολουθῇ τὰς κινήσεις των. Περὶ τὸν 16ον μῆνα, ἡ αἴσθησις τοῦ ἐρυθροῦ καὶ τοῦ πρασίνου ἄρχεται ἀναπτυσσομένη εἰς τὰ κεντρικὰ μέρη τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς καὶ τελειοποιεῖται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον μέχρι τοῦ 24ου μηνός· ἀπὸ τοῦ δευτέρου μέχρι τοῦ τρίτου ἔτους τὸ παιδίον μανθάνει νὰ γνωρίζῃ τὸ κίτρινον· ἀπὸ τοῦ 3ου πρὸς τὸ 4ον, τὸ πορτοκαλλόχρουν, τὸ κυανοῦν καὶ τέλος τὸ ἰόχρουν· ἡ χρωματικὴ αἴσθησις τελειοποιεῖται οὕτω μέχρις ἡλικίας 5 ἢ 6 ἐτῶν.

Ὁ Garbini παρετήρησεν ὅτι μόλις μετὰ ἓν ἔτος ἀφοῦ ἔμαθε τὸ παιδίον νὰ ἀναγνωρίζῃ τὰ ἑξ κύρια χρώματα (πράσινον, ἐρυθρόν, κίτρινον, πορτοκαλλόχρουν, κυανοῦν καὶ ἰῶδες) συνεθίζει νὰ τὰ διακρίνῃ καὶ εἰς τὴν ὁμιλίαν.

Οἱ Ἀνναμῖται λοιπόν, οἵτινες, ὡς λέγεται, διακρίνουσι νῦν πλὴν τοῦ λευκοῦ καὶ τοῦ μέλανος, μόνον τὸ ἐρυθρόν, τὸ πράσινον καὶ τὸ κυανοῦν δύνανται μέχρις ἑνὸς σημείου νὰ παραβληθῶσιν, ἐν τῇ χρονολογίᾳ τῆς διανοητικῆς των ἀναπτύξεως ὡς λαοῦ, πρὸς τριετῆ ἢ τετραετῆ βρέφη!

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ

Α. ΠΑΡΑΣΧΟΥ

Τὸν οὐρανὸ ἐκύτταξα μ' ἐκείνη,
τὸ γαλανὸ βιβλίο τοῦ Θεοῦ·
Κι' ἐδιάβαζα στ' ἀστέρια. στὴ Σελήνα,
μὲ τὴ ψυχὴ ποιήσεις τοὐρανοῦ.

Μιὰ ἀργυρῆ σελίδα κάθ' ἀστέρι,
κάθε του ῥῶς καὶ στίχος ῥλογερός,
ποῦ τοῦ Θεοῦ τὸν ἔγραψε τὸ χέρι
καὶ τραγουδεῖ ὁ ἔρως καὶ ὁ καιρός.

Τὰ μάτια της καὶ τοὐρανοῦ τ' ἀστέρια
σ' ἀκτῖνα μιὰ ἐσμίγαν ἱερή,
ἔδιναν γῆ καὶ οὐρανὸς τὰ χέρια
στὴ λάμψη τοὐ ἐκείνη τὴν ὑγρή...

Ἐφίλησα τ' ἀστέρια στὴ ματιά της·
στὴ λάμψη της τ'Ἀπρίλη τὴν αὐγή.
κ' ἤπια ζωὴ εἰς ἕνα φίλημά της,
κ' ἤπια δροσιὰ στοῦ ἥλιου τὴν πηγή!

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

Ὁ δρόμος τοῦ πυρὸς τῶν Ἰνδῶν.

Θρησκευτικὴ τελετὴ ἀπαισίως περίεργος τελεῖται εἰσέτι παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ἐν τῷ Ἰνδοστὰν καὶ ταῖς ἰνδικαῖς ἀποικίαις τῶν νήσων, ὑπομιμνήσκουσα ἐν μέσῳ ΙΘ' αἰῶνι τὰς ἀνθρωποθυσίας. Τὴν τελετὴν ταύτην ἑκάστοτε ἀναγγέλλουσι καὶ αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ τῆς ἰνδικῆς χερσονήσου ὡς θέαμα ἐκτάκτως ἐπαγωγόν.

Ἀνάπτουσιν ὑπὸ τὸ εὐμενὲς ὄμμα τῶν ἀγγλικῶν ἀρχῶν ὑπερμεγέθη καὶ ἐκτεταμένην πυρὰν καὶ περιμένουν ἕως οὗ γείνῃ πελωρία ἀνθρακιά, περὶ ἣν οἱ θεαταὶ συνωθοῦνται κατὰ χιλιάδας, κινδυνεύοντες νὰ ἑψηθῶσιν αὐτόχοημα.

Τότε δὲ εἴς τι σύνθημα διδόμενον ὑπὸ καταχθονίου μουσικῆς, προχωροῦσιν ἄνθρωποι γυμνόποδες, περιβεβλημένοι μόνον μὲ ὀλίγα ῥάκη περὶ τὴν ζώνην, μὲ μακρὰν κόμην κυματίζουσαν ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ ἔχοντες τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν λαιμὸν ἐστεμμένα δι' ἀνθέων καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐν ἐκστάσει ἐστραμμένους πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν δύοντα ἥλιον. Ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον βραδέως εἰσχωροῦσι περιχαρεῖς εἰς τὴν ἀνθρακιάν, ἥτις καταβιβρώσκει τὸ δέρμα καὶ τὰς σάρκας των. Οἱ ὀφθαλμοὶ μετ' ὀλίγον προβάλλουσιν ἐκ τῶν κόγχων, τὸ ἄλγος συσπᾷ φρικωδῶς τοὺς μῦς τοῦ προσώπου καὶ συσφίγγει τετανικῶς τοὺς ὀδόντας των. Θύματα τῆς τραγῳδίας τῆς Νιρδάνας, οὐδόλως ἀδημονοῦσιν ἐπὶ τῇ θυσίᾳ των καὶ τέλος πίπτουσι νεκροὶ μᾶλλον ἢ ζῶντες εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν ἱερέων, οἵτινες κατακλίνουσιν αὐτοὺς ἐντὸς χανδάκων πλήρων ὕδατος ὀλίγα βήματα περαιτέρω.

Ἐκεῖ συνερχόμενοι εἰς ἑαυτοὺς ἀπολαύουσι τῆς ἐπηγγελμένης ὑπὸ τῶν θεῶν ἐκστάσεως καὶ εἶτα ἔρχονται πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες τοὺς ἀναμένουσι καὶ τοὺς ἐπευφημοῦσιν ἐνθουσιωδῶς, συγχαρητήρια τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε ἡ ἐλαχίστη ἀμοιβὴ τοῦ ἑκουσίου μαρτυρίου των, ὅπερ τοῖς ἐμπνέει ἡ παραφροσύνη καὶ ἡ ἀλαζονία.

Βλέπει τις μάλιστα, ἐν τῷ φρενιτιώδει ἐνθουσιασμῷ ὅστις καταλαμβάνει τὸ πλῆθος ἐκεῖνο, γονεῖς ἁρπάζοντας τὰ τέκνα των πλουσίως διὰ μεταξωτῶν καὶ διὰ πολυτίμων λίθων ἐστολισμένα, νὰ τὰ φέρωσιν εἰς τὴν ἀνθρακιὰν ἐπὶ τῶν ὤμων των διὰ νὰ τὰ ἐξοικειώσωσιν ἐγκαίρως εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Παραδείσου. Ἡ ἀγγλικὴ ἀστυνομία ἔχει διαταγὴν νὰ ἀποσπᾷ τὰ παιδία καὶ τὰς γυναῖκας ἀπὸ τῆς ὀδυνηρᾶς αὐτῆς τελετῆς. Ἀλλὰ τί δύνανται οἱ δέκα ἀξιωματικοὶ οἱ ἀντιπροσωπεύοντες αὐτὴν διὰ τὸν τύπον ἐκεῖ, νὰ πράξωσι κατὰ τοῦ ὄχλου τῶν φανατικῶν ἐκείνων. Διὰ τὸν τύπον ἐπίσης διαμαρτύρονται, ἀλλ' ἀποσνίγει τὰς φωνάς των ἡ βοὴ τοῦ λαοῦ, οὗ ὁ ἐνθουσιασμὸς τὴν ὥραν ἐκείνην εἶνε ἀκράτητος. Καὶ ἐνῷ ὁ ἥλιος σβέννυται, εἰς τὴν ἡμισβεννυμένην ἤδη πυρὰν ὁρμῶσι καὶ γυναῖκες καὶ παιδία· ἀλαλαγμοὶ χαρᾶς καὶ θριάμβου ἀποτελοῦσι τότε ἀληθὲς πανδαιμόνιον παραφρόνων, τερματίζεται δὲ ἡ ἑορτὴ εἰς τὸν ναόν, ὅπου ἕκαστος προσκυνεῖ γονυκλινὴς τὸν θεὸν τῆς θυσίας.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Θησαυρὸς ἀσφαλῶς φρουρούμενος

Καὶ ἄκων ἐνθυμεῖταί τις τὸν μῦθον τοῦ *Λέοντος καὶ τοῦ Μυός*, ὅταν ἀναλογίζηται τὴν δύναμιν τῶν ἀπείρως μικρῶν ὄντων, ἢ ἁπλούστατα ὅταν βλέπῃ ἁπλοῦς κώνωπας νὰ κατορθῶσι, διὰ τοῦ τόσον ἀσθενοῦς μῦλα ταῦτα κεντρίου των, νὰ καθιστῶσιν ἐντελῶς ἀκτατοίκητα μέρη ἰνὰ τῆς σφαίρας. Ἀμερικανική τις ἐφημερὶς διηγεῖτο ἐσχάτως τὸ ἑξῆς χαρακτηριστικώτατον παράδειγμα τῶν λεγομένων:

Ὑπάρχει εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν ποταμός τις ὀνόματι Volador κατερχόμενος ἐκ τῶν χιονοσκεπῶν ὀρέων τῆς Σιέρρας Σάντα-Μάρθας, ὅστις, παρὰ τὸ ἄσημον αὐτοῦ μέγεθος, ἠδύνατο νὰ ἀποκτήσῃ μεγίστην σπουδαιότητα, διότι κυλίει ἐν τῇ ψάμμῳ του μεγάλην ποσότητα χρυσοῦ. Ἡ κοίτη τοῦ ποταμοῦ, ἔνθα ἀφθονεῖ τὸ πολύτιμον μέταλλον εἶνε εὐκόλως προσιτὴ καὶ ἐν τούτοις οὐδὲ ψυχὴ ζῶσα ἀπαντᾶται εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον· καὶ ὁ λόγος ἁπλούστατος, διότι οἱ κώνωπες καὶ αἱ σκνῖπες εὑρίσκονται αὐτόθι κατὰ νέφη τοσοῦτον πυκνὰ ὥστε ἀποθαρρύνουσι καὶ καθιστῶσιν ἀδύνατον πᾶσαν ἀπόπειραν καὶ τοῦ τολμηροτέρου χρυσοθήρου.

Φαίνεται ὅτι ὁ γάλλος γεωγράφος Reclus, ὅστις ἐξηρεύνησε κατάλεπτῶς τὴν χώραν ταύτην, ἐσκέφθη νὰ ἱδρύσῃ γεωργικὴν ἀποικίαν εἰς τὰς εὐφόρους ταύτας γαίας· ἀλλὰ προσέκεψεν εἰς τὴν ἀληθῆ αὐτὴν πληγήν, τοὺς κώνωπας καὶ ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ ἐγκαταλίπῃ τὸ σχέδιόν του. Ἀνεκοίνωσε τὴν ἀνακάλυψίν του εἰς τὸν γάλλον πρόξενον τῆς Rio-Hacha καὶ τῷ εἶπεν ὅτι ἡ ἄμμος τοῦ ποταμοῦ ἦτο οὕτως εἰπεῖν καθαρὸς χρυσός· ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τούτῳ ὁ πρόξενος ἐνήργησε καὶ ἐπέτυχε νὰ τῷ παραχωρηθῇ ἡ χώρα ἐκείνη.

Πρειδοποιήθη περὶ τῶν δυσχερειῶν ἢ μᾶλλον τῆς μόνης δυσκολίας, ἣν ἔμελλε νὰ ἀπαντήσῃ. Συναπεκόμισε μεθ' ἑαυτοῦ εὐρεῖαν σκηνὴν ἐκ γάζης, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἠδύνατο νὰ ζῇ ἐν ὑπαίθρῳ, ἀσφαλὴς ἀπὸ τῶν κωνώπων, καὶ νὰ ἐπιτηρῇ τοὺς ἐργάτας του· οὗτοι δὲ παρὰ τὸν πνιγηρὸν καύσωνα ὤφειλον νὰ φορῶσι παχέα ἐνδύματα, χονδρὰ χειρόκτια, ὑπερμεγέθη ὑποδήματα καὶ πέπλον περὶ τὸ πρόσωπον. Ἐπὶ δύο ἡμέρας, ὄχι περισσότερον, ἡ δοκιμὴ ἐξηκολούθησε· περὶ τὴν δύσιν τῆς δευτέρας ἡμέρας ἐργάται καὶ ἐπιχειρηματίας παρητήθησαν τῆς παλης

Ἤθελεν ὅμως ὁπωσδήποτε νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς γενομένης εἰς αὐτὸν ἐκχωρήσεως ὁ πρόξενος, καὶ κατώρθωσε νὰ εὕρῃ ἕνα Ἰταλὸν ἐπιχειρηματίαν ὅστις οὐδόλως ἐδίστασε νὰ ὑπηρεσῇ τύχην ἐν μέσῳ τῶν χρυσοφόρων ἐκείνων ψάμμων· ἐγέλασε πολὺ ὅταν τῷ ἐβεβαίωσαν ὅτι οἱ κώνωπες θὰ κατώρθουν νὰ τὸν διώξωσιν ἀπὸ τόπου, ἔνθα ἠδύνατό τις νὰ συναζῇ οὕτως εἰπεῖν ἀνὰ δρᾶκας τὸν χρυσόν. Ἀνεχώρησεν ὅμως μὲ ἓξ συντρόφους συμμερισθέντας τὴν πεπίθησίν του· οὐδὲ εἶχον παραλάβει τι πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τῶν νυγμάτων. Μετὰ ἡμίωρον διαμονὴν παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ μαγικοῦ τούτου Πακτωλοῦ, ἀπώλεσαν ὅλα των τὰ ὀνειροπολήματα καὶ ἐτράπησαν εἰς ἄτακτον καὶ κατεσπευσμένην φυγὴν ἐν μέσῳ ἀληθῶν βασάνων. Μόλις ἠδυνήθησαν νὰ εὕρωσι τὸν δρόμον των, διότι οἱ ὀφθαλμοί των εἶχον φρικωδῶς πρησθῆ ἐκ τῶν νυγμάτων· σχεδὸν ἐτυφλώθησαν.

Τὰ μόνα ἔμβια ὄντα τὰ πλανώμενα ἀτιμωρητεὶ ἀνὰ τὴν χώραν ἐκεί-

Η ΓΕΝΕΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ

ἥτις σχηματίζει εἰονεὶ προστατευτικὸν ὄστρακον περὶ τὸ σῶμά των. Ἀλλ᾽ οὐδεὶς λόγος περὶ χρησιμοποιήσεως τῶν ἀγρίων ἐκείνων πρὸς πλύσιν τοῦ χρυσοῦ, διότι ἀποποιοῦνται πᾶσαν ἐργασίαν καὶ δι᾽ αὐτοὺς ὁ χρυσὸς οὐδεμίαν ἔχει ἀξίαν. Καὶ οὕτω τοσαῦτα πλούτη, ἅτινα θὰ ἠδύναντο, τίς εἶδε πόσας νὰ ἐπυλώσωσι κοινωνικὰς πληγάς, κυλίονται ἄχρηστα ὑπὸ τὴν ἀπηνῆ προστασίαν τῶν μικροσκοπικῶν φρουρῶν των!

* * *

Πηγὴ ἀνθρακικοῦ ὀξέος. — Γινομένης ἐσχάτως παρὰ τὴν Γόθαν ἐν Γερμανίᾳ ὁσκιμαστικῆς διατρήσεως τοῦ ἐδάφους πρὸς ἀναζήτησιν καλιούχων ἁλάτων, συνέβη αἴφνης γεγονός τι περίεργον· τὸ διατιτραῖνον μηχάνημα, ὅπερ εἶχεν ἤδη φθάσει εἰς βάθος 188 μέτρων, ἐξεσφενδονίσθη κεφνιδίως εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐφάνη ἀναβλύσας ὑπὸ ἰσχυροτάτην πίεσιν πῖδακ ὕδατος μεστοῦ ἐξ ἀερίου ἀνθρακικοῦ ὀξέος. Ἐπὶ 24 ὥρας δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπαναλάβωσι τὰς ἐργασίας ἀλλὰ τέλος ἡ ἔκρηξις, ἣν εἶχε προξενήσει τὸ ἀνθρακικὸν ὀξύ, κατεπραύνθη ἀρκούντως ὥστε νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ βολιδοσκόπησις τοῦ ἐδάφους. Ἀλλὰ μόλις κατῆλθον 6 μέτρα κατωτέρω, τὸ ἀέριον ἀνέβλυσεν αὖθις μετὰ νέας ὁρμῆς καὶ τὴν φορὰν ταύτην οἱ ἐργάται ἐτράπησαν εἰς φυγὴν διὰ νὰ σωθῶσι. Ἡ πελωρία αὕτη πηγὴ ἀνέδιδε φοβερὸν πάταγον· βαρύτατα σιδηρᾶ ἐργαλεῖα ἀνετινάχθησαν εἰς τὸν ἀέρα ὡς ἐλαστικαὶ σφαῖραι· ὑπελογίσθη δὲ ὅτι κεθ᾽ ἑκάστην ὥραν ἐξήρχοντο ἐκ τῆς ὀπῆς χιλιάδες κυβικῶν μέτρων διοξειδίου τοῦ ἀνθρακος. Κατὰ δίωρα δὲ περίπου διαλείμματα ἀνέβρυε καὶ μεταλλικὸν ὕδωρ εἰς 30 μέτρων ὕψος. Μετὰ μῆνας μόλις κατωρθώθη νὰ κελυφθῇ ἡ ὀπὴ καὶ νὰ συλληφθῇ οὕτως εἰπεῖν τὸ ἀνεβλύζον ὕδωρ· ἡ συσκευὴ ἣν ἐγκατέστησαν ἐπὶ τοῦ ἀνοίγματος καὶ ἧτις πολλάκις ἀνετινάχθη, ἔχει δύο κρουνούς, ἕνα διὰ τὸ ἀέριον καὶ ἕτερον διὰ τὸ ὕδωρ καὶ τέλος ἐν μανόμετρον διὰ τὸ ἀέριον, τὸ ὁποῖον φαίνεται συγκείμενον κατὰ τὰ 98% ἐξ ἀνθρακικοῦ ὀξέος καὶ κατὰ τὰ 2% ἐξ ἀζώτου· τὸ δὲ ὕδωρ περιέχει καὶ θεῖον. Διὰ νὰ ἐγκλεισθῇ ἐν φιάλαις, ἀπαιτεῖται λίαν ἀνθεκτικὴ ὕλη.

* * *

Γιγαντώδης χελώνη — Πελωρίων διαστάσεων χερσαία χελώνη περιῆλθεν ἐσχάτως εἰς τὴν κατοχὴν γάλλου τινὸς ἀποίκου ἐν τῇ πόλει Port Louis κεμισθεῖσα ἐκ τῶν νήσων Ἐγμόντ κειμένων ἐν τῷ Ἰνδικῷ ὠκεανῷ παρὰ τὴν Μαδαγασκάρην. Τὸ περατῶδες τοῦτο ἑρπετὸν ἔχει βάρος 240 χιλιογράμμων, μῆκος 1 μέτρου καὶ 66 ἑκ., πλάτος 0 μ. 84, ὕψος 0 μ. 63 καὶ περίμετρον 4 μέτρων.

* * *

Ἡ παλαιοτέρα βοτανικὴ συλλογὴ τοῦ κόσμου — Ἡ συλλογὴ αὕτη εὕρηται ἐν τῷ Αἰγυπτιολογικῷ Μουσείῳ τοῦ Καΐρου καὶ συνίσταται ἐκ πληθύος στεφάνων καὶ θύρσων ἐξ ἀνθέων συλλεχθέντων ἐντὸς ἀρχαίων αἰγυπτιακῶν τάφων, διατηρηθέντων δὲ ἐν ἀρίστῃ καταστάσει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Ἄνθη τινά, προπεφυλαγμένα κάλλιον ἄλλων καὶ παρὰ τὴν ἄκραν αὐτῶν ἀβρότητα, διετήρησαν τὰ χρώματά των κατὰ τρόπον ἐμποιοῦντα κατάπληξιν. Ὑδροπέπονες λ. χ. ἔδειξαν, ἐμβαπτισθέντες ἐν ὕδατι, ὅτι κατεῖχον εἰσέτι τὴν πρασίνην αὐτῶν χρωστικὴν οὐσίαν. Τὸ πρᾶγμα θὰ φανῇ ἀπίστευτον, ἐὰν ἀναμνησθῶμεν ὅτι σαρκοφάγοι τινὲς χρονολογοῦνται ἀπὸ 2500 ἐτῶν πρὸ Χριστοῦ, οἷαι ἡ τοῦ Ἀμὲς τοῦ Α᾽ καὶ Ῥαμσῆ τοῦ Β᾽. Δύσκολον ὅμως νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ἡλικία αὐτῶν, διότι εἰς πολλὰς περιπτώσεις οἱ τάφοι ἠνεῴχθησαν, καὶ σχεδὸν ἀδύνατον νὰ γνωρίζωμεν ἂν τὰ ἄνθη ἀνήκωσιν εἰς τὴν πρώτην ἢ εἰς τὴν δευτέραν περίοδον. Ὁπωσδήποτε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀριθμῶσιν ἡλικίαν μικροτέραν τῶν τρισχιλίων ἐτῶν. Μεταξὺ τῶν φυτῶν τῆς συλλογῆς ταύτης εὑρίσκονται Λωτοὶ κυανοῦς καὶ λευκός, ἐρυθρὰ Μήκων, ποικιλίαι τινὲς Ῥόδων καὶ Χρυσανθέμων, Ἀροναί, φύλλα Ἰτέας καὶ Σελίνου, πολλὰ εἴδη Ἀγρωστεοειδῶν κ.λ.π.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΚΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Η ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΑ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ. — Πολλαὶ ἐγένοντο ἐσχάτως ἀπόπειραι πρὸς μεταδίδασιν διὰ τοῦ τηλεγράφου σχεδίων καὶ εἰκόνων ἢ καὶ αὐτῆς τῆς γραφῆς τῶν ἀνταποκρινομένων καὶ εἶνε γνωστὰ ἤδη ὁ παντηλέγραφος τοῦ Caselli καὶ ὁ τηλαυτόγραφος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἀλλ᾽ ἰδοὺ Ἀμερικανός τις ὁ W. Lowd ὑπάλληλος σιδηροδρ. ἑταιρείας ἐπενόησεν ἐσχάτως μέθοδον, ἂν οὐχὶ ἀληθῶς πρακτικήν, ἀλλὰ πρωτότυπον τοὐλάχιστον, ὅπως ἀποστέλλῃ διὰ τοῦ τηλεγράφου ἀντίγραφον σχεδίου ἢ εἰκόνος ἢ ἀκριβέστερον εἰπεῖν τὸ μέσον τοῦ ἀνασυνιστᾷν τὴν εἰκόνα ἢ τὸ σχέδιον ἐκεῖνο. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐφευρέσεως συνίσταται εἰς τὸ τηλεγραφεῖν ἐνδείξεις δι᾽ ὧν κατορθοῦται νὰ εὑρεθῶσι τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ σχήματος ἐπὶ πίνακος ἐπινοηθέντος ὑπὸ τοῦ Lowd, ἑνουμένων δὲ τῶν σημείων τούτων δι᾽ εὐθειῶν γραμμῶν συμπληροῦται τὸ σχῆμα· παρεμφέρει περίπου τὸ πρᾶγμα πρὸς τὸ τετραγώνισμα τῶν ἐγγνράφων.

Καὶ ἐν πρώτοις διὰ τοῦ γνωστοῦ ἐργαλείου παντογράφου χαράσσονται ὑπὸ μεγέθυνσιν τὸ σχῆμα ἐπὶ ἑνὸς τῶν τετραγωνισμένων πινάκων τοῦ ἐφευρέτου, τῶν ὁποίων ἐννοεῖται εἷς μόνος τύπος ὑπάρχει· εἶνε δὲ φύλλον χάρτου, ἐφ᾽ οὗ εἶνε κεχαραγμένα 476 τετράγωνα μὲ ἐμβαδὸν 1 1)2 τετρ. ἑκατοστομέτρου ἕκαστον· ἑκάστη κάθετος σειρὰ τετραγώνων σημειοῦται δι᾽ ἑνὸς ἢ δύο γραμμάτων ἄνωθεν, ἢ διὰ μιᾶς μονοσυλλάβου λέξεως (διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς μεταδιδάσεως)· ὁμοίως ἑκάστη ὁριζόντιος σειρὰ φέρει ἐπὶ κεφαλῆς γράμματα ἢ λέξεις ὡρισμένας. Οὕτω δὲ οὐδὲν ἁπλούστερον τοῦ ν᾽ ἀνεύρῃ τις τὸ ζητούμενον τετράγωνον διὰ τῆς τηλεγραφήσεως τῶν λέξεων αἵτινες ὑποδεικνύουσι τὰς δύο σειράς, εἰς τὴν συνάντησιν τῶν ὁποίων εὑρίσκεται. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ τετράγωνα ταῦτα εἶνε ἀρκούντως μεγάλα, πρὸς ἀκριβέστερον ὁρισμὸν τοῦ σημείου ὑποδειχθήσαν ἕκαστον εἰς ἐννέα μικρότερα τετραγωνίδια ἀριθμηθέντα διὰ τῶν ἐννέα μονοψηφίων ἀριθμῶν. Τοιουτοτρόπως δὲ μεταξὺ δύο τηλεγραφικῶν σταθμῶν ἐχόντων δύο ὅμοια ἀντίτυπα τῶν πινάκων τούτων, καθίσταται εὐκολωτάτη ἡ διὰ τῶν ὡρισμένων λέξεων καὶ ἀριθμῶν μεταβίβασις τῶν ὁδηγιῶν ὅσαι ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ χαραχθῶσιν ἐπὶ τοῦ πίνακος τὰ ζητούμενα σημεῖα καὶ διὰ τῆς ἑνώσεως αὐτῶν ἀποτελεσθῇ ἀκριβὲς ἀντίγραφον τοῦ σχήματος. Ἐξησκημένη μάλιστα χεὶρ δύναται νὰ παρακολουθῇ τὰ σημεῖα ταῦτα διὰ συνεχῶν γραμμῶν καὶ νὰ χαράττῃ τοιουτοτρόπως ἀπ᾽ εὐθείας τὸ σχῆμα, κατὰ τὰς τηλεγραφουμένας ὁδηγίας.

* * *

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΙΠΠΟΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΟΣ. — Εἰς κατωφερῆ τινα τροχιοδρομικὴν γραμμὴν ἐν Δένβερ τῆς πολιτείας Κολοράδου ἐν Ἀμερικῇ, ἔχει ἐγκαθιδρυθῇ ἡ ἑξῆς παράδοξος ἁρματηλασία. Ἐπειδὴ φυσικῷ τῷ λόγῳ εἰς τὴν κατωφέρειαν ἐσταλᾶτο εἰς μάτην ἡ δύναμις τῶν ἵππων, καθ᾽ ὅσον ἡ ἅμαξα κυλίεται ἀφ᾽ ἑαυτῆς, ὁ ἐργολάβος τῆς γραμμῆς ἐπενόησε νὰ ἀναβιβάσῃ «ἐφ᾽ ἁμάξης» καὶ αὐτοὺς τοὺς ἵππους κατὰ τὴν κάθοδον, κατεσκεύασε ἠηλ. ἁπλούστατον μέγα κιβώτιον ἀνοικτόν, κυλιόμενον ἐπὶ τροχίσκων, ἔχον ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν θύρας διὰ νὰ εἰσέρχωνται καὶ ἐξέρχωνται οἱ ἵπποι, καὶ ἐντὸς τοῦ κιβωτίου τούτου ἐμβαίνουσιν οἱ ἵπποι, ἐζευγμένοι καθὼς εἶνε εἰς τὸ τράμ, ὁσάκις πρόκειται νὰ κατέλθῃ τὴν γραμμὴν ὁ τροχιόδρομος. Περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι διὰ τὴν καινοτομίαν αὐτὴν οὐδόλως φαίνονται παραπονούμενα τὰ ζῶα, οὔτε ἐπωφελοῦνται τῆς εὐκαιρίας αὐτῆς διὰ νὰ εἴπωσι τὰ ἐξ ἀμάξης κατὰ τῆς ἀμερικανικῆς εὐφυΐας.

* * *

ΤΟ ΦΟΡΗΤΟΝ ΠΟΔΗΛΑΤΟΝ. — Ὁ γάλλος λοχαγὸς Gérard ἔλυσεν εὐφυέστατα τὸ ζήτημα τῆς πρακτικῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ ποδηλάτου ἐν τῷ στρατῷ ἀλλ᾽ ὑπὸ ὅρους τοιούτους ὥστε ὁ ποδηλάτης νὰ φέρῃ ἐπ᾽ ὤμων τὸ δίκυκλόν του ὅταν τὸ δίκυκλον δὲν δύναται νὰ φέρῃ τὸν ποδηλάτην, κατεσκεύασε δὲ ἐπὶ τούτῳ ἰδίου συστήματος δίκυκλον, ὡς οἷόν τε ἐλαφρότατον, τὸ ὁποῖον ὁσάκις ὁ στρατιώτης καταβαίνει ἀπ᾽ αὐτοῦ διὰ νὰ πολεμήσῃ, διπλοῦται εἰς δύο διὰ καταλλήλου μηχανισμοῦ καὶ ἀναρτᾶται ἀπὸ τῶν ὤμων του διὰ δύο λωρίων. Θαυμάσια τῷ ὄντι τὰ πλεονεκτήματα τοῦ μεταλλίνου αὐτοῦ ἵππου, ταχυτέρου καὶ μᾶλλον ἀντέχοντος παρὰ οἱοσδήποτε ἵππος, τοῦ ἵππου αὐτοῦ, ὅστις δὲν τρώγει, τοῦ παραδόξου αὐτοῦ πολεμικοῦ ἵππου ὃν οἱ ἱππεῖς δύνανται νὰ φέρωσιν ἀνέτως ἐπὶ τῶν ὤμων των, διότι δὲν ζυγίζει πλέον τῶν 14 χιλιογράμμων, δηλαδὴ ὀλιγώτερον πλήρους στρατιωτικοῦ σάκκου.

* * *

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΦΟΓΓΟΓΡΑΦΟΣ. — Εὑρυὴς ἐφεύρεσις τοῦ γάλλου Rivoire ἔθηκεν εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς μουσουργοῦ καὶ συνθέτου πολύτιμον μέσον πρὸς αὐτόματον ἀναγραφὴν τῶν μουσικῶν φθόγγων, καθ᾽ ὅσον οὗτοι ἀναδίδονται ἐκ τῶν κρουομένων πλήκτρων κλειδοκυμβάλου. Διὰ καταλλήλου μηχανισμοῦ προσαρμοζομένου ὑπὸ τὸ κλειδοκύμβαλον οἱ ἀνακρουόμενοι φθόγγοι σημειοῦνται ἀκριβῶς ἐπὶ ταινίας χάρτου ἐκτυλισσομένης διηνεκῶς. Περιγραφικὰς λεπτομερείας δὲν ἐπιχειροῦμεν ἐνταῦθα, ἀλλὰ βεβαίως τὸ ἐπινόημα

προωρίσθη νὰ παράσχῃ σπουδαίας ὑπηρεσίας εἰς τὴν μουσικήν, καθότι καὶ αἱ στιγμιαῖαι ἔτι καὶ φευγαλέαι μουσικαὶ ἐμπνεύσεις ὑπάρχει τρόπος ἤδη νὰ καθηλῶνται ἐπὶ τοῦ χάρτου.

* * *

ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΔΙ᾽ ΟΞΥΛΑΙΝΙΟΥ (acétylène). — Ὁ γάλλος χημικὸς Moissoàν ἀνεκάλυψεν ἐσχάτως εἴς τινα τῶν ἠλεκτρικῶν αὐτοῦ καμίνων, νέαν οὐσίαν ἔχουσαν καταπληκτικὰς ἰδιότητας· συνίσταται δὲ αὕτη ἐξ ἑνώσεως χημικῶς καθαροῦ ἄνθρακος καὶ μετάλλου ἀσβεστίου καὶ ἀποτελεῖ τὸ ἀνθρακοῦχον ἀσβέστιον (carbure de calcium). Τὸ προϊὸν τοῦτο ἔχει ὄψιν πετρώδους μάζης ὑποφαίου, ἀλλ᾽ ὅταν βυθισθῇ εἰς τὸ ὕδωρ, προκαλεῖ ἐκπληκτικὰ φαινόμενα, ἀποσυνθέτει τὸ ὕδωρ καὶ ἀποσυντίθεται συγχρόνως καὶ αὐτό, παράγον ἐν ἀέριον, τὸ ὀξυλαίνιον, ὅπερ συλλεγόμενον εἰς σωλῆνα δύναται νὰ ἀναφλεχθῇ ὡς τὸ φωταέριον. Ἡ φλὸξ τοῦ ὀξυλαινίου εἶνε λαμπροτάτη καὶ ἐκτάκτως καθαρά, ἔχει δὲ θαυμαστὴν λευκότητα καὶ μεγίστην φωτιστικὴν δύναμιν. Ἡ πρώτη ἐφαρμογὴ τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης ἦτο νὰ τεθῶσιν ἐν ὑαλίνῃ σφαίρᾳ τεμάχια ἀνθρακοῦχου ἀσβεστίου μεθ᾽ ὕδατος, καὶ τὸ ἐκλυόμενον ἀέριον νὰ ἀναφλέγηται εἰς τὸ ἄκρον σωλῆνος φέροντος στρόφιγγα καὶ προσηρτημένου εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς σφαίρας. Σήμερον ὑπάρχουσι τελειότεραι συσκευαὶ καὶ ἰδίως ἡ λυχνία τοῦ Τρουβέ, δι᾽ ἧς ἐκπέμπεται τὸ νέον τοῦτο λαμπρὸν φῶς.

* * *

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ ΑΜΑΞΟΣΤΟΙΧΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ. — Σιδηροδρομικὴ τις ἑταιρεία ἐν τῇ Νοτίῳ Νέᾳ Οὐαλλίᾳ ἐγκαθίδρυσε τὸ ἑξῆς σύστημα. Τηλεφωνικὸν σύρμα διήκει καθ᾽ ἅπασαν τὴν γραμμὴν καὶ συγκοινωνεῖ μεθ᾽ ἑνὸς τηλεφώνου εἰς ἕκαστον σταθμόν. Τὸ ἐν ἑκάστῃ ἀμαξοστοιχίᾳ διαμέρισμα τοῦ ὁδηγοῦ ἔχει ὁμοίαν τηλεφωνικὴν συσκευὴν ἀνεξάρτητον, φέρουσαν σύρμα, τὸ ὁποῖον ἀπολήγει εἰς ἄγκιστρον. Ἐὰν ἡ ἁμαξοστοιχία ἀναγκασθῇ που νὰ σταματήσῃ μεταξὺ δύο σταθμῶν, ὁ ὁδηγὸς προσαρμόζει τὸ ἄγκιστρον τοῦ ἰδίου σύρματος εἰς τὸ σύρμα τῆς γραμμῆς καὶ τηλεφωνεῖ. ἡ δὲ πρόσκλησις του ἀκούεται εἰς ὅλους τοὺς σταθμοὺς ὅσοι συγκοινωνοῦν μετ᾽ αὐτοῦ.

* * *

Η ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΟΥ ΤΟΥ ΝΙΑΓΑΡΑ — Ἡ κολοσσιαία καὶ μοναδικὴ ἐν τῷ κόσμῳ δύναμις, ἣν ἀναπτύσσει ὁ διάσημος καταρράκτης ἤρξατο πρό τινος χρησιμοποιουμένη ἐν μέρει, χάριν εἰς τὰς ἠλεκτροκινητηρίους μηχανάς, εἰς διάφορα βιομηχανικὰ ἔργα. Μηχανικὴ δύναμις 50 χιλιάδων ἵππων καὶ πλέον κατανέμεται σήμερον εἴτε εἰς ἀπόστασιν μεγάλην εἴτε εἰς τὰ πέριξ τοῦ καταρράκτου ἱδρυόμενα ὁλονὲν ἐργοστάσια καὶ ἐξυπηρετεῖ παντοίας βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις. Ὁλόκληρος βιομηχανικὴ πόλις εὑρίσκεται ἐν τῷ σχηματίζεσθαι εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Νιαγάρα καὶ Ὀκυμάζει τις αὐτόθι τὴν ἐπινοητικότητα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν εὐπείθειαν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ὅστις θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τῶν βιομηχάνων τοιαύτην κολοσσαίαν κινητήριον δύναμιν τῆς φύσεως.

* * *

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ — Ὑπάρχουσι πρὸ πολλοῦ καὶ χρησιμοποιοῦνται διάφοροι μηχαναί, διὰ τῶν ὁποίων ἐκτελοῦνται αἱ ἀριθμητικαὶ πράξεις αὐτοματῶς καὶ ξεφουρνίζονται τὰ ἀθροίσματα καὶ τὰ πηλίκα ὅπως αἱ κουλοῦραι ἀπὸ τὸν κλίβανον· ἀλλὰ μία τοιαύτη μηχανὴ πρὸ δύο ἐτῶν τεθεῖσα εἰς κυκλοφορίαν ὑπὸ τὸ ὄνομα ταχεῖα (Rapide) ἐφευρέσεως τοῦ κ. Odhner ἐργασθέντος ἐπ᾽ αὐτῆς δεκαπενταετείαν ὅλην, ὑπερβαίνει πάσας ὡς πρὸς τὴν ταχύτητα καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν λογιστικῶν πράξεων, ἃς ἐκτελεῖ, ἀναγνωρισθεῖσα οὕτω ὡς ἐξαιρέτου πρακτικότητος καὶ χρησιμότητος ἐφεύρεσις διὰ τραπεζιτικὰ καὶ ἐμπορικὰ γραφεῖα. Τὸ μηχάνημα τοῦτο ἔχει διαστάσεις μικρᾶς ραπτομηχανῆς περίπου καὶ ἐκτελεῖ πᾶσαν ἀριθμητικὴν πρᾶξιν, πρόσθεσιν, ἀφαίρεσιν, πολλαπλασιασμόν, διαίρεσιν, τετραγωνικὴν καὶ κυβικὴν ρίζαν, ὑπολογισμοὺς τόκων καὶ συναλλαγῶν παντὸς εἴδους. Ἐντὸς 35 δευτερολέπτων ἐξετέλεσε πολλαπλασιασμὸν δεκαψηφίου ἀριθμοῦ ἐπὶ ἑξαψήφιον, ἐντὸς δὲ 40 δευτερολέπτων διαίρεσιν ἐννεαψηφίου δι᾽ ἑξαψηφίου, μὲ πηλίκον καὶ κατάλοιπον. Ἡ τετραγωνικὴ ρίζα τοῦ ἀριθμοῦ 700652=827 καὶ ὑπόλοιπον 83 ἐξετελέσθη ἐντὸς 38 δευτερολέπτων. Καὶ ἰδοὺ ὅτι κατ᾽ αὐτὸν τὸν τρόπον, μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς γραφῆς διὰ τῆς γραφικῆς μηχανῆς, καταργεῖται καὶ ἡ ἀριθμητικὴ πρὸς μεγίστην χαρὰν τῶν μαθητῶν τοῦ δημοτικοῦ, δι᾽ ὅσους ἡ κατηραμένη αὕτη ἀριθμητικὴ εἶνε ἡ μόνη πικρία τῆς εὐδαίμονος ἡλικίας των.

ΔΗΜΩΔΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ

Νύγματα ἐντόμων. — Μεταξὺ τῶν πολλῶν μέσων ὅσα ἐπηνέθησαν κατὰ τοῦ πόνου, ὅστις προκύπτει ἐκ τοῦ νύγματος μελισσῶν, ἀραχνῶν καὶ ἄλλων τοιούτων ζώων, ἑπομένως δὲ καὶ κατὰ τῆς φλεγμονῆς, ἰδοὺ ἓν νέον, ὅπερ ἐπιτυχῶς ἐχρησιμοποιήθη κατὰ τοῦ δήγματος σκορπίων καὶ ἄρα εἶνε πολὺ καταλληλότερον δι᾽ ἥττον σοβαρὰ νύγματα. Λαμβάνετε ἀνὰ ἴσα μέρη χλωριάλης καὶ κόνεως καφουρᾶς καὶ τρίβετε αὐτὰ ἐντὸς ἰγδίου. Τὸ μίγμα αὐτὸν ἐπιτιθέμενον εἰς τὸ βλαβὲν σημεῖον παύει σχεδὸν ἀμέσως τὸ ἄλγος. Ἀκολούθως καλύπτετε τὸ μέρος διὰ καθαροῦ πανίου διπλωμένου, τὸ ὁποῖον συχνάκις ἐμβρέχετε εἰς θερμὴν διάλυσιν βορικοῦ ὀξέος (1 κοχλιάριον τοῦ γλυκοῦ βορικοῦ ὀξέος εἰς ἓν ποτήριον ὕδατος θερμοῦ) διὰ νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἐξοίδησις, δίδετε δὲ συγχρόνως ἀλίγον κονιὰκ ἢ σταγόνας ὀξικῆς ἀμμωνίας διὰ νὰ μὴ καταπέσωσιν αἰφνιδίως αἱ δυνάμεις του. Πολλάκις, ὅταν ἡ καφουροῦχος χλωριάλη δὲν ὑπάρχῃ πρόχειρος, ἀντικαθίσταται μὲ ὁμοίαν ἀποτελεσματικότητα ἂν οὐχὶ κατὰ τοῦ πόνου, τοὐλάχιστον ὅμως κατὰ τῆς φλεγμονῆς. ὑπὸ ὀλίγου βάμματος ἰωδίου, εἰς τὸ ὁποῖον προσετίθησαν σταγόνες τινὲς λαυδάνου.

Πῶς θεραπεύονται οἱ μώλωπες (κτυπήματα) — Ἀπλοῦν καὶ προσιτὸν εἰς πᾶσαν οἰκοδέσποιναν μέσον διὰ τοὺς μώλωπας εἶνε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ κοινὸν ἔλαιον. Ἀλείφεται καλῶς διὰ τῆς χειρὸς ἢ διὰ βάμβακος ἐμβρεχομένων εἰς ἔλαιον ἡ βλαβεῖσα χώρα καὶ συγχρόνως γίνεται μία πολὺ ἐλαφρὰ ἐντριβή, τὴν ὁποίαν ἀφοῦ δύναται τις νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐὰν ὑπάρχῃ ἀλίγον οἰόημα. Ἔπειτα ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ μέρους ἓν τεμάχιον ὑφάσματος ἐλαιοβραχοῦς πάλιν καί... τελειόνει. Τὸ μέσον, ὡς βλέπετε, δὲν παρουσιάζει καμμίαν δυσκολίαν περὶ τὴν χρῆσιν.

Κατὰ τῆς ἡμικρανίας. — Πολυάριθμα εἶνε τὰ κατὰ τῆς ἡμικρανίας προταθέντα φάρμακα, ἀλλ᾽ ὅ,τι ἐπιτυγχάνει εἰς τὸν μέν, ἀστοχεῖ εἰς τὸν ἄλλον, ἢ τὸ δεῖνα φάρμακον, ἀφοῦ πρὸς καιρὸν ὠφελήσῃ, μένει κατόπιν ἀβρανές. Ἐζήτησαν νὰ συνδυάσωσιν ὅσα φάρμακα φαίνονται μᾶλλον ἐνεργήσαντα ἐπὶ τῆς φρικώδους αὐτῆς νόσου, ἥτις ἄλλως δὲν ἔχει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σοβαρότητα. Μία τῶν ἐπιτυχεστέρων συνθέσεων εἶνε ἡ ἑξῆς, γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα ἡμικρανίνη (migrainine). Περιλαμβάνει τὰς ἑξῆς δόσεις:

Καφεΐνης	10	ἑκατοστόγραμμα
Ἀντιπυρίνης	80	»
Κιτρικοῦ ὀξέος	10	»

Ὡς οἷόν τε, τὸ μίγμα τοῦτο δὲν πρέπει νὰ παρασκευασθῇ πολὺ πρότερον. Ἀναλόγως τῆς ἡλικίας καὶ τῆς εὐρωστίας τοῦ πάσχοντος, λαμβάνει τις μίαν κάψαν (ὅστιν=cachet) ἐξ ἡμίσεως ἕως 1 γραμμαρίου ἡμικρανίνης καὶ ἐν ἀνάγκῃ δευτέραν, ἐὰν ὁ παροξυσμὸς δὲν κοπῇ, ἀλλ᾽ οὐχὶ πρὶν ἢ παρέλθουν δύο ὡραι μετὰ τὴν πρώτην. Ἐν γένει ὁ παροξυσμὸς ἐκλείπει ταχύτατα, ἡ κεφαλαλγία καὶ ἡ ναυτία ἐξαφανίζεται καὶ ἡ νευραλγία σβέννυται.

ΤΟ ΑΣΤΡΟ

Τὴν νύχτ᾽ ἀπ᾽ οὐρανοῦ τὴν ἄκρη
κοντὰ στὸ μαῦρο τὸ βουνὸ
ἕν ἄστρο — διαμαντένιο δάκρυ —
κυλάει ἀπ᾽ τὸν οὐρανό.

Μοιάζει πῶς εἶναι λυπημένο
καθένα ἀστέρι ποὺ κυλᾷ...
Καὶ τὸ παιδὶ συλλογισμένο
μὲ τὴ γιαγιά του σιγὰ μιλᾷ.

— Τὸ ἄστρο, γιαγιά, ποὺ λάμπει χύνει
μέσα στῆς νύχτας τὴ σιγή,
τὸν οὐρανὸ γιατί ν᾽ ἀφίνῃ
καὶ νὰ κυλάῃ ἐδῶ στὴ γῆ;

— Ὅταν κοιμοῦνται τὰ παιδάκια
μὲ ὕπνον ἥσυχο γλυκό,
μὲ σταυρωμένα τὰ χεράκια,
καὶ χαμογέλιο ἀγγελικό,

Τότε μ᾽ ἀγάπη τὸ κυττάζουν
τ᾽ ἀδέλφια του τὰ φωτερά,
καὶ λάμπουνε καὶ τρεμουλιάζουν
μὲ περηφάνεια καὶ χαρά.

Μὰ ὅταν γλυκὸ στὸ προσκεφάλι,
μικρὸ παιδὶ ψυχομαχεῖ
καὶ δέρνει μαύρη ἀνεμοζάλη
τῆς ἔρμης μάνας τὴν ψυχή,

Ἀπ᾽ οὐρανοῦ τότε τὴν ἄκρη
κοντὰ στὸ μαῦρο τὸ βουνό,
ἕν ἄστρο — διαμαντένιο δάκρυ —
κυλάει ἀπ᾽ τὸν οὐρανό.

Νικ. Δαμιανὸς

ΝΑΣΩ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΓΠΟ ὡραῖον ἥλιον καὶ οὔριον ἄνεμον ἔφθασαν τέλος εἰς τὴν νῆσον. Εἰς τὸν μυχὸν ὁρμίσκου τινός, τὸ πλοιάριον προσήγγισεν εἰς εἶδός τι φυσικοῦ κυματοθραύστου ἐκ πελωρίων σπιλάδων ἐπιπέδων, ἔνθα ἀπέβησαν. Ἀλλ' εὑρέθησαν κατ' ἀρχὰς εἰς μικρὰν ἀμηχανίαν. Οὐδεὶς εἶχεν ἔλθει εἰς προϋπάντησιν τῶν ἀνθρώπων τῆς ἀρχῆς, διότι πράγματι ἀντεπροσώπευον τὴν ἐξουσίαν οἱ πέντε ἐκεῖνοι ἄνθρωποι, ὁ ἀνακριτής, ὁ εἰσαγγελεύς, εἷς ὑπογραμματεὺς καὶ δύο χωροφύλακες. ἐλθόντες ἐκεῖ μὲ ἐντολὴν νὰ προβῶσιν εἰς ἀνακρίσεις καί, ἐὰν τὸν εὕρισκον, νὰ συλλάβωσι τὸν δράστην τοῦ πρὸ δύο ἡμερῶν γενομένου ἐν τῇ νήσῳ φόνου.

Οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐγνώριζε τὴν νῆσον, τὴν σχεδὸν ἐγκατελελειμμένην αὐτὴν γωνίαν τοῦ Αἰγαίου, οὐδαμοῦ πέριξ ἐφαίνετο κατοικία ἀνθρωπίνη, δὲν ὑπῆρχε χαραγμένος δρόμος· δύο-τρεῖς ἀτραποὶ μόνον ἀπέληγον εἰς τὸν ὁρμίσκον, ἀλλὰ ποίαν νὰ ἐκλέξωσι ;

— Μοῦ φαίνεται ὅτι ἐνωκυγήσαμεν εἰς ἐρημόνησον τοῦ ὠκεανοῦ, εἶπεν ὁ ἀνακριτής.

— Ἄς προχωρήσωμεν μᾶλα ταῦτα ὁλοῖσα, προέτεινε δειλῶς ὁ ὑπογραμματεύς. Ξενοδοχεῖα βεβαίως δὲν θὰ ὑπάρχουν εἰς τὸ νησί, ἀφοῦ δὲν πατοῦν ξένοι· ἀλλὰ πρὶν φθάσωμεν εἰς τὸν πέραν αἰγιαλόν, θὰ συναντήσωμεν κάποιον, τί ἄνεμο !

Πράγματι μετ' ὀλίγον μία ἀγελὰς ἐφάνη βόσκουσα ὄπισθεν μικροῦ βραχώδους ὑψώματος. Εἷς χωροφύλαξ ἐστάλη ἀμέσως πρὸς τὴν κεραφόρον νησιώτιδα διὰ νὰ ζητήσῃ πληροφορίας, ἂν οὐχὶ παρὰ τοῦ ζώου, τοὐλάχιστον ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν, ἣν θὰ ἐλάμβανε τρεπομένη εἰς φυγήν. Καὶ τῳόντι ἄκουσα ἡ ἀγελάς, τοὺς ὡδήγησε μετά τινων λεπτῶν πορείαν εἰς μονήρη οἰκοδομήν, ἥτις βεβαίως θὰ ἐχρησίμευεν ὡς κατοικία καὶ ζώων καὶ ἀνθρώπων, διότι ἐλαφρὸς καπνὸς ἀνέθρωσκεν ἄνωθεν τῆς στέγης.

Εἰς γέρων κατῴκει ἐκεῖ κατάμονος, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἐδεξιώθη τοὺς ἀπροσδοκήτους ἐπισκέπτας του μὲ ἀρκετὴν φιλοφροσύνην, οὐχὶ ἄμοιρον σεβασμοῦ ἅμα καὶ ἐκπλήξεως, προσεφέρθη νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ εἰς τὸ χωρίον, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ παρέδρου κὺρ Ἀνδριᾶ, ὁ ὁποῖος θ' ἀνελάμβανε νὰ τοῖς διευκολύνῃ πᾶσαν ἐνέργειαν καὶ διαβημα πρὸς τὸν σκοπόν, ὅστις τοὺς ἔφερεν εἰς τὴν νῆσον.

Ὁ πάρεδρος τοῦ χωρίου ἦτο λαμπρὸς ἄνθρωπος καθ' ὅλα, τύπος νησιωτικῆς φιλοξενίας καὶ πραγματικὸς ἀφεντάνθρωπος. Ἐπεδαψίλευσε πᾶσαν περιποίησιν εἰς τοὺς ἐπισήμους ξένους του. Ἦτο χῆρος, ἀλλ' ἡ κόρη του, ἡ Ἀννέζα, ἀμέσως ἔτρεξεν εἰς τὸ μαγειρεῖον διὰ νὰ ἑτοιμάσῃ τὸ γεῦμα,

Εὔμορφη κόρη ἡ Ἀννέζα ! ὅλη ὑγιεία καὶ εὐρωστία· εἶχε τὴν ὄψιν καὶ τὰς χεῖρας ὀλίγον μαυρισμένας ἀπὸ τὸν ἥλιον καὶ τὴν θάλασσαν, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐπίκτητον ἐκείνην μελαγχροιὰν ἔρρεεν αἷμα ζωηρὸν καὶ νεανικόν. Ὄχι δὲ καὶ πολὺ δειλὴ ἄλλως τε, διότι ἐνῷ ἔστρωνε τραπέζι, ἤρχισεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ ἀνοίγῃ συνομιλίαν μὲ τὸν κ. Παῦλον, τὸν ἀνακριτήν.

— Ἐξουσία δὲν εἶσθε σεῖς ; ἠρώτησε.

— Ναί.

— Θὰ ἔρχεσθε χωρὶς ἄλλο διὰ τὸ δυστύχημα. Τί συμφορὰ ἀλήθεια αὐτὴ γιὰ τὸν τόπο μας !

— Μήπως ξεύρετε τίποτε ; ἠρώτησεν ὁ Παῦλος, ὅστις βλέπων, ὅτι ἡ κορωνὶς τῶν ἀρετῶν τῆς Ἀννέζας δὲν ἦτο ἡ περὶ τὸ λαλεῖν ἐγκράτεια ἐπωφελεῖτο τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ προλειάνῃ τὴν ἀνάκρισιν.

— Ἀμ' κάτι ξέρω κ' ἐγώ, ἀπήντησεν ἐκείνη. Ὁ καϋμένος ὁ Πετράκης, τὶ καλὸς ποῦ ἦτον ! ἐγὼ ποῦ σᾶς μιλῶ, τὸν εἶδα προχθὲς ἀκόμα, ὅπως σᾶς βλέπω· καὶ μοῦ εἶπε μάλιστα: «Ὥρα καλή, Ἀννεζώ!» Πιὸς τὸ πίστευε πῶς θάταν ἡ ὑστερνὴ φορά!

— Καὶ τί ὥρα νύραν τὸ πτῶμα ;

— Ἀ ! αὐτὸ δὰ δὲν τὸ ξεύρω. Τὰ χαράγματα ποῦ πήγαινα ν' ἁρμέξω τῆς ἀγελάδες, βρίσκω τὸν μπάρμπα - Κωνσταντῆ καὶ μοῦ λέγει : «Δὲν ξέρεις τὰ νέα, ὁ Πετράκης 'πέθανε. Τὸν νύραν 'ς τὸν ἀχυρεῶνά τους μ' ἕνα μαχαῖρι ἀνάμεσα 'ς τῆς πλάτες». Ξερὴ ἔμεινα ἡ καϋμένη ἀπὸ τὴν τρομάρα μου. Δὲν θέλησα νὰ πάγω νὰ τὸν ἰδῶ, γιατὶ φοβᾶμαι καὶ λυποῦμαι. Ἀπὸ τότε ἡ μάνα του κλαίει ὁλημερίς. Κι' ὁ πατέρας του ὁ κακομοίρης πάγει νὰ σκάσῃ ἀπὸ τὸν καϋμό του· δυὸ ἀγόρια εἶχε, κι' ὁ Πετράκης ἦτον ὁ καλλίτερος. Ὄχι πῶς εἶνε ἄσχημος κι' ὁ Μανώλης, ἀλλὰ δὲν εἶνε τόσο γερὸς 'ς τὴ δουλειά.

— Ὑποψιάζονται κανένα ; ἠρώτησεν ἀποτόμως ὁ Παῦλος, ὑπεθέτων ὅτι ἐπὶ τῇ αἰφνιδίᾳ ἐκείνῃ ἐρωτήσει θὰ διέφευγε τῆς Ἀννέζας λέξις δυναμένη νὰ τῷ χρησιμεύσῃ.

— Ἐγώ, δὲν ξέρω τίποτε, ἀπήντησεν ἡ κόρη. Καὶ κάλλιο νὰ μὴν τὸ ξέρω.

Ἦτο ἐπόμενον νὰ μὴ θέλῃ κανεὶς νὰ ὁμιλήσῃ. Εἰς μίαν μικρὰν νησῖδα, πολὺ περισσότερον παρὰ εἰς χωρίον τῆς στερεᾶς, ὅλοι γνωρίζονται, ζῶσι παραπλεύρως ἀλλήλων, θὰ ἐξετίθεντο ἀνυπεράσπιστοι εἰς ἀναποφεύκτους ἐκδικήσεις καὶ δὲν ἐνοχοποιοῦνται ἁπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ φωτίσωσι τὴν δικαιοσύνην. Ἐν τούτοις ὁ ἀνακριτὴς ἐπέμεινε.

— Τὸν ἔκλεψαν ;

— Νὰ τοῦ κλέψουν τί ; Οἱ γονεῖς του ἔχουν κάτι τι, ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἔχει τίποτε.

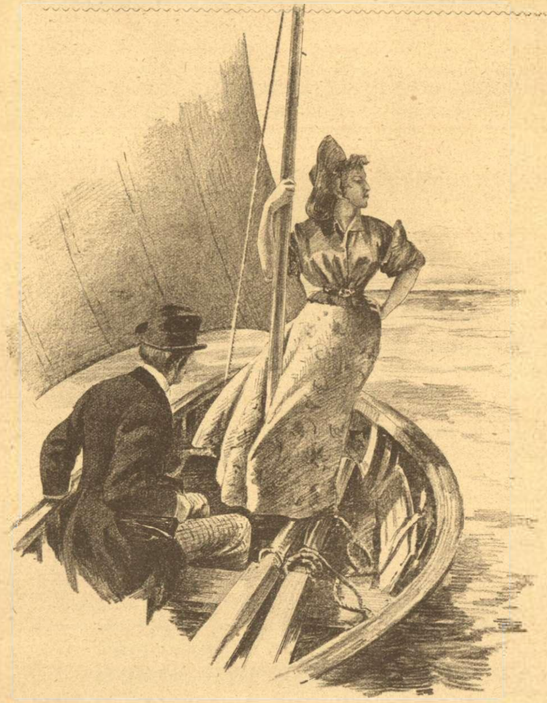

— Τίποτε, καμμιὰ ἐρωτοδουλειά, χωρὶς ἄλλο ; Μήπως ἐγνώριζε καμμιὰ γυναῖκα ;

— Δὲν ἄκουσα νὰ λὲν τετοιο πρᾶγμα. Κι' ἔπειτα, προσέθηκεν ἡ Ἀννέζω μὲ εὔμορφον μειδίαμα, αὐτὸς δὲν ἦταν λόγος γιὰ νὰ τὸν σκοτώσουν.

— Ἂν εἶχε κανένα ἀντεραστήν, εἶπεν ὁ κ. Παῦλος τηρῶν τὴν σοβαρότητά του.

— Θὰ τὸ ξεύραμεν αὐτό. Αὐτὰ τὰ πράγματα γίνονται κάθε μέρα, νὰ θέλῃ μιὰ κόρη ἕνας νέος· ὅταν τὴν ζητοῦν δύο, ἐκείνη διαλέγει τὸν ἕνα' καὶ πανδρεύονται, χωρὶς ρουθοῦνι νὰ 'ματώσῃ.

— Μήπως τὸν ἐμίσει κάνείς ;

— Πιθανόν, ἀλλὰ διατί ;

Ὁ κὺρ Ἀνδριᾶς ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν, ὅπως τοὺς ὁδηγήσῃ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος.

Ἀπαλλάσσομεν τὸν ἀναγνώστην τῆς ἀναρᾶς αὐτῆς ἐπισκέψεως. Ἡ ἔκθεσις τοῦ συμβάντος καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ἀνακρίσεως ἦσαν ἔργον τοῦ ὑπογραμματέως. Ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ ἀνακριτὴς περατώσαντες τὸ ἔργον των, ἐζήτησαν τὴν κατοικίαν τοῦ δημάρχου, ὅπως συνεννοηθῶσι μετ' αὐτοῦ περὶ τῶν περαιτέρω πρακτέων. Ὁ δήμαρχος ὑπέφερεν ἐκ ρευματισμῶν καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ παραστῇ εἰς τὴν ἀνάκρισιν· εἶχεν ὅμως εἰδοποιήσει τοὺς ἐπισκέπτας τῆς νήσου νὰ λάβωσι τὴν καλοσύνην νὰ τὸν ἐπισκεφθῶσιν εἰς τὴν ἐπαυλίν του, τὴν ὁποίαν ἔθετεν ὑπὸ τὴν διάθεσίν των.

* * *

Ἡ πρὸς τὴν ἐπαυλιν τοῦ δημάρχου ἄγουσα ἦτο σκολιὰ καὶ ἀνώμαλος· ἔπρεπεν ἀδιακόπως νὰ ἀναβοκαταβαίνῃ τις ἀναμέσον συστάδων λεμονεῶν καὶ πορτοκαλλεῶν, ὑπὸ τὴν εὐώδη τῶν ὑπείων σκιὰν ἔθαλλε πλουσία βλάστησις, ἐν ἀνέσει ἀναπτύσσουσα τὴν ἄπειρον ποικιλίαν τῶν σχημάτων καὶ τῶν χρωματισμῶν της. Φαιδρὰ σμήνη πτηνῶν, τὰ ὁποῖα δὲν κατέτρυχεν ὁ φόβος τοῦ κυνηγοῦ, κατεγίνοντο ἀκωλύτως εἰς τὰ κελαδήματα καὶ τοὺς πτερυγισμούς των, ἀδιαφοροῦντα πρὸς τὴν διάβασιν τῶν ξένων. Ἡ ἐξοχὴ ἀπέπνεεν ἀγριόν τι ἄρωμα ἐρημίας καὶ γαλήνης· οἱ τέττιγες ἐτόνιζον τὴν μονότονον μουσικήν των καὶ μακρόθεν, ἀπὸ ἐκεῖ πέραν, ἡ πελαγία αὔρα ἔφερε μέχρι τῶν ἀκοῶν τῶν ξένων μας τὸν ἤρεμον παφλασμὸν τοῦ κύματος.

Οὐδεὶς ἔλεγε τίποτε. Ὁ Παῦλος βεβυθισμένος εἰς ἀόριστον ρέμβην, ἐνετρύφα ἥδη εἰς τὴν ἡδονήν, ἣν αἰσθάνεταί τις ἐνίοτε ὅταν δὲν συλλογίζηται τίποτε εἰς τὸν κόσμον, ὅτε εἰς κομψήν τινα τῆς ὁδοῦ, ἐπὶ τῆς ὀφρύος τοῦ γηλόφου, μία σκιὰ τὸν ἠνάγκασε νὰ ἐγείρῃ τοὺς ὀφθαλμούς.

Ὀλίγα βήματα πρὸς τὰ πρόσω, παρεντεθεῖσα μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὁρίζοντος, μία ὀπτασία εἶχεν αἴφνης ἐμφανισθῆ, τοσούτῳ παράδοξος, ὥστε ἐξήτασε κατ' ἀρχὰς μήπως ὠνειρεύετο. Ἦτο μία νεᾶνις ἔφιππος. Ὁ ἵππος, ὅστις ἐφαίνετο ἐξαχθεὶς ἀπὸ κάνὲν ἐδάφιον τῆς Ἀποκαλύψεως εἶχε κεφαλὴν ὑπερμεγέθη καὶ τὸ σῶμά του αἰωρούμενον ἐπὶ τεσσάρων ἰσχνῶν κνημῶν ἐκαλύπτετο ὑπὸ τριχῶν παντὸς χρώματος ἰουλωμένων. Ἡ δ' ἐπιβαίνουσα κόρη ἐφόρει ἐσθῆτα κιτρίνην πρασινόκλαδον μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς πόδας της· σκιάδιον ἐκ χονδρᾶς ψιάθου πλατύγυρον καὶ ἄνευ ταινίας ἐσκέπαζε τὴν κεφαλήν της μᾶλλον πρὸς τὰ ὄπισθεν, καθὼς τὸ φοροῦν οἱ ναῦται. Τὸ κάλυμμα ἐκεῖνο ἁπλοῖσιον μορφὴν εἰκοσαετῆ, δροσερὰν ὡς οἱ κόρυμβοι τῶν πέριξ ἐσπεριδοειδῶν.

Ὁ ἵππος εἶχε σταθῆ καὶ ἡ νεᾶνις παρετήρει τὸν Παῦλον καὶ τοὺς ἄλλους ὅπως παρατηρεῖ τις πρᾶγμα, ὅπερ δὲν εἶδεν ἄλλοτε.

Μετὰ τὴν ἔκπληξιν τῆς πρώτης στιγμῆς, ὁ Παῦλος ἤγειρε τὴν χεῖρα διὰ νὰ χαιρετήσῃ, ἀλλὰ δὲν εἶχεν εἰσέτι ἐγγίσει τὸν πῖλόν του, ὅτε ἡ νεᾶνις ἔστρεψε τὰ ἡνία ἀποτόμως, ἔφυγεν ἐν καλπασμῷ πρὸς τὴν ἀπόκρημνον κλιτὺν καὶ ἐγένετο ἄφαντος ὄπισθεν τῶν δένδρων.

— Εἴδατε ; ἠρώτησεν ὁ πάρεδρος.

— Ποία εἶνε ;

— Ἡ Νάσω, ἡ κόρη τοῦ δημάρχου. Θὰ τὴν ἐπανεύρωμεν εἰς τὴν ἔπαυλιν.

Ἠκολούθησαν τὸν δρόμον, ὃν εἶχε λάβει ἡ παράδοξος ἁμαζὼν καὶ πράγματι μετ' ὀλίγον διέκριναν κομψὴν ἀγροικίαν σχεδὸν τεθαμμένην ὑπὸ ὑψηλὰς λεύκας καὶ πλατάνους. Ἦτο ἡ ἔπαυλις τοῦ δημάρχου, εἰς ἣν μετὰ ἑνὸς τετάρτου εἰσέτι πορείαν ἔφθασαν τέλος.

Περιττὸν νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὰς φιλοφρονήσεις, αἵτινες ἀντηλλάγησαν ἑκατέρωθεν. Ὁ κύριος δήμαρχος, ἀξιόλογος ἄνθρωπος καθ' ὅλα, καὶ ἡ σύζυγός του, λαμπρὰ εἰκοκυρὰ ὅσον καὶ ἀνεπτυγμένη κυρία, δὲν εἴξευραν πῶς νὰ περιποιηθοῦν καὶ εὐχαριστήσουν τοὺς ξένους των. Ἡ ἀρχοντικὴ εὐζωία των καὶ ἡ φιλότιμος δαψίλεια τῶν διαθέσεών των ἐτέθησαν ἐναμίλλως εἰς ἔργον, ὅπως καταστήσουν τὴν βραχεῖαν παρ' αὐτοῖς διαμονὴν τῶν ἐπισήμων ξένων ὅσον οἷόν τε εὐχαριστον.

Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησε καὶ ἡ Νάσω. Ἀλλ' εἶχεν ἐντελῶς μεταμορφωθῆ τώρα· ἀντὶ τοῦ κλασσικοῦ φορέματός της, ἐφόρει λευκὴν ἐκ μουσελίνης ἐσθῆτα μὲ ζώνην μεταξωτὴν ροδόχρουν ἀνεδεδεμένην εἰς πλατὺν κόσσυμβον, τοῦ ὁποίου τὰ ἄκρα ἐκρέμαντο ὄπισθεν ἕως κάτω· ἀπὸ τῶν κυματοειδῶν πτυχῶν τοῦ περιλαιμίου ἀνεδύετο κύκνειος τράχηλος καὶ κεφαλὴ ἐπιδεικνύουσα εὐτόλμως ὅλην τὴν ἁρμονίαν καὶ χάριν τῶν ἀγνῶς ἑλληνικῶν γραμμῶν. Εἰς τὴν στάσιν, εἰς τὸ ἦθος εἶχέ τι τὸ χαριέντως ἀδέξιον καὶ σκαιὸν ἡ κόρη, ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοί της ἀνέδιδον διαλείπουσαν λάμψιν ζωηρότητος καὶ ἐνεργείας ἀσυνήθους.

Ὁ Παῦλος δὲν ἠδύνατο νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ἐντύπωσιν, ἣν τῷ προξένησεν ἡ ἐκ τοῦ πλησίον θέα τῆς καθ' ὁδὸν ὀπτασίας. Ἦτο ἐντύπωσις καὶ θαυμασμοῦ διὰ τὰ ἀπέριττα θέλγητρα τῆς νεανιδος, ἀλλὰ καὶ ἐλαφρᾶς ἀπογοητεύσεως, διότι περίμενε νὰ τὴν ἴδῃ ἔτι ὡραιοτέραν. Ἡ ὑπὸ τὸν ἥλιον ἐξαφθεῖσα φυσικαί του εἶχε προλαβεῖ νὰ διατυπώσῃ παραβόλους ἀξιώσεις, καὶ ἡ Νάσω ἦτο ἁπλῶς ὡραία κόρη. Καὶ ὅμως ἡ παραπλανηθεῖσα αἰσθητικὴ του ἠναγκάσθη μετ' οὐ πολὺ νὰ κάψῃ τὸν αὐχένα ὑπὸ τὴν ἀρελῆ καὶ ἐρασμίαν καλλονὴν τῆς κόρης.

— Σᾶς διέκρινα τὸ πρωί, εἶπεν ὁ Παῦλος, ἀλλ' ἐγείνατε ἄφαντος τόσο γρήγορα, ὥστε ἀνησύχησα ἀρκετά. Τρέχετε τὸ ἄλογό σας εἰς κατηφόρους, ὅπου μὲ μεγάλας προφυλάξεις εἰμπορῶ μόλις νὰ περιπατήσω ἐγώ.

— Πῶς τὸ εὑρίσκετε τὸ ἄλογό μου ; εἶπεν ἐκείνη γελῶσα. Δὲν εἶνε εὔμορφον, ἀλλὰ μ' αὐτὸ μπορῶ νὰ πάγω παντοῦ, 'ς τὸ βουνὸ ἢ 'ς τὴ θάλασσα.

— Ἀδύνατον νὰ τὴν κρατήσῃ κανεὶς μέσ' 'ς τὸ σπῆτι, εἶπεν ὁ δήμαρχος. Ποῦ τὴν χάνεις, ποῦ τὴν βρίσκεις, ὅλο ἔξω, 'ς τὰ βουνά, 'ς τὸ γιαλό· αὐτὴ εἶνε ἡ ζωή της.

— Ἀπ' αὐτὰ κἠ' αὐτά, προσέθηκε μετὰ φιλοστόργου μειδιάματος ἡ κυρία δημάρχου, δὲν ἔμαθε σχεδὸν τίποτε. Δὲν ἀγχπᾷ τὰ γράμματα. Μόλις ὁ ἐρημέριος κατώρθωσε νὰ τὴν μάθῃ ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν· ἀλλὰ κἠ' αὐτὰ τοῦ κάκου, διότι ποτέ τῆς δὲν ἀνοίγει βιβλίον.

— Τὸ ὁμολογῶ, εἶπεν ἡ Νάσω μειδιῶσα ἐπιχαρίτως, δὲν ἀγαπῶ τὰ βιβλία καὶ μόνον ὅσα μοῦ 'ποῦν μανθάνω. Ἐμένά μ' ἀρέσει νὰ αἰσθάνωμαι τὸν ἀέρα ν' ἀνεμίζῃ τὰ μαλλιά μου, νὰ πατῶ τὰ πόδια μου 'ς τὴ θάλασσα καὶ νὰ κυτάζω τὸν οὐρανό.

***

Ὅταν μετὰ μίαν ἑβδομάδα ὁ Παῦλος, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς ἀνακοινοῦ συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων του, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν νῆσον, εἶχεν ἤδη, ἐκ τῆς μελέτης τῶν ἀνακρίσεων καὶ ἐκ τῶν εἰκασιῶν, ἃς ἐσχημάτισεν ἐπὶ τῶν διαφόρων καταθέσεων, μορφώσει τὴν πεποίθησιν, ὅτι δράστης τοῦ ἐγκλήματος ἦτο ὁ Μανώλης, ὁ ἀδελφὸς τοῦ φονευθέντος. Τὰ πάντα ἄλλως συνώμνυον κατ' αὐτοῦ· σκοτεινά τινα σημεῖα εἰς τὴν κατάθεσιν αὐτοῦ, ἀσυμφωνία περὶ τὰς ὁμολογίας τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός, ἐνοχοποιητικαί τινες συμπτώσεις καὶ ἀντιφάσεις, ἡ σοβαρὰ περίστασις, ὅτι τὸ ὅπλον ἀνῆκεν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ θύματος καὶ τέλος ἡ ἐπιβαρυντικωτέρα πασῶν λεπτομέρεια, ὅτι οἱ δύο ἀδελφοὶ εἶχον γραῖαν θείαν, ἥτις διὰ διαθήκης ἐκληροδότει τὴν περιουσίαν της εἰς τοὺς δύο ἀνεψιούς της ἢ εἰς τὸν ἐπιζήσοντα ἐκ τῶν δύο, ὅλα αὐτὰ συνέτεινον ὅπως ὁ νεαρὸς δικαστὴς ἐξενέγκῃ κατὰ προσέγγισιν τὴν σιωπηρὰν ἐτυμηγορίαν του. Ἡ δευτέρα ἐπίσκεψίς του εἰς τὴν νῆσον, σκοπὸν εἶχε νὰ δώσῃ σάρκα εἰς τὰς πεποιθήσεις ἐκείνας, δι' ἀκριβεστέρων ἀνακρίσεων.

Δὲν ἠθέλησεν ὅμως τὴν φορὰν ταύτην νὰ καταλύσῃ εἰς τοῦ κ. δημάρχου. Ἐάν, ὡς προέβλεπεν, ἔμελλε νὰ διατάξῃ τὴν σύλληψιν τοῦ ἀδελφοκτόνου, ἤθελε νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς ξενίζοντας αὐτὸν τοιαύτης ἀλγεινῆς θέας. Κατέλυσε δὲ εἰς τοῦ παρέδρου, ἔστειλε τοὺς χωροφύλακας νὰ προσαγάγωσι τοὺς μάρτυρας καὶ ἕως οὗ ἑτοιμασθῇ τὸ γεῦμα, μετέβη εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ δημάρχου.

Ὑποδοχὴ ἐγκάρδιος τὸν ἀνέμενεν ἐκεῖ· τῷ παρεπονέθησαν μάλιστα τοσοῦτον, διότι διέθετε ὀλίγας ὥρας, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ ὑποσχεθῇ, ὅτι θὰ ἐπανήρχετο ἄλλοτε νὰ μείνῃ πολλὰς ἡμέρας, μὲ τὸ κυνηγετικόν του ὅπλον. Καὶ τῳόντι μεταξὺ τοῦ δημάρχου, ὅστις τῷ διηγεῖτο τὰ ἀξιοπερίεργα τῆς νήσου, τῆς κυρίας του, ἥτις ὡμίλει πρὸς τὸν Παῦλον μετ' ἄκρας προσηνείας, καὶ τῆς Νάσως, ἥτις μὲ τὴν χαρακτηριστικήν της ἀφέλειαν διηγεῖτο τὰς ἐκδρομάς της, ὁ νέος δὲν ἠνόησε πότε παρῆλθεν ἡ ὥρα.

— Πρέπει ὅμως νὰ φύγω, εἶπεν ἐγειρόμενος, εἶνε ἀργά.

— Θέλετε νὰ σᾶς 'πάγω διὰ θαλάσσης; ἠρώτησεν ἡ Νάσω.

— Ἀληθινά, εἶπεν ὁ πατήρ της· κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ κερδίσητε μισῆς ὥρας δρόμον.

— Ναί, ἐπανέλαβεν ἡ Νάσω. Θὰ καταβῶμεν ἀπὸ τὴν φάραγγα ἕως εἰς τὸν βρυσκεπῆ βράχον, ἐκεῖθεν θὰ περάσωμεν τὸν ὁρμίσκον μὲ τὴν βαρκοῦλά μου καὶ θὰ σᾶς βγάλω εἰς τὸν Πράσινο κάβο· ἀπ' ἐκεῖ ἕως εἰς τῆς Ἀννέζας εἶνε πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας.

Ὁ Παῦλος ἐξεπλάγη κατ' ἀρχὰς διὰ τὴν πρότασιν, ἀλλὰ δὲν εὗρε λόγον νὰ ἀποποιηθῇ. Ἐνόμισε δὲ ὅτι θὰ τῇ παρήγγελλεν τοὐλάχιστον νὰ μὴ κάμῃ ἀπερισκεψίας, ἀλλὰ τοὐναντίον ὁ δήμαρχος αὐτὸν ἠθέλησε νὰ καθησυχάσῃ.

— Εἰμπορεῖτε νὰ πᾶτε ἀφόβως, εἶπεν. Ἡ Νάσω γνωρίζει καλὰ τὴν θάλασσαν.

Μετά τινας στιγμὰς ὁ Παῦλος καὶ ἡ νεᾶνις, κατήρχοντο τὴν φάραγγα ἐν μέσῳ πυκνῶν δένδρων καὶ βράχων, εἰςδύοντες ἐνίοτε ὑπὸ μακρὰς ἀψῖδας ἐκ σχοίνων. Εἰς τὰς ἐρημίας τῶν ἀντιποδῶν δὲν θὰ εὑρίσκετό τις πλέον μακρὰν τοῦ κόσμου καὶ ὁ Παῦλος, εὐτυχὴς χωρὶς νὰ γνωρίζῃ διατί, ἀνελογίζετο ἀορίστως, ὅτι ὁ πολιτισμὸς εἶνέ τι ἐπίπλαστον, τοῦ ὁποίου εὐχαρίστως ἀπεκδύεται τις ἐνίοτε. Κάπου-κάπου ἡ Νάσω ἐσταμάτα διὰ νὰ δείξῃ εἰς τὸν Παῦλον γιγαντιαίαν τινὰ σκολόπενδραν μὲ ἑλικτὰς σφενδόνας καὶ σποράγγεια τεταγμένα κατὰ τὰς παραλλήλους γραμμὰς ὄμοια πρὸς πόδας μυριόποδος, ἢ δέσμας ἐρεικῶν, τῶν ὁποίων αἱ συνεσπειρωμέναι στεφάναι ὡμοίαζον πρὸς ἀργυροῦς κωδωνίσκους.

— Ἀ! ἐφώνησεν ἀίφνης! νὰ μὴ φωλιᾷ τουρλουλήδων! Ξεύρετε τὰ πουλιὰ αὐτά; σταθῆτε, τῶρα θὰ σᾶς φέρω ἕνα.

Καὶ ἤρχισε νὰ φωνάζῃ ὅπως τὸ πτηνόν, κραυγὴν μονότονον καὶ κλαυθμηράν, ὡς ἀρχέγονον ἄσμα· Κουρλού! Κουρλού! Τὸ πτηνὸν ἦλθε καὶ ἡ Νάσω ἀκτινοβολοῦσα ἐκ χαρᾶς ἔδραξε τὴν χεῖρα τοῦ Παύλου, μὴ τυχὸν κινηθῇ. Εἰς ἣν στάσιν κεκλιμένην εὑρίσκετο ἡ κόρη, ὡμοίαζε πρὸς ἀγρίαν Ἰνδὴν τῶν πεδιάδων τῆς Ἀρκανσάς. Ὁ Παῦλος ἠπόρει τί πρῶτον νὰ θαυμάσῃ ἐν τῷ πλάσματι ἐκείνῳ, τὴν γενετικὴν ἀφέλειαν ἢ τὴν ἐπαφρόδιτον καλλονήν της.

Ἔρθασαν τέλος εἰς τὸν ὁρμίσκον.

— Τυχερεῖ εἶμεθα, εἶπεν ἡ νεᾶνις, φυσάει καλὸ ἀεράκι· θὰ σηκώσω τὸ πανί καὶ ἔτσι δὲν θὰ χρειασθοῦν τὰ κουπιά.

Ἡ θάλασσα ἦτο γαληνιαία ἀλλὰ δυνατὴ καὶ ἐκυλίετο εἰς ἀρκετὴν κυματωγὴν ἀνὰ μέσον τῶν βράχων. Ὁ βρυσκεπῆς βράχος ἦτο ἤδη περικυκλωμένος ἀπὸ κύματα.

Ἡ Νάσω ἔτεινε τὴν χεῖρα εἰς τὸν Παῦλον διὰ νὰ μὴ ὀλισθήσῃ ἐπὶ τῶν σπιλάδων καὶ τὸν ὡδήγησεν οὕτως εἰς τὴν λέμβον. Ὁ νέος ἠσθάνθη σναίσθημά τι ἄγνωστον· ὁσάκις ἐκράτει γυναικείαν χεῖρα, ἠσθάνετο συνήθως ἀβρόν τι καὶ λεπτοφυές· τώρα, δὲν ἐκράτει αὐτὸς τὴν χεῖρά της, ἡ χεὶρ του ἐκρατεῖτο καὶ ἀρκετὰ στερεῶς μάλιστα. Ἠπόρει πῶς ὑπεστηρίζετο ὑπὸ γυναικὸς καὶ ὅ,τι τὸν ἐτάραξεν ἔτι μᾶλλον ἦτο, ὅτι δὲν ἠσθάνετο τόσον τὴν ἐπαφὴν τῆς μικρᾶς ἐκείνης χειρὸς τῆς κόρης, ὅσον τὸ κράτος ῥωμαλέας φύσεως, ἥτις ἐφείνετο δεσπόζουσα αὐτοῦ.

Τὸν ὤθησε σχεδὸν εἰς τὴν λέμβον, ἐπήδησε καὶ αὐτὴ κατόπιν, ἔλυσε τχχέως τὰ πρυμνήσια καὶ διὰ μιᾶς ὠθήσεως τῆς ἀντηρίδος ἀπεμάκρυνε τὴν λέμβον ἀπὸ τοῦ βράχου· εὐρέθησαν δὲ τότε ἀμφότερει ἐπὶ ζυλίνου κελύφους εἰς τὸ ἔλεος τῶν κυμάτων.

Ἀφοῦ ὑπερέβησαν τὰ πρῶτα κύματα καὶ ἡ λέμβος ἔλαβεν ἠρεμωτέραν πορείαν, ἡ Νάσω ἀνεπέτασε τὸ ἱστίον διὰ ταχείας κινήσεως καὶ μὲ εὐχέρειαν χειρισμῶν ἐξκίρουσαν τὸ εὐσταλές. εὐλύγιστον καὶ στερρὸν ἀνάστημά της· ὅταν δὲ τὸ ἱστίον ἐκολπώθη, ἦλθε καὶ ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ σέλματος. Ὁ Παῦλος τὴν ἔβλεπε κινουμένην μὲ ἀρκετὴν ἐντροπήν, διότι αὐτὸς δὲν ἐχρησίμευεν εἰς τίποτε.

— Δὲν φοβεῖσθε λοιπὸν ποτέ, τὴν ἠρώτησε, μέσα 'ς τὴν θάλασσα ὁλομόναχη;

— Ὦ! δὲν ξανοίγομαι δὰ καὶ πολὺ μακρυά.

— Ἀλλὰ πιθανὸν νὰ σηκωθῇ ἔξφνα ἄνεμος καὶ μέσα εἰς τὸν ὁρμίσκον.

— Ποτὲ δὲν βαρκαρίζομαι χωρὶς πρῶτα νὰ συμβουλευθῶ τὸν καιρόν.

— Ἡ θάλασσα ἔχει συνηθείας, ἀλλ' ἔχει καὶ ἰδιοτροπίας.

—Πάλιν ὑπωσδήποτε θὰ ἐπρόφθανα νὰ φθάσω 'στὸν Πράσινον κάβο. Καὶ ἔπειτα, προσέθηκεν ἡ κόρη μὲ μελαγχολικὸν μειδίαμα, τὸ χειρότερον ποῦ θὰ μοῦ συμβῇ εἶνε νὰ βυθισθῶ.

— Ἀλήθεια, εἶπεν ὁ Παῦλος· πρὸ τοῦ ἀπείρου αὐτοῦ, αἰσθάνεταί τις ὀλιγώτερον τὴν διαφορὰν μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου.

—Καὶ ἔπειτα ἀγαπῶ τὴν θάλασσαν καὶ νομίζω ὅτι μ' ἀγαπᾷ κἠ' αὐτή.

Ἀνέπνεε τὸν πελάγιον ἀέρα μεθ' ἡδονῆς καὶ ἐλικνίζετο ὑπὸ τῶν κλονισμῶν τῆς λέμβου μὲ σχεδὸν ἡδυπαθῆ νωχέλειαν οἱονεὶ μεθύουσα ἐκ τῆς ἡδονῆς τοῦ ζῆν.

Ἐνίοτε ἠγείρετο διὰ νὰ τακτοποιῇ τὸ ἱστίον καὶ ὅταν, πρὶν ἢ καθήσῃ πάλιν ἐκρατεῖτο ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ, μὲ τὸ μέτωπον ὑψιτενές, τὰ χείλη ἡμιάνοικτα, περιβάλλουσα διὰ τοῦ βλέμματος τὴν ἀχανῆ ἔκτασιν τοῦ πόντου, ὁ Παῦλος ἐνόμιζεν ὅτι ἔβλεπε νηρηΐδα ἀπάγουσαν αὐτὸν πρὸς κορκλίνους κευθμῶνας τοῦ Ποσειδῶνος. Εἶτα αἴφνης τὸν ἀνεκάλει εἰς τὴν πραγματικότητα ἡ φωνὴ τῆς Νάσως, φωνὴ διαυγὴς καὶ δροσέσσα ἔμπλεως γέλωτος καὶ νεότητος. Ἐδέησε νὰ λάβῃ καὶ αὐτὸς μέρος εἰς τοὺς χειρισμοὺς τῶν ἐξαρτημάτων καὶ ἡ ἀδεξιότης του ἐγένετο ἀφορμὴ ἱλαρότητος καὶ γελώτων. Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸν Πράσινον κάβον, ἦσαν ἤδη παλαιοὶ φίλοι.

Ὁ Παῦλος τόσον ὀλίγον ἐσυλλογίζετο τὸ τέρμα τοῦ θελκτικοῦ ἐκείνου διάπλου, ὥστε, ὅταν ἀπέβη εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἐστράφη διὰ νὰ προσφέρῃ καὶ αὐτὸς τὴν χεῖρα εἰς τὴν Νάσω, ἔμεινεν ἐνεὸς ἰδὼν ὅτι ἡ κόρη ἦτο ἤδη μακράν.

— Ὁλόϊσα μπροστά σας! τῷ ἐφώναξεν ἡ Νάσω· ἕνα μονοπάτι εἶνε μόνον!

(Ἕπεται τὸ τέλος).

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

1—3 **Ὁ Ρέντγεν καὶ δύο φωτογραφίαι κατὰ τὴν μέθοδον αὐτοῦ.** Ἐν τῇ α' σελίδι βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐν ἐκτάσει τὰ περὶ τῆς ἀνακαλύψεως λεπτοῦ. Αἱ ὑπὸ τὴν προσωπογραφίαν αὐτοῦ παρατεθειμένκι δύο εἰκόνες παριστῶσι χεῖρα ἀνθρώπου καὶ βάτραχον φωτογραφηθέντα κατὰ τὴν νέαν μέθοδον, ἥτις δεικνύει ἐν μέσῳ τῶν διαφεγγῶν σαρκῶν ἀκριβῆ τὴν σκιαγραφίαν τοῦ ὀστείνου σκελετοῦ.

4 **Ἡ πλατεῖα τῆς Ὁμονοίας ἐν Ἀθήναις.** — Ἡ ἄποψις τῆς εἰκόνος ἐλήφθη ἀπὸ τῆς ΒΑ. πλευρᾶς τῆς πλατείας. Ἡ ἐν λόγῳ πλατεῖα μετὰ τὴν κατασκευὴν ἰδίως τοῦ ὑπογείου σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Ἀθηνῶν, οὗ ὁ κεντρικὸς σταθμὸς κεῖται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς παρὰ τὴν πλατεῖαν, κατέστη τὸ κέντρον τῆς κινήσεως τῆς πρωτευούσης. Εἰς τὴν εἰκόνα δὲν φαίνονται αἱ πρὸς τὰς ἑτέρας δύο πλευρὰς τῆς πλατείας κείμεναι μεγαλοπρεπεῖς καὶ πελώριοι οἰκοδομαὶ τῶν δύο Μπαγκείων ξενοδοχείων καὶ τῶν Ξενοδοχείων Γερμανίας καὶ Ὀλυμπίων.

5 **Τὸ αὐτοκρατορικὸν τέμενος Χαμεδιὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει.**—Τὸ τέμενος τοῦτο, κτισθὲν οὐχὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν κεῖται παρὰ τὸ Γιλδίζ καὶ εἶνε ὁ συνηθέστερος τόπος προσκυνήματος τοῦ Σουλτάνου. Θηρεύεται ἐπὶ μεγαλοπρεπείᾳ ρυθμοῦ καὶ διακόσμου. Κατὰ παρασκευὴν ἡ εἰς τὸ τέμενος τοῦτο καταλήγουσα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πομπὴ τοῦ Σουλτανικοῦ προσκυνήματος εἶνε ἓν τῶν μεγαλοπρεπεστέρων θεαμάτων τῆς πρωτευούσης τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, καὶ προσελκύει κόσμον καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐπισημοτέρων κύκλων τῶν παρὰ τὸν Βόσπορον παρεπιδημούντων ξένων.

6 **Ἡ γένεσις τοῦ μαργαρίτου.**—Πρωτικὴ παράδοσις κυκλοφοροῦσα εἰσέτι ἀνὰ τὰ παραλία τοῦ Ἰνδοστάν καὶ εἰς τὴν νῆσον Κεϋλάνην ἀναφέρει τὸν ἐξῆς ὡραῖον ἰνδικὸν μῦθον. Νηρηΐς τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ πλαναμένη ποτὲ ἐπὶ μεγάλης κοχύλης, ἥτις τῇ ἐχρησίμευεν ὡς εἶδος ὑποβρυχίου ἅρματος, ἀνὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Κεϋλάνης, προσείλκυσε τὸν θαυμασμὸν καὶ τὸν διαπυρον ἔρωτα νεαροῦ ἡγεμονόπαιδος ὅστις ἔτυχε λουόμενος εἰς τὰ κρυστάλλινα ἐκεῖνα νερά. Ἡ Νηρηὶς ἀνταπεκρίθη εἰς τὸ αἴσθημα τοῦ νέου καὶ οὕτω μίαν ἡμέραν οἱ δύο ἐρασταὶ τὰς φλόγας τῶν καρδιῶν των, ἃς δὲν ἠδυνήθη νὰ κατασβέσῃ ὁ ὠκεανός, ἠθέλησαν νὰ συγχωνεύσωσιν εἰς ἓν περιπαθὲς φίλημα, τὸ ὁποῖον ἀντήλλαξαν εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης, ὅπου ἡ Νηρηὶς ὡδήγησε τὸν δύτην ἐραστήν της· ἀλλ' ἐν τῇ μέθῃ τῆς ἡδονῆς ὁ νέος ἐλησμόνησεν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ περιπλέον ὑπὸ τὰ ὕδατα καὶ ὀλίγαι σταγόνες αἵματος ἐκρεύσασαι ἀπὸ τοῦ στόματός του ἀνήγγειλαν τὸν κίνδυνον. Ἡ συνέντευξις διεκόπη καὶ ὅταν ἡ Νηρηὶς μείνασα μόνη ἀνεζήτησε τοὺς θρόμβους τοῦ αἵματος, οἵτινες εἶχον στάξει ἐπὶ τῆς στιλπνῆς κοχύλης, εἶδεν ἀντ' αὐτῶν ὀλίγους σφαιροειδεῖς κόκκους μαγευτικῶς ἀπαυγάζοντας· ἦσαν μαργαρῖται.

7—8 **Δύο εἰκόνες** ἀναφερόμεναι εἰς τὸ δίήγημα τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Νάσω».

9—**Δύο γελοιογραφικαὶ ἐξελίξεις.**

Τὸ δὲ μουσικόν μας παράρτημα φέρον τὸν τίτλον «Εὐτυχία εἶνε μουσούργημα τοῦ λαμπροῦ καλλιτέχνου κ. Καμιλιέρη, οὗ τὸ μουσικὸν τάλαντον δικαίως ἐκτιμήσας ὁ Ὅμιλος τῶν Φιλομούσων διώρισεν αὐτὸν διευθυντὴν αὐτοῦ. Οἱ στίχοι τοῦ δημοφιλοῦς ποιητοῦ κ. Γεωργίου Δροσίνη προσδίδουσιν εἰς τὸ ἆσμα χάριν ἔκτακτον. Τὸ τεμάχιον ἐτονίσθη δι' ᾄσμα καὶ κλειδοκύμβαλον, τὴν δὲ πρωτοτυπίαν καὶ τὸ ἐπιτυχὲς τῆς συνθέσεως θὰ εἶνε εἰς θέσιν οἱ ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας καλλιεργοῦντες τὴν μουσικὴν νὰ ἐκτιμήσωσι δεόντως.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

* Διατί ἡ μυθολογία δὲν ἔπλασε τὸν ὑμέναιον ἀδελφὸν τοῦ ἔρωτος; — Διὰ νὰ μὴ ἐπαναλάβῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ Κάϊν.

* Ποία εἶνε ἡ ἀριθμητικὴ τοῦ αἰσθήματος; —Ἓν καὶ ἓν κάμνουν ἕν.

* Ποῖος εἶνε ὁ προσφιλής σας ποιητὴς καὶ ποῖος ὁ ζωγράφος; — Ποιητής μου, ἡ ἐλπίς· ζωγράφος μου ἡ ἀνάμνησις.

* Εἰς τί χρησιμεύουν οἱ ὀφθαλμοί; —Διὰ νὰ βλέπωνται.

* Ποῦ ὁ ἔρως εὑρίσκει ἄνεσιν; — Εἰς στενὴν φωλεάν.

* Τί ἐστι τιμή; — Διὰ μὲν τὸν ἄνδρα τὸ νὰ μὴ φοβῆται τίποτε, διὰ δὲ τὴν γυναῖκα τὸ νὰ μὴ ἀψηφᾷ τίποτε.

* Ζωὴ ἄνευ ἔρωτος εἶνε δυνατή; — Ὑπάρχουσι καὶ μῆνες ἄνευ ἀνθέων.

* Διατί τὰ ζῶα εἶνε κατώτερα τοῦ ἀνθρώπου;—Διότι δὲν δύνανται νὰ εἴπουν ὅτι εἶνε ἀνώτερα αὐτοῦ.

* Τί θλιβερώτερον τῆς ἀπουσίας; — Ὁ χωρισμός.

* Τί εἶνε εἰκοσαετὴς ἡλικία; — Παρελθὼν ἄνευ πόθων, μέλλον ἄνευ φόβων.

* Τί λέγει ἡ καρδία; —Τὶκ τὰκ καὶ ὄχι τακτικ . . . ά.

* Ἀγαπᾶτε τὰ ξινὰ ἢ τὰ γλυκὰ φροῦτα;—Ὅσοι δὲν ἔχουν δόντια ἀγαποῦν πάντοτε τὰ ξινά.

* Τί εἶνε ὁ καιρός;—Πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔρχεται, παρέρχεται καὶ δὲν ἐπανέρχεται.

* Τί διαφέρει ὁ ἔρως τοῦ ὑμεναίου;—Ὁ ὑμέναιος φορεῖ πέπλον καὶ ὁ ἔρως ὀμματόδεσμον.

ΑΣΤΕΙΑ

— Γιάννη, σοῦ εἶχα παραγγείλει νὰ μ' ἐξυπνήσῃς εἰς τὰς 5. Διατί δὲν μ' ἐξύπνησες;

— Δὲν ἐτόλμησα, κύριε, διότι ἐκοιμᾶσθε.

*

Οἱ ἰατροὶ εἶνε ὄσχημα ὅταν ὅλος ὁ κόσμος εἶνε καλά.

*

Ὁ κακοπληρωτὴς κύριος πρὸς τὸν παραπονούμενον ὑπηρέτην:

—Διατί ἀνησυχεῖς, παιδί μου; οἱ μισθοί σου τρέχουν ὁλοένα.

—Ναί, κύριε, ἀλλὰ τρέχουν τόσον πολὺ ποῦ δὲν 'μπορῶ νὰ τοὺς πιάσω.

*

Ἐπιστάτης κτήματος πωληθέντος παρουσιάζει καὶ συνιστᾷ τὴν οἰκογένειάν του εἰς τὸν νέον του κύριον.

—Λαμβάνω τὴν τιμήν, τῷ λέγει, νὰ σᾶς συστήσω τὴν γυναῖκα καὶ τὴν κόρην μου. Ἡ μεγαλειότερα εἶνε ἡ γυναῖκά μου.

*

Ἀνήγγελλον εἰς ἕνα ἐπαρχιώτην ὅτι ὁ ἐφημέριος τοῦ χωρίου του ἀπέθανε.—Μὴ τὸ πιστεύετε, ἀπήντησεν· ἔχομεν μαζῆ του τακτικὴν ἀλληλογραφίαν καὶ ἂν τοῦ συνέβαινε τοιοῦτόν τι, εἶνε ἀδύνατον, θὰ μοῦ τὸ ἔγραφε.

*

Ὁ Montaigne ἔλεγε περὶ τῶν ἰατρῶν ὅτι ὁ ἥλιος φωτίζει τας ἐπιτυχίας των καὶ ἡ γῆ σκεπάζει τὰ λάθη των.

*

Εὐφυὴς ἀλλ' ἀπένταρος τυχοδιώκτης εὑρεθείς ποτε εἰς ἀμηχανίαν περὶ τὴν ἐξεύρεσιν γεύματος. ἔμαθε τυχαίως ὅτι πλούσιός τις συμπολίτης του ὑπανδρεύων τὴν θυγατέρα του μὲ προῖκα 100 χιλ. φράγκων, ἐπρόκειτο τὴν ἡμέραν ἐκείνην, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ προικοσυμφώνου νὰ παραθέσῃ γεῦμα πρὸς τιμήν τοῦ γαμβροῦ του. Παρουσιάζεται λοιπὸν εἰς τὸν πενθερὸν ὀλίγον πρὸ τῆς ὥρας τοῦ γεύματος καὶ χωρὶς νὰ τὸν γνωρίζῃ τῷ λέγει: —Κύριε. ἔχω μίαν πρότασιν νὰ σᾶς κάμω. ἐκ τῆς ὁποίας ἀφεύκτως θὰ κερδίσητε 50 χιλιάδας φράγκων, ἀλλὰ χρειάζεται ἀρκετὴ ὥρα διὰ νὰ σᾶς ἐξηγήσω τὴν ὑπόθεσιν. — Ὁ οἰκοδεσπότης τῷ ζητεῖ συγγνώμην διὰ τὸ ἀκατάλληλον τῆς ὥρας καὶ τὸν προσκαλεῖ νὰ μετάσχῃ τοῦ γεύματος, ὑποσχόμενος ὅτι μετὰ τὸ γεῦμα θὰ τὸν ἀκούσῃ. Ὁ φίλος δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ δεχθῇ τὴν προσκλησιν καὶ ὅταν. κατὰ τὴν ὥραν τοῦ καφέ, ὁ ἐστιάσας αὐτὸν τὸν ἔλαβε κατὰ μέρος καὶ τὸν ἠρώτησε περὶ τίνος ἐπρόκειτο, ἀπήντησεν·— Ὑπανδρεύετε τὴν κόρην σας καὶ τὴν προικίζετε μὲ 100 χιλ. φράγκων. Δόσατέ την εἰς ἐμὲ καὶ ἐγὼ δέχομαι 50 χιλιάδας μόνον. Ἄγνωστον ἐὰν ὁ πενθερὸς ἐπωφελήθη τοιαύτης εὐκαιρίας ἀνελπίστου.

ΟΛΙΓΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Ὑποδήματα ἀδιάβροχα. — Ἰδοὺ μέσον ἀλάθητον, ὡς λέγουσιν, ὅπως καταστήσητε τὰ ὑποδήματά σας ἀδιαπέραστα ὑπὸ τῆς ὑγρασίας· ἀναλύετε ὁμοῦ 50 μέρη λίπους προβάτου, 49 μέρη λινελαίου καὶ ἓν μέρος τερεβινθίνης καὶ ἐπαλείφετε διὰ τοῦ μίγματος τούτου τὸ δέρμα τῶν ὑποδημάτων, ἀφοῦ ταῦτα στεγνώσωσιν ἐντελῶς καὶ θερμανθῶσιν ὀλίγον.

Μελάνη πρὸς γραφὴν ἐπὶ λευκοσιδήρου — Ἀφοῦ καθαρισθῇ καλῶς καὶ στιλβωθῇ διὰ κιμωλίας ὁ λευκοσίδηρος, ἐπιγράφομεν ἐπ' αὐτοῦ διὰ παχείας γραφίδος συνήθους ὅ,τι θέλομεν, ἐμβαπτίζοντες τὴν γραφίδα εἰς διάλυσιν ἐκ 5 γραμμαρίων ρινισμάτων χαλκοῦ ἐντὸς μίγματος ἐκ 50 γραμμαρ. νιτρικοῦ ὀξέος καὶ 50 γραμ. βροχίνου ἢ ἀπεσταγμένου ὕδατος. Αἱ ἐπιγραφαὶ γίνονται ἀνεξίτηλοι.

Ἀνακαίνισις ἀργυρῶν σκευῶν — Ὅταν ἀργυρᾶ σκεύη ὠξειδώθησαν ἐκ τῆς ἐπαφῆς θείου ἢ ἐμελάνισαν ἐκ τῆς θερμότητος, δύνασθε νὰ τὰ καταστήσητε πάλιν στιλπνὰ ὡς καινουργῆ, ἐὰν τὰ βράσητε ἐντὸς 40 μερῶν ὕδατος, εἰς ὃ προσεθέσατε 1 μέρος θειικοῦ ὀξέος.

Τὸ θῦμα τῆς Ἐπιστήμης

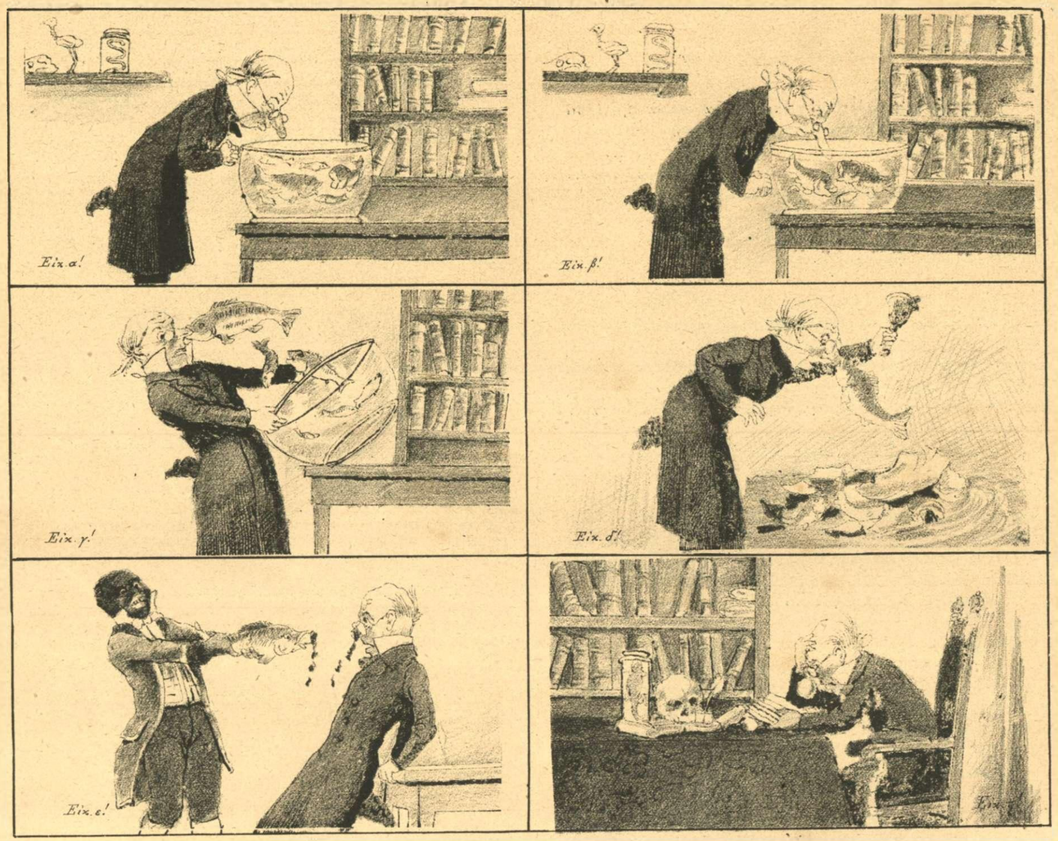

Εὐφυὴς λωποδυσία

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΝΕΑ

Τὴν 23ην ἐξέλιπε καὶ ἑτέρα ἐπιστημονικὴ ἐξοχότης τοῦ τόπου μας, ὁ Δημήτριος Κοκκίδης, καθηγητὴς τῆς Ἀστρονομίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ πρώην διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπείου. Ὠφελιμωτάτη ὑπῆρξε διὰ τὴν πρόοδον τῆς ἐπιστήμης παρ' ἡμῖν ἡ μακρὰ καὶ τελεσφόρος δρᾶσις τοῦ ἀειμνήστου ἐπιστήμονος, εἰς ὃν κυρίως ὀφείλει ὁ τόπος τὴν διατήρησιν τῶν μετεωρολογικῶν σταθμῶν.

Ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ βασιλόπαιδος Γεωργίου συνέστη ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν ὑλικῶν μέσων τῶν ἀπαιτουμένων ὅπως συμπληρωθῇ ἡ κανονικὴ λειτουργία τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Ἀστεροσκοπείου διὰ τῆς προμηθείας τῶν ἐλλειπόντων ἀστρονομικῶν ὀργάνων καὶ ἰδίως ἑνὸς μεγάλου τηλεσκοπείου. Πρῶτος ὁ κ. Α. Συγγρὸς ἐνεγράφη εἰς τὸν κατάλογον τῶν συνδρομῶν διὰ ποσὸν 50 χιλιάδων φράγκων χρυσῶν.

Ἔδωκε τέλος σημεῖα ὑπάρξεως ὁ διάσημος ἐξερευνητὴς τοῦ Βορείου Πόλου Νορβηγὸς Νάνσεν, ὁ ἀποπλεύσας τὸν Ἰούνιον τοῦ 1893 ἐκ Χριστιανίας ἐπὶ τοῦ πλοίου του «Ἐμπρός». Εἰδήσεις περὶ αὐτοῦ ἐλήφθησαν ἐξ Ἰρκούτσκ τῆς βορείου Σιβηρίας, ἐμβαλοῦσαι εἰς συγκίνησιν τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον· ἀλλὰ τοσαῦται ἄχρι τοῦδε ἐπικρατοῦσαι αἱ ἀντιφατικαὶ περὶ τῆς τύχης αὐτοῦ πληροφορίαι καὶ τοσαύτη ἡ περὶ τῆς πορείας αὐτοῦ ἀβεβαιότης, ὥστε πλανᾶταί τις εἰς ὠκεανὸν ὑποθέσεων. Ὁπωσδήποτε τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ τολμηρὸς θαλασσοπόρος μέλλει νὰ μᾶς ἐκπλήξῃ μετ' οὐ πολὺ διὰ τοῦ ἀγνώστου ἔτι δρομολογίου του.

Ἐξακολουθεῖ νὰ κρατῇ ὑπὸ συγκίνησιν τὸ κοινὸν καὶ ὑπὸ ἀτμὸν δραστηριότητος τὰ ἐφευρετικὰ πνεύματα ἡ ἀνακάλυψις τοῦ Ρέντγεν. Ἀλλεπάλληλοι ἀγγέλλονται αἱ ὑπὸ τύπον βαθμιαίας τελειοποιήσεως ἐφαρμογαὶ τῆς δι' ἀδιαφανῶν σωμάτων φωτογραφίας, ἰδίως ἐν τῇ χειρουργικῇ, ὅπου πλεῖσται ἄχρι τοῦδε ἀναφέρονται ἐκπληκτικαὶ περιπτώσεις διαγνώσεων, ἀδυνάτων τέως θεωρουμένων. Φαίνεται ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ καὶ τὸ ἐκ τῆς σκιερότητος τῶν ὀστῶν τοῦ σκελετοῦ πρόσκομμα θὰ ὑπερνικηθῇ ἐν τέλει. Εἰς ἐπίμετρον ὁ Ἐδισσων λέγεται ὅτι ἀσχολεῖται συντόνως περὶ τὸ νέον τοῦτο φῶς ἑτοιμαζόμενος νὰ προβῇ εἰς ἀπόπειραν φωτογραφήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου ἐγκεφάλου.

Μεγίστην ἰδίως σπουδαιότητα φαίνεται ἐνέχουσα ἡ ὑπὸ τοῦ ἰταλοῦ καθηγητοῦ ἐν Περούζῃ κ. Σαλβιόνη γενομένη ἐπινόησις εὐφυοῦς ὀπτικοῦ ὀργάνου, κληθέντος κ ρ υ π τ ο σ κ ο π ί ο υ, δι' οὗ αἱ ἀκτῖνες τοῦ Ρέντγεν ἐπιδρῶσιν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς ὑμένος τοῦ ἀνθρωπίνου ὀφθαλμοῦ καὶ καθιστῶσιν οὕτω δυνατὴν ἀπ' εὐθείας τὴν διὰ τῶν ἀδιαφανῶν σωμάτων ὅρασιν.

Μεγαλοπρεπὲς μαυσωλεῖον, ἐν ᾧ θὰ κατατεθῇ τὸ λείψανον τοῦ Παστέρ, ἱδρύεται ἐν τῷ φερωνύμῳ Ἰνστιτούτῳ τῶν Παρισίων. Τὸ μνημεῖον ἔσται μεγαλοπρεπὲς καὶ ἀντάξιον τῆς μνήμης τοῦ ἐνδόξου ἐπιστήμονος.

Ζῇ εἰσέτι καὶ διαμένει ἐν Kenmore τῆς Νέας Οὐαλλίας ὁ Κάρολος Λέδζερ, ὁ πρὸ 40 ἐτῶν κατορθώσας μετὰ κινδυνώδεις περιπετείας νὰ εἰσαγάγῃ καὶ μεταφυτεύσῃ εἰς Ἰάβαν τὸ πολύτιμον φυτὸν τῆς κίνας, καταστήσας δὲ οὕτω, χάρις εἰς τὴν θαυμασίαν εὐδοκίμησιν τῆς ἐπιχειρήσεως, τὸν σωτήριον περουβιανὸν φλοιὸν εὐαπόκτητον καὶ προσιτὸν εἰς ὅλας τὰς τάξεις. Εἰς τὸν Λέδζερ κυρίως ὀφείλεται τὸ ὅτι ἡ κίνα καὶ ἡ κινίνη κατήντησαν τὸ παγκόσμιον καὶ εὐωνότατον ἴαμα τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος.

Κατακτᾷ ὁλονὲν ἔδαφος καὶ ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῶν μικροβιολογικῶν θεωριῶν εἰς τὴν ἰατρικήν, βαίνουσα ὁλοταχῶς πρὸς νέας ἀνακαλύψεις, μετὰ τὴν δημιουργικὴν ὤθησιν, ἣν ἔδωκεν εἰς τὴν ἐπιστήμην ταύτην ὁ δαιμόνιος Παστέρ. Ἡ δι' ὀρρῶν θεραπεία τῶν νόσων ἔχει νὰ ἀναγράψῃ ἤδη, μετὰ τὸν ὀρρόν, τοῦ Μπέριγκ καὶ Ροῦ, νέον ἰαματικὸν ὀρρὸν, τὸν ἀντιστρεπτοκοκκικὸν ὀρρὸν τοῦ Μαρμορέκ, δι' οὗ θεραπεύονται ἤδη τὸ ἐρυσίπελας καὶ ὁ ἐπιλόχειος πυρετός.

Τὰ ἀμφίβολα ἔτι τρόπαια τοῦ Νάνσεν οὐκ ἐῶσι καθεύδειν τὸν κ. Eckholm, ὅστις ἑτοιμάζεται ἤδη νὰ μεταβῇ καὶ ἐξερευνήσῃ τὰ μυστήρια τοῦ Βορείου πόλου, οὐχὶ ὅμως διὰ θαλάσσης πλέων, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἀέρος. Τὸ ἐπὶ τούτῳ ἀερόστατον παρηγγέλθη ἤδη ἐν Παρισίοις ἀντὶ 50 χιλ. φράγκων καὶ ἔσται μετ' ὀλίγον ἕτοιμον, ὅπως μεταφέρῃ τὸν νέον ἐξερευνητὴν μετὰ δύο συντρόφων του πρὸς τὰς πολικὰς χώρας. Αἱ δοκιμαστικαὶ ἀναβάσεις γενήσονται τὸν Ἀπρίλιον ἢ Μάϊον.

ΩΡΑΙ ΣΧΟΛΗΣ

Αἰνιγμα 1ον

Θνητῶν εἰμὶ τὸ εἴδωλον καὶ τῶν ἀνθρώπων χάρμα·
Πάντες γοεγῶς ἀκολουθοῦν τὸ φαεινόν μου ἅρμα.
Τῆς γεννησάσης με μητρὸς καλλίτερος τὸ χρῶμα,
Ἔγω γλυκεῖαν τὴν φωνὴν καὶ φλογερὸν τὸ ὄμμα.
Ἐγὼ νικῶ καὶ φρούσια καὶ ἰσχυροὺς δαμάζω,
Λαοὺς εἰς ὑποδούλωσιν πολλάκις ἀναγκάζω.
Ἐνίοτε κι' ἐλευθερῶ πτωχοὺς πιεζομένους,
Παρηγορῶ τοὺς δυστυχεῖς καὶ τρέφω πενομένους.
Ὁ χρόνος ὁ καταστροφεὺς ὁ πάντα καταβάλλων,
Οὐδέποτε ἠμαύρωσε τὸ κάλλος μου τὸ θάλλον·
Ἀοχν εἰμὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης,
Καὶ εἶμαι μάλιστ' ἀρεστὸς καρδίας θνητῆς πάσης.
Παρῆλθεν ὁ ἐμὸς αἰὼν κι' οὐδέποτ' ἐπιστρέφει
Ὁ κόσμος ὅμως διαρκῶς λατρείαν πρός με τρέφει.

Αἰνιγμα 2ον

Ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας
Τρέχω, πηγαίνω, χωρὶς νὰ βλέπω.
Καὶ ἡ πορεία εἶνε τοιαύτη,
Οἵαν τὴν θέλει ὁ ὁδηγῶν με.
Τὸ δέρμα ἔχω λεπτὸν εἰς ἄκρον
Καὶ τὸν ἀέρα πολὺ φοβοῦμαι,
Ὅθεν σπανίως γυμνὸν μὲ βλέπεις.
Κάθε πρωΐαν μὲ περικλείουν
Ἐντὸς οἰκίσκου, ὃν ἑτοιμάζει
Ἐπιτηδείως καλὸς τεχνίτης·
Εἶνε ὁ οἶκος, τὸ ἄσυλόν μου.
Εἶν' ἡ στενὴ, φορητὴ εἰρκτή μου.—
Πρόχειρον μ' ἔχεις· εὕρε τὴν λύσιν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 1ον

π	ε	ι	ρ	α	ς
κ	α	λ	ο	ς	τ
γ	γ	λ	ο	ο	ς
τ		ω	α	ς	ρ
α	μ	ο	ι	δ	α
ι	λ	υ	τ	ρ	α

Ἐκ τῶν ἄνω γραμμάτων νὰ σχηματισθῶσιν 6 ὀνόματα πόλεων γνωστῶν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 2ον

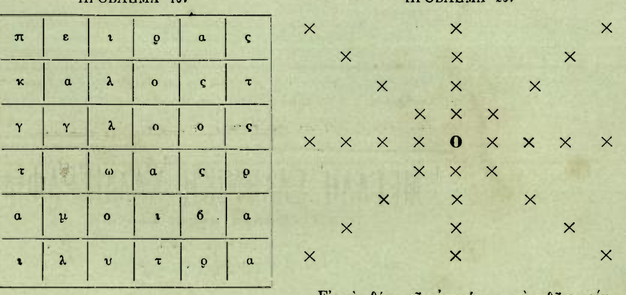

Εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀστερίσκων νὰ τεθῶσι γράμματα τοιαῦτα, ὥστε νὰ σχηματισθῶσι τέσσαρα ὀνόματα, ἔχοντα ὡς μεσαῖον γράμμα τὸ Ο.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 3ον

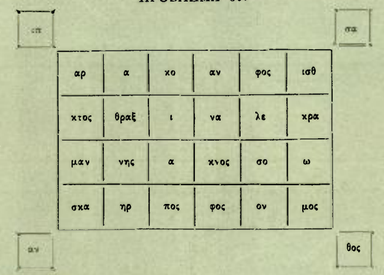

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω 28 συλλαβῶν νὰ σχηματισθοῦν 14 δισύλλαβοι λέξεις, ὧν τὰ ἀρχικὰ γράμματα ν' ἀποτελῶσι δύο ὀνόματα πόλεων κειμένων ἐν Γαλλίᾳ.

1ον Πᾶς συνδρομητὴς πέμπων **τὴν λύσιν τῶν 2 αἰνιγμάτων** λαμβάνει **ὡς δῶρον καὶ κατ' ἐκλογήν του** ἓν ἐκ τῶν κάτωθι ἀναγραφομένων 10 βιβλίων.

2ον Πᾶς συνδρομητὴς πέμπων **τὴν λύσιν τῶν 3 προβλημάτων** λαμβάνει **ὡς δῶρον καὶ κατ' ἐκλογήν του** 2 ἐκ τῶν κάτωθι ἀναγραφομένων 10 βιβλίων.

1ον Πῶς διατηροῦνται καὶ καθαρίζονται τὰ ἐνδύματα. — 2ον Οἰκιακὴ ἀνθοκομία.— 3ον Τὰ πρῶτα καθήκοντα τῆς μητρός. — 4ον Πῶς διατηροῦνται τὰ τρόφιμα.— 5ον Ὁδηγὸς συμπεριφορᾶς τοῦ γυναικείου φύλου.— 6ον Ἠθικὴ ἀνατροφὴ τῶν τέκνων.— 7ον Ὑγιεινὴ τῆς οἰκίας.— 8ον Ἡ οἰκοδέσποινα ὡς νοσοκόμος καὶ φαρμακοποιός — 9ον Αἱ πρῶται βοήθειαι εἰς τὰ αἰφνίδια δυστυχήματα.— 10ον Οἰκιακὴ γαλακτομία καὶ τυροκομία.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΑΙΓΝΙΑ

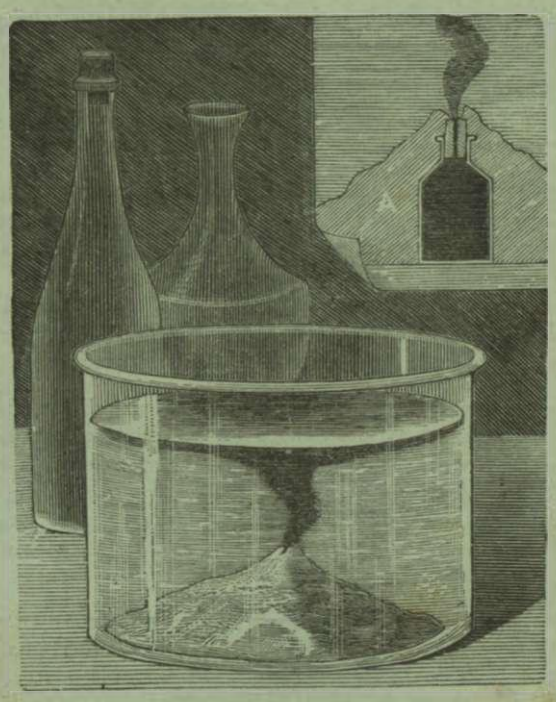

Η ΕΚΡΗΞΙΣ ΤΟΥ ΒΕΖΟΥΒΙΟΥ

Θέσατε εἰς τὸν πυθμένα πλατέος ὑαλίνου ἀγγείου πλήρους ὕδατος φιαλίδιον περιέχον ἐρυθρὸν οἶνον. Τὸ φιαλίδιον τοῦτο θὰ σκεπασθῇ μὲ πῶμα τετρημένον διὰ στενωτάτης ὀπῆς κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἄξονος αὐτοῦ (ὡς δεικνύει ἡ κατατομὴ Α τοῦ σχήματος). Γνωρίζομεν ὅτι, ὡς ἐκ τῆς διαφορᾶς περὶ τὴν πυκνότητα τῶν δύο ὑγρῶν, τὸ ὕδωρ θὰ εἰσδύσῃ εἰς τὸ φιαλίδιον καὶ θὰ ἐκδιώξῃ ἐκεῖθεν τὸν οἶνον, ὅστις θὰ ἐκφεύγῃ ἐν εἴδει λεπτοῦ πίδακος διὰ νὰ ἔλθῃ καὶ ἐξαπλωθῇ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

Ἰδοὺ ζωγραφικόν τι μέσον πρὸς παράστασιν τοῦ γνωστοῦ αὐτοῦ πειράματος· διὰ γύψου ἢ ἁπλούστερον πηλοῦ, σχηματίζεται ἓν κωνοειδὲς ὄρος εἰς τὸν πυθμένα τοῦ ἀγγείου. Τὸ φιαλίδιον θὰ εἶνε ἐντὸς αὐτοῦ κεκρυμμένον καὶ θὰ ἀνοίξητε πρὸς τὸ ἄνω μέρος μικρὰν ὀπὴν διὰ νὰ διέρχηται ὁ πίδαξ τοῦ οἴνου· ἡ ὀπὴ ἐκείνη θὰ εἶνε ὁ κρατήρ.

Φροντίζετε νὰ ἀναταράσσητε τὸ ὕδωρ τοῦ ἀγγείου, ἵνα ὁ διαπερῶν αὐτὸ πίδαξ ὁμοιάζῃ πρὸς τὸν φλογερὸν καπνὸν ἡφαιστείου περιδινούμενον ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, καὶ θὰ δώσητε τοιουτοτρόπως εἰς τοὺς θεατὰς ἀκριβῆ ἰδέαν τῆς ἐκρήξεως τοῦ Βεζουβίου.

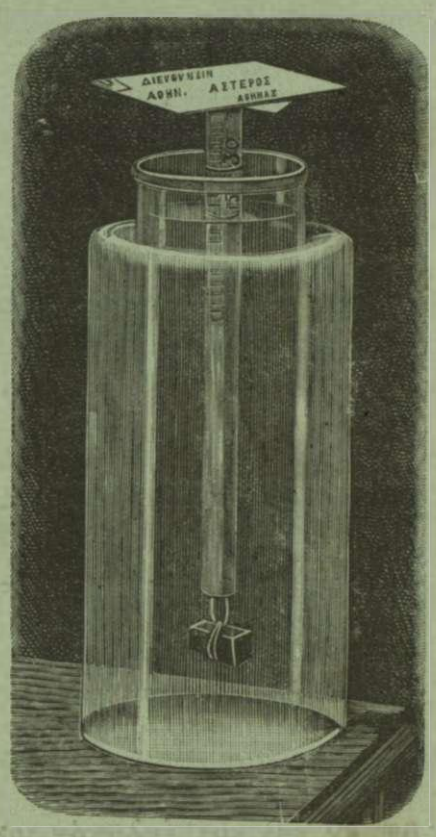

ΠΩΣ ΖΥΓΙΖΕΤΑΙ ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΕ ΤΗΝ ΛΑΒΗΝ ΣΑΡΩΘΡΟΥ

Διὰ νὰ ζυγίσητε, ἐλαφρὰ πράγματα, οἷον ἐπιστολὴν λ. χ. χρειάζεσθε ζυγὸν μεγίστης ἀκριβείας· δι' αὐτὸ δὲ συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν τὴν ἐκ μιᾶς λαβῆς σαρώθρου κατεσκευασμένην γραμματοζυγαριάν μας.

Πριονίσατε ἓν τεμάχιον σκουποξύλου ἕως 30 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου μήκους (ἥμισυν πῆχυν περίπου) καὶ βυθίσατέ το ἐντὸς ὑαλίνου δοχείου ἀφοῦ προηγουμένως προσθέσητε εἰς τὸ κάτω ἄκρον αὐτοῦ βαρίδιον ἐν εἴδει ἕρματος (σαβούρας), οὕτως ὥστε νὰ βυθίζηται ἕως 20 ἑκατοστὰ περίπου ἐντὸς τοῦ ὑγροῦ. Καρφώσατε εἰς τὸ ἄνω ἄκρον ἓν ἐπισκεπτήριον, τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε ἡ πλάστιγξ τοῦ ζυγοῦ καὶ ἰδοὺ ἡ συσκευὴ ἑτοίμη. Δὲν σᾶς μένει πλέον παρὰ νὰ τὴν βαθμολογήσητε. Πρὸς τοῦτο θέτετε ἐπὶ τῆς χαρτίνης πλάστιγγος τρία πεντάλεπτα χάλκινα, ἰσοδυναμοῦντα πρὸς 15 γραμμάρια, τὸ κανονικὸν δηλ. βάρος ἁπλῆς ἐπιστολῆς· ἡ συσκευή σας θὰ βυθισθῇ κάπως περισσότερον καὶ σημειώνετε μὲ μολυβδίδα μαύρην τὴν γραμμήν, μέχρι τῆς ὁποίας φθάνει τὸ ὕδωρ.

Ἀφοῦ τοιουτοτρόπως βαθμολογηθῇ ὁ ζυγός, ἀποσύρετε τὰ πεντάλεπτα καὶ θέτετε ἐπὶ τῆς πλάστιγγος τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν θέλετε νὰ ζυγίσητε. Ἐὰν ἡ μολυβιὰ μένῃ ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος, ἡ ἐπιστολή σας ζυγίζει ὀλιγώτερον τῶν 15 γραμμ. καὶ ἀρκεῖ 20λεπτον γραμματόσημον διὰ τὸ ἐσωτερικόν· ἐὰν δὲ τοὐναντίον ἡ γραμμὴ βυθίζηται εἰς τὸ ὑγρόν, τὸ γραμματόσημον θὰ τεθῇ διπλοῦν.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΝ

ἤτοι

Ὁδηγὸς τῶν νεωτέρων Θεραπευτικῶν μεθόδων καὶ τῶν ἐν τῇ φαρμακευτικῇ προόδων καὶ νεωτερισμῶν.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΑΛΕΞ. Ι. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ

Ὁλοκλήρου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ ἰατρικοῦ τύπου καὶ τῶν ἀνακοινώσεων τῶν διασημοτέρων ἰατρῶν.

Συνδρομὴ ἐτησία Ἐσωτερικοῦ δραχ. 12. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 12.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον

ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΜΠΑΡΑ & ΚΑΛΦΟΓΛΟΥ

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

τοῦ ἐκδοθέντος 3ου φυλλαδίου τοῦ «ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ».

Ἰατρικὴ θεραπευτική.— Ἡ ὀρροθεραπεία τῆς φυματιώσεως.— Νεώτεραι ἀγωγαὶ κατὰ τῆς φυματιωσεως τῶν πνευμόνων.—Θεραπεία τοῦ οἰδήματος τῶν πνευμόνων.—Γρίππη. Θεραπεία τῆς πνευμονίας διὰ τῆς δακτυλίτιδος.— Θεραπεία τῆς ἐπιληψίας.—Τὸ μινθολοῦχον ἔλαιον πρὸς τὰς φαρυγγίτιδας. Τὰ μικρὰ διαγνωστικὰ μέσα τῶν παθήσεων τοῦ στομάχου.— Ἡ βασελίνη κατὰ τοῦ ἐρυσιπέλατος —Ἐνδείξεις πληρωτέαι πρὸς καταπολέμησιν τῆς τοξικῆς δυσπνοίας παρὰ καρδιοπαθέσι.— Θεραπεία τῶν κυκλοφορικῶν διαταραχῶν διὰ τῆς γυμναστικῆς.— Θεραπεία αἱμοσφαιρινουρίας.— Τὸ ὄξος ὡς ἀντίδοτον τοῦ φαινικοῦ ὀξέος.

Παιδιατρική.— Ἡ ψυκτικὴ μέθοδος ἐν ταῖς μιασματικαῖς νόσοις τῶν παίδων.— Βρογχοπνευμονία τῶν παίδων — Θεραπεία τῆς κορύζης τῶν νεογνῶν.—Εὐθάλεια καὶ ἀντιπυρίνη κατὰ τοῦ κοκκύτου. —Ἡ θειϊκὴ μαγνησία ἐν τῇ θερ. τῆς παιδικῆς διαρροίας.— Τὸ βάμμα τῆς μύρρας κατὰ τῆς διφθερίτιδος.

Χειρουργικὴ θεραπευτική.— Προφύλαξις καὶ θεραπεία τῶν διαπυήσεων τοῦ ὠτὸς (συνέχεια).—Θεραπεία τῶν αἱμορροίδων.—Θεραπεία τῆς κνήφης καὶ τῶν κνησμονῶν ἐν γένει. —Ἡ μάλαξις ἐν τῇ θεραπείᾳ θλάσεων καὶ διαστρεμμάτων.— Ὑδραργυρικὴ στοματῖτις.

Γυναικολογία. — Θεραπεία τῆς παραμητρίτιδος. — Νέα θεραπεία τῆς ἐκλαμψίας.— Ἐκβολικὴ ἐνέργεια τνῦ σακχάρου χορηγουμένου κατὰ τὸν τοκετόν.

Συνταγαί —Φαρμακευτικὸν μέρος.— Φαρμακοτεχνική.— Φαρμακευτικοὶ νεωτερισμοί.— Φαρμακ. διάφορα.— Ποικίλα ἰατρικά.

Εἰς τοὺς αἰτοῦντας πέμπεται ἓν φυλλάδιον δωρεὰν ὡς δεῖγμα.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΙΑ

Διὰ κέντημα μαρκοβελονιᾶς.

ΠΕΡΙΕΧΕΙ

10 ὁλόκληρα ἑλληνικὰ ἀλφάβητα διαφόρων μεγεθῶν καὶ δι' ὅλας τὰς χρήσεις.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΟΙΣ ΔΕ

Πλουσιωτάτην συλλογὴν ἐκλεκτῶν κοσμημάτων ἀνθεμίων καὶ μαιάνδρων ἀραβικοὺς καὶ λατινικοὺς ἀριθμοὺς κλπ.

Τιμὴ ἑκάστης καλλιγραφίας διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 1
» » » » Ἐξωτερ. Φρ.Χρ. 1

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον :

ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΜΠΑΡΑ & ΚΑΛΦΟΓΛΟΥ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

5.—ΤΥΠΟΙΣ ΚΟΥΙΝΝΗΣ ΟΔΟΣ ΦΩΚΙΩΝΟΣ—5.